

Cahier 2024-9

Inzicht in incidenten en misdrijven onder COA- bewoners

*Een kwantitatief onderzoek naar de
achtergrondkenmerken van
betrokkenen*

Cahier 2024-9

Inzicht in incidenten en misdrijven onder COA- bewoners

*Een kwantitatief onderzoek naar de
achtergrondkenmerken van
betrokkenen*

S.M. Noyon
V. Barsegyan
M.E. Vink

Cahier

De reeks Cahier omvat de rapporten van onderzoek dat door en in opdracht van het Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum is verricht. Opname in de reeks betekent niet dat de inhoud van de rapporten het standpunt van de Minister van Justitie en Veiligheid weergeeft.

Dankwoord

De auteurs danken de leden van de begeleidingscommissie (zie bijlage 1) voor hun waardevolle bijdrage aan dit onderzoek. Ook danken wij onze collega's Djamila Schans en Ronald van der Graaf voor het lezen en becommentariëren van het rapport.

De eindverantwoordelijkheid voor de inhoud van dit rapport ligt bij de auteurs en bij het WODC.

Inhoud

	Samenvatting	7
1	Introductie	11
1.1	Achtergrond en onderzoeksvragen	11
1.2	Beleidscontext	13
1.3	Literatuur en hypothesen	14
1.4	Leeswijzer	18
2	Data, methoden en doelgroep	19
2.1	Beschrijving van de data en doelgroep	19
2.2	Methoden	19
2.3	Variabelen	20
2.3.1	Afhankelijke variabelen	20
2.3.2	Onafhankelijke variabelen	21
2.4	Beschrijving van de doelgroep	21
3	Resultaten	24
3.1	Verblijfsduur en het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties	24
3.1.1	Langere verblijfsduur niet gerelateerd aan hogere waarschijnlijkheid van betrokkenheid bij incidenten	24
3.1.2	Langere verblijfsduur niet gerelateerd aan hoger risico op verdachtenregistraties	30
3.2	Geslacht, leeftijd en plaatsingseenheid en het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties	35
3.2.1	Hoger risico op betrokkenheid bij incidenten onder mannen, jongeren en alleenreizenden	35
3.2.2	Hoger risico op verdachtenregistraties onder mannen, jongeren en alleenreizenden	39
3.3	Nationaliteit, inwilligingspercentages en het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties	42
3.3.1	Grote verschillen in risico op betrokkenheid bij incidenten tussen nationaliteiten	42
3.3.2	Grote verschillen in risico op verdachtenregistraties tussen nationaliteiten	48
4	Discussie en conclusie	55
4.1	Beantwoording van de onderzoeksvragen	55
4.1.1	Hoger risico voor mannen, jongeren en alleenstaanden om te worden geregistreerd als betrokkene bij incident of als verdachte	56
4.1.2	Inwilligingspercentages verklaren een deel van het verband tussen nationaliteit en betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties	57
4.1.3	Een langere verblijfsduur is niet gerelateerd aan hogere betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties	59
4.2	Beperkingen van het onderzoek	60
4.3	Toekomstig onderzoek	62
	Summary	64
	Literatuur	68
Bijlage 1	Samenstelling van de begeleidingscommissie	71

Bijlage 2	Het Nederlandse asielopvangsysteem	72
Bijlage 3	De Nederlandse strafrechtketen	75
Bijlage 4	Methodologische appendix	77
Bijlage 5	Aanvullende analyse	84
Bijlage 6	Logistische regressie	86
Bijlage 7	Regressietabellen incidenten	87
Bijlage 8	Regressietabellen verdachtenregistraties	107

Samenvatting

Sinds 2022 voert het WODC het incidentenoverzicht uit, een onderzoeksproject waarbinnen incidenten op COA-locaties en (verdenkingen van) crimineel gedrag onder COA-bewoners in kaart worden gebracht. Onder de vlag van dit project verschijnt jaarlijks een monitor en een duidingsonderzoek. Het onderhavige rapport is het duidingsonderzoek van 2023, dat voortbouwt op de eerder dat jaar verschenen monitor en dieper ingaat op een aantal bevindingen uit dat rapport. Specifiek staan in dit onderzoek de achtergrondkenmerken centraal van betrokkenen bij incidenten en verdachten van misdrijven. Het gaat hierbij om zowel demografische kenmerken (leeftijd, geslacht, gezinssituatie en nationaliteit) als externe factoren (verblijfsduur en inwilligingspercentage per nationaliteit). Het onderzoek toetst hiermee een aantal veelgehoorde aannames over betrokkenheid bij overlast en poogt bij te dragen aan het terugdringen van overlastgevend gedrag door patronen van achtergrondkenmerken inzichtelijk te maken. Vooropgesteld dient te worden dat de beschreven incidenten en verdachtenregistraties een minderheid van de COA-bewoners betreffen en dat de meerderheid van de opgevangen asielmigranten niet terugkomt in de registraties van overlast.

Definitie en methode

Waar het in het publieke debat vaak over overlast in algemene zin gaat, beperkt het incidenten- en misdrijvenoverzicht zich tot het in kaart brengen van twee specifieke vormen van overlastgevend gedrag. Dit zijn incidenten op COA-locaties (te weten fysiek, non-verbaal en verbaal geweld, verbale suïcidedreiging en zelfdestructieve acties) en (verdenkingen van) misdrijven. Waar de monitor ook aandacht besteedt aan de afhandeling van verdachtenregistraties door politie, OM en de Rechtspraak, wordt in het onderhavige rapport alleen gekeken naar verdachtenregistraties. Voor de indeling van misdrijven wordt de delictindeling van het CBS aangehouden. Dit betekent dat overtredingen (bijv. verkeersboetes) buiten beschouwing blijven.

Het onderzoek maakt gebruik van dezelfde data als het eerder verschenen incidenten- en misdrijvenoverzicht 2022. Voor alle COA-bewoners in de periode 2017-2022 werd op maandbasis bekeken of zij betrokken waren geweest bij incidenten en/of verdacht waren van een misdrijf en zo ja, hoe vaak en van welke aard de gebeurtenissen waren. Voor de analyses werd gebruikgemaakt van *event history analysis* (EHA) en Cox regressiemodellen. Deze geavanceerde statistische technieken zijn bij uitstek geschikt om veranderingen in status (bijv. van niet-verdacht naar verdacht) te kunnen identificeren en hierbij rekening te houden met factoren die variëren over de tijd (bijv. inwilligingspercentages per nationaliteit). Met behulp van deze technieken werd geanalyseerd op welk moment tijdens de verblijfsperiode eventuele gebeurtenissen plaatsvonden en wat de invloed was van de genoemde achtergrondkenmerken en externe factoren.

Omdat er geen informatie beschikbaar is in de dataset over eventuele gebeurtenissen die plaatsvonden voor aanvang van de rapportageperiode, werden personen die al voor 1 januari 2017 op een COA-locatie verbleven uit de data verwijderd. De analyses hebben dus betrekking op een subpopulatie van de COA-bewoners uit de periode 2017-2022.

Onderzoeksvragen en -resultaten

Het onderzoek richtte zich op de volgende vragen, welke hieronder beantwoord zullen worden.

Is er een verband tussen achtergrondkenmerken als leeftijd, geslacht en gezinssituatie enerzijds en het plaatsvinden van (bepaalde types) incidenten en misdrijven anderzijds?

Op basis van eerder onderzoek verwachtten wij te vinden dat het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties groter is voor mannen, jongvolwassenen en alleenreizenden. Onze resultaten zijn grotendeels in lijn met deze verwachtingen. De analyses wijzen uit dat mannen een hoger risico hebben om betrokken te zijn bij een incident of te worden geregistreerd als verdachte van een misdrijf. Dit geldt met name voor jonge mannen. Zo is het risico voor minderjarige mannen om als verdachte geregistreerd te worden tien keer zo groot als voor vrouwen terwijl dit risico voor mannen in de leeftijdsgroep van veertig jaar en ouder slechts drie keer zo groot is.

In het algemeen geldt dat jongeren een hoger risico lopen om geregistreerd te worden als betrokkene bij een incident of als verdachte van een misdrijf. In tegenstelling tot onze verwachtingen vinden wij het hoogste risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties onder minderjarigen (in plaats van jongvolwassenen). Wel geldt dat de voorspelde risico's steeds lager zijn naarmate de leeftijdsgroep ouder is. Een uitzondering vormen vermogensmisdrijven. Dit type delict, waarbij het met name gaat om winkeldiefstal, is het meest voorkomende delicttype onder COA-bewoners. Waar voor andere delicttypes het risico op verdachtenregistraties gelijk is voor minderjarige en jongvolwassen COA-bewoners, ligt dit bij vermogensmisdrijven hoger voor deze laatstgenoemde leeftijdsgroep.

Zoals verwacht, is het risico om geregistreerd te worden als betrokkene bij een incident of verdachte van een misdrijf hoger onder alleenreizenden dan onder mensen die samen reizen. Zo is het risico om betrokken te zijn bij een misdrijf 70% lager voor mensen die met z'n tweeën reizen dan voor alleenreizenden en zelfs 83% lager voor mensen die met drie of meer personen reizen.

Deze resultaten bevestigen verwachtingen op basis van de literatuur en patronen uit eerdere edities van het incidenten- en misdrijvenoverzicht. Het is belangrijk om te benadrukken dat ook voor jongvolwassenen, mannen en alleenreizenden geldt dat de grote meerderheid niet betrokken is bij incidenten of geregistreerd wordt als verdachte van een misdrijf. De gevonden grotere risico's voor deze groepen kunnen aanleiding vormen voor doelgroepgericht beleid dat beantwoordt aan specifieke behoeftes en kenmerken van deze groepen bijvoorbeeld in het geval van alleenstaande minderjarigen of alleenreizenden met familieleden in het land van herkomst.

Is er een verband tussen nationaliteit en het plaatsvinden van (bepaalde types) incidenten en misdrijven? Zo ja, kan dit verband verklaard worden door rekening te houden met inwilligingspercentages per nationaliteit?

Verschillen tussen nationaliteiten in betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties onder asielmigranten zijn veelvuldig gedocumenteerd in zowel de literatuur als eerdere edities van het incidenten- en misdrijvenoverzicht. Het huidige onderzoek stelde zich niet zozeer ten doel om deze bevinding te repliceren, als wel om een mogelijke verklaring te toetsen, namelijk dat verschillen in inwilligingspercentages deels ten gronde liggen aan de waargenomen verschillen tussen nationaliteiten in

betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties. De bevindingen ondersteunen deze verklaring. Zo ligt de waarschijnlijkheid om geregistreerd te worden als verdachte van een misdrijf 63 keer hoger onder Algerijnse COA-bewoners dan onder Syriërs, en loopt dit verschil terug tot 10 keer als ook rekening gehouden wordt met de inwilligingspercentages. In het geval van Eritrese en Afghaanse COA-bewoners worden de verschillen met Syrische bewoners in het risico op verdachtenregistraties zelfs compleet verklaard door verschillen in inwilligingspercentages. Overigens geldt ook voor groepen met weinig kans op een asielvergunning dat een grote meerderheid niet terugkomt in de incidenten- en verdachtenregistraties.

Het effect van inwilligingspercentage is groot, maar niet dermate groot dat dit een volledige verklaring kan bieden voor verschillen tussen nationaliteiten. Ook na controle voor deze factor in de modellen blijven er verschillen bestaan. Wel betekent dit dat, zelfs als er problemen (lijken te) zijn met een bepaalde herkomstgroep, die waarschijnlijk te wijten zijn aan de kenmerken van de specifieke groep betrokkenen, en niet (uitsluitend) aan hun etnische of nationale achtergrond. Het is mogelijk dat dit samenhangt met andere factoren die niet te observeren zijn op basis van onze (kwantitatieve) data. Te denken valt aan zaken als schulden, verslavingsproblematiek, psychische problemen, betrokkenheid bij criminele netwerken of een combinatie hiervan. Dit soort multiproblematiek kan verder onderzocht worden met behulp van kwalitatief onderzoek.

Is er een verband tussen de verblijfsduur en de waarschijnlijkheid van en het type incidenten en misdrijven en hoe ziet dit eruit?

Op basis van de literatuur over verblijf in de asielopvang verwachtten wij te vinden dat een langere verblijfsduur samenhangt met een hoger risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties. Dit zou met name het geval zijn vanwege de langdurige blootstelling aan sobere omstandigheden en ook de gelegenheidsstructuur voor criminaliteit die een opvanglocatie kan bieden. Onze resultaten laten echter geen duidelijk verband zien tussen verblijfsduur en betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties op de lange termijn. In de eerste tien maanden blijkt er zelfs sprake te zijn van een lichte afname van het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties. Dit is een opvallend resultaat, zeker gezien uit eerder onderzoek naar voren kwam dat verblijfsduur van belang is voor integratie-uitkomsten en psychologisch welzijn op de lange termijn.

Suggesties voor toekomstig onderzoek

Het onderhavige onderzoek wijst uit dat er een verband is tussen inwilligingspercentages per nationaliteit en het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties. Op basis van de hier gepresenteerde analyses is echter niet te zeggen *waarom* dit zo is. Deze bevinding kan op verschillende manieren geïnterpreteerd worden. Te denken valt bijvoorbeeld aan het belang van toekomstperspectief voor COA-bewoners maar ook aan verschillen in achtergrondkenmerken tussen groepen mensen met verschillende kansen op het krijgen van een verblijfsvergunning in Nederland. Een gezin dat is gevlucht uit een oorlogsgebied en een alleenstaande man uit een land dat als veilig wordt beschouwd zullen verschillen op meer manieren dan enkel de slagingskans van hun asielaanvraag. Meer inzicht in wat deze verschillen precies zijn en hoe die doorwerken in geobserveerd gedrag, kan verkregen worden met behulp van kwalitatieve methoden.

Ook het verband tussen verblijfsduur en betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties leent zich voor verdiepend onderzoek. Om dit verband te kunnen onderzoeken, moet rekening worden gehouden met gebeurtenissen die overlastgevend gedrag teweeg kunnen brengen, zoals de afwijzing van een asielaanvraag. Toekomstig onderzoek kan hier meer inzicht in bieden. Daarnaast is het mogelijk dat er op de lange termijn geen verband gevonden wordt omdat mensen die een hoger risico lopen op betrokkenheid bij overlast korter in de COA-opvang verblijven. Hierbij valt met name te denken aan COA-bewoners die met onbekende bestemming vertrekken ('mob gaan'). Om deze mogelijke verklaring verder te onderzoeken, zijn gegevens nodig over de redenen dat mensen de asielopvang hebben verlaten. In toekomstige edities van het incidenten- en misdrijvenoverzicht kan hier meer inzicht in worden gegeven.

1 Introductie

1.1 Achtergrond en onderzoeksvragen

Overlast door asielzoekers is een alom aanwezig thema in het publieke debat en de media¹. Hoewel deze grote hoeveelheid aandacht soms de suggestie wekt dat het merendeel van de asielmigranten in Nederland zich schuldig maakt aan crimineel gedrag, wees het incidentenoverzicht 2017-2022 (Latenko et al., 2023) uit dat slechts 3% van de mensen die in 2022 werden opgevangen door het Centraal orgaan Opvang Asielzoekers (COA) werd verdacht van een misdrijf. Ook afgezet tegen het totale aantal verdachten in Nederland blijkt het aandeel COA-bewoners beperkt, met 1% in 2021. Deze bevindingen plaatsen de berichtgeving in de media weliswaar in perspectief, maar nemen niet weg dat criminaliteit door asielzoekers zoveel mogelijk voorkomen dient te worden om plaatselijke overlast te beperken en het draagvlak voor asielopvang niet te ondermijnen.

Betrouwbare gegevens over de omvang van overlast en achterliggende factoren zijn onontbeerlijk voor het maken van beleid gericht op het voorkomen van overlast. Om deze reden verzoekt de Directie Migratiebeleid (DMB) van het ministerie van Justitie en Veiligheid (J&V) het WODC jaarlijks een monitor te verzorgen over incidenten- en verdachtenregistraties onder COA-bewoners, aangevuld met een rapport waarin een aantal resultaten nader geduid wordt. Het huidige rapport is het duidingsonderzoek van 2023, dat voortbouwt op de monitor van dat jaar (Latenko et al., 2023). Het voorgaande duidingsonderzoek wees al uit dat mensen die betrokken zijn bij incidenten op de COA-locatie gemiddeld vaker terugkomen in de verdachtenregistraties (Noyon et al., 2023). Dit verband is een reden om incidenten en misdrijven voortaan in samenhang te (blijven) beschrijven en bij de aanpak van crimineel gedrag onder asielmigranten rekening te houden met gedrag op de opvanglocatie.

Het huidige onderzoek gaat in op de situatie van mensen die betrokken zijn bij incidenten en/of verdacht worden van misdrijven: wat zijn de demografische kenmerken van deze groep en wat kan gezegd worden over de samenhang van overlastgevend gedrag met externe factoren gerelateerd aan de asielprocedure? Meer inzicht in de achtergrondkenmerken van overlastplegers kan helpen om gericht beleid of programma's te ontwikkelen voor groepen die een hoger risico lopen om betrokken te raken bij overlastgevend gedrag. Inzicht in het belang van factoren gerelateerd aan de asielprocedure kan daarnaast bijdragen aan begrip van de achterliggende oorzaken voor overlastgevend gedrag. Indien zulke procedurele factoren hun weerslag hebben op overlastgevend gedrag kan dit aanleiding geven om te bezien hoe het asielsysteem anders ingericht zou kunnen worden op een manier die betrokkenheid bij overlastgevend gedrag tot een minimum kan beperken.

In zowel het publieke debat als in beleidsstukken wordt vaak gesproken van 'overlast', zonder dit begrip verder te definiëren (zie bijvoorbeeld *Kamerstukken II 2023/24*, 19 637, nr. 3175). Ook het huidige rapport stelt zich niet tot doel dit begrip precies te definiëren. Wij beperken ons hier tot de observatie dat de gedragingen die in dit onderzoek centraal staan in de regel als overlastgevend gezien worden. Het onderzoek

¹ Alleen al de zoekopdracht 'overlast asielzoekers' op LexisNexis geeft 406 resultaten in de periode 1 januari t/m 31 december 2022 (5 december 2023). <https://advance.lexis.com/api/permalink/6b66e81a-01b6-40cb-be14-a7e8a54d9530/?context=1519360>

richt zich specifiek op betrokkenheid bij incidenten op COA-locaties (zie paragraaf 1.2 voor een beschrijving van de onderzochte incidenten) en vermoede betrokkenheid bij misdrijven (i.e. verdachtenregistraties). Dit betekent dat (andere) niet-strafbare vormen van overlast, zoals rondhangen of anderen lastigvallen in de openbare ruimte, buiten beschouwing blijven – zonder te willen afdoen aan de hinder die mensen hiervan kunnen ondervinden.

Het onderzoek richt zich zoals gezegd in eerste instantie op een aantal achtergrondkenmerken van betrokkenen bij incidenten en verdachten van misdrijven. Dit zijn specifiek leeftijd, geslacht, gezinssituatie en nationaliteit. Uit het incidentenoverzicht (Latenko et al., 2023) blijkt dat met name jonge mannen van bepaalde nationaliteiten zijn oververtegenwoordigd in registraties van incidenten op COA-locaties en in misdadencijfers. In de berichtgeving wordt gesuggereerd dat het in de regel om alleenstaanden gaat. Met betrekking tot nationaliteit wordt vaak gesproken van 'veiligelanders', een term waarmee in de volksmond asielzoekers worden aangeduid uit landen die lage inwilligingspercentages kennen. Hier wordt herkomst dus samengenomen met de verwachte slagingskans van een asielaanvraag (e.g. *Kamerstukken II 2021/22*, 19 637 nr. 2908). Het huidige onderzoek biedt meer inzicht in de relatie tussen deze demografische en sociale factoren enerzijds en betrokkenheid bij overlastgevend gedrag anderzijds, alsmede in verschillen tussen groepen. We formuleren de volgende onderzoeksvragen met betrekking tot sociale en demografische factoren:

- 1 Is er een verband tussen achtergrondkenmerken als leeftijd, geslacht en gezinssituatie enerzijds en het plaatsvinden van (bepaalde types) incidenten en misdrijven anderzijds?
- 2 Is er een verband tussen nationaliteit en het plaatsvinden van (bepaalde types) incidenten en misdrijven? Zo ja, kan dit verband verklaard worden door rekening te houden met inwilligingspercentages per nationaliteit?

Uit eerder onderzoek blijkt dat er een negatief verband is tussen langere verblijfsduur op asielopvanglocaties en integratieuitkomsten op de langere termijn. Zo is een kort verblijf in de asielopvang gerelateerd aan betere beheersing van het Nederlands en hogere arbeidsmarktparticipatie onder Syrische statushouders (Huijnk et al., 2021). Hoewel een voorgaand duidingsonderzoek geen verband liet zien tussen verblijfsduur en betrokkenheid bij misdrijven (Noyon et al., 2023), is niet duidelijk of dit ook geldt voor betrokkenheid bij incidenten. Evenwel zou deze relatie kunnen verschillen voor verschillende types incidenten en misdrijven; ook dit is niet onderzocht in het voorgaande duidingsonderzoek. Het is goed mogelijk dat een eventueel verband tussen verblijfsduur en overlastgevend gedrag niet lineair is; met andere woorden dat tijd en risico op betrokkenheid niet gelijk opgaan maar dat dit risico varieert over de tijd. Zo is het goed voorstelbaar dat de eerste periode in de asielopvang gepaard gaat met sterke emoties die afgereageerd worden en resulteren in incidenten; vervolgens kan de kans op betrokkenheid bij een incident afnemen als mensen meer gewend zijn aan hun verblijf in de opvang, maar een lange wachttijd of een negatieve uitslag van de asielprocedure kunnen weer aanleiding geven tot nieuwe frustratie en bijgaande overlast. De kans op betrokkenheid bij een incident of op een verdachtenregistratie zou in dat geval dus afnemen en vervolgens weer toenemen. Ook de mogelijkheid van dit soort fluctuaties wordt bekeken.

We stellen daarom de volgende onderzoeksvraag met betrekking tot de tijd in de asielopvang:

- 3 Is er een verband tussen de verblijfsduur en de waarschijnlijkheid van en het type incidenten en misdrijven en hoe ziet dit eruit?

Tot slot nemen we de mogelijkheid in acht dat de gevonden effecten variëren voor de verschillende groepen. We onderzoeken daarom ook interactie-effecten:

- 4 Hoe hangen de hierboven besproken demografische, sociale en procedurele factoren samen bij de waarschijnlijkheid van en het type incidenten en misdrijven?

1.2 Beleidscontext

De doelgroep van dit onderzoek verblijft op opvanglocaties van het COA en kan, afhankelijk van het verloop van de asielprocedure, gedefinieerd worden als asielzoeker, statushouder, of afgewezen asielzoeker. Waar het grootste deel van deze groep op asielzoekerscentra verblijft, zijn er ook COA-bewoners die bijvoorbeeld verblijven op locaties voor alleenstaande minderjarigen of voor afgewezen asielzoekers in afwachting van uitzetting. Het Nederlandse asielsysteem en de verschillende bijbehorende opvangvormen staan beschreven in bijlage 2. In aanvulling op de in de bijlage beschreven opvangvormen bestaan er sinds het voorjaar van 2022 ook crisishulpopvanglocaties (CNO's). Deze locaties, in het leven geroepen vanwege het grote tekort aan opvangplaatsen voor asielzoekers in Nederland (*Kamerstukken II 2023/24*, 19 637, nr. 3174), vallen formeel niet onder verantwoordelijkheid van het COA maar van gemeentes. Ook bewoners van CNO's worden meegenomen in het huidige onderzoek.

Waar mensen samenwonen, kunnen incidenten plaatsvinden, zeker als er sprake is van psychologische druk en onzekerheid. Het COA registreert zulke incidenten en maakt daarbij onderscheid tussen overtredingen van huisregels, verstoringen van de openbare orde en (mogelijk) strafbare feiten (COA, n.d. a). Binnen deze categorieën is er weer verschil tussen incidenten met een geringere en een grotere impact op anderen die op de COA-locatie wonen of werken (COA, 2021). In overeenstemming met de eerder verschenen incidentenoverzichten (Latenko et al., 2023; Noyon et al., 2022) richt dit onderzoek zich op (fysieke, verbale en non-verbale) geweldsincidenten, suïcidedreiging en zelfdestructieve acties. Indien een incident kenmerken vertoont van meerdere categorieën (bijv. verbaal agressief gedrag met dreigende gebaren), wordt het type geregistreerd dat het meeste impact heeft.

Naast incidenten op de opvanglocaties, kunnen COA-bewoners ook betrokken zijn bij crimineel gedrag op de COA-locatie of daarbuiten. Net als geldt voor overige inwoners van Nederland, kunnen ook COA-bewoners in aanraking komen met de Nederlandse strafrechtketen als er aangifte wordt gedaan van een misdrijf. De werking van de strafrechtketen staat beschreven in bijlage 3.

In het geval van een incident op een opvanglocatie kan het COA maatregelen opleggen aan de betrokkene(n). De zwaarte van de opgelegde maatregel is afhankelijk van de ernst van het gedrag, waarbij een correctiegesprek een voorbeeld is van een lichte maatregel en de zwaarste bestaat uit overplaatsing naar een locatie met verscherpt toezicht (COA, 2021). Vanaf eind 2017 vond dit plaats op zogenoemde extra begeleiding en toezichtlocaties (**ebtI**) – sinds februari 2020 gebeurt dit op de

handhaving en toezichtlocatie (**htl**) in Hoogeveen (Inspectie Justitie en Veiligheid, 2021). Tijdens het verblijf in de htl, dat voor maximaal drie maanden kan worden opgelegd, moeten asielzoekers zich dagelijks melden en werken aan verbetering van hun gedrag. Ook gelden er strikte regels, is de opvang sober van aard en worden voorzieningen in natura uitgekeerd (COA, 2021). De htl is *geen* gevangenis; het is bewoners toegestaan om de locatie te verlaten, maar er geldt wel een 'zogenaamde vrijheidsbeperkende maatregel', die 'bepaalt waar zij wel of niet mogen komen' (COA, n.d. b). Net als voor alle andere opvangvormen geldt voor de htl dat opvang een recht is en dat asielzoekers er zelf voor kunnen kiezen om van dat recht af te zien. Mochten zij echter op een later moment weer gebruik willen maken van opvang, dan zullen zij eerst teruggeplaatst worden in de htl (COA, 2021). Overplaatsing naar de htl is een maatregel voor incidenten van de ernstigste soort of een opeenstapeling van meerdere ernstige incidenten. Om te voorkomen dat dit soort ernstige maatregelen nodig zijn, heeft het COA een pilot uitgevoerd om (potentieel) overlastgevende asielzoekers gericht te begeleiden. Een evaluatie laat zien dat deze aanpak tot een verbetering heeft geleid (*Kamerstukken II 2023/24*, 19 637, nr. 3175).

Naast maatregelen die worden genomen als er ongewenst gedrag heeft plaatsgevonden, wordt ook het proces ingericht op een manier die overlast zoveel mogelijk zou moeten voorkomen. Zo vindt er sinds november 2022 een pilot plaats waarbij asielaanvragen van (potentieel) overlastgevende mensen versneld worden afgehandeld om zo de tijd dat zij in Nederland doorbrengen (en dus overlast kunnen veroorzaken) tot een minimum te beperken (*Kamerstukken II 2023/24*, 19 637, nr. 3175). Ook is er sinds oktober 2023 een pilot waarbij mensen uit landen met een lage inwilligingskans worden opgevangen in een sobere opvang. Op deze manier zou de aantrekkelijkheid van Nederland als bestemmingsland voor kansarme asielzoekers worden verminderd (*ibid.*). Omdat ook overlastgevende asielzoekers vaak afkomstig zijn uit landen met een lage inwilligingskans, is de hoop dat ook overlast op deze manier wordt teruggedrongen (*Kamerstukken II 2023/24*, 19 637, nr. 3183). Ook asielaanvragen van bewoners van de sobere opvang worden versneld afgehandeld. Daarnaast wordt er geïnvesteerd in de verbetering van het terugkeerproces voor afgewezen overlastgevers (*Kamerstukken II 2023/24*, 19 637, nr. 3175.). Mocht iemand toch in aanraking komen met de politie, dan wordt er ingezet op een 'lik-op-stuk beleid': de laatste jaren is er geïnvesteerd in de verbetering van de samenwerking van de asiel- en strafrechtketen, waardoor strafzaken van asielzoekers versneld kunnen worden afgehandeld en sancties direct kunnen worden uitgevoerd (*Kamerstukken II 2023/24*, 19 637, nr. 3175).

Omdat een aanzienlijk deel van de overlast die omwonenden ervaren zich afspeelt in het openbaar vervoer (e.g. Retera, 2023), worden ook daar maatregelen genomen om bijvoorbeeld zwartrijden terug te dringen. Eerdere aanpassingen leidden al tot een verbetering van de situatie voor buschauffeurs (*Kamerstukken II 2023/24*, 19 637, nr. 3175). Ook zijn er lokale maatregelen met het doel overlast terug te dringen, waaronder mobiele toezichtteams en budget voor bijvoorbeeld bodycams of het organiseren van gezamenlijke activiteiten met buurtbewoners (*ibid.*).

1.3 Literatuur en hypotheses

Binnen de criminologie is, zeker ook in Nederland (Staring & Timmerman, 2021), in toenemende mate aandacht voor het verband tussen strafrecht en migratie (e.g. Van der Woude et al., 2014; Van der Leun, 2010). Waar onderzoek in dit vakgebied zich

veelal richt op zaken als etnisch profileren (e.g. Van der Leun & Van der Woude, 2011), grenscontroles (e.g. Brouwer et al., 2018) en vreemdelingendetentie (e.g. Leerkes & Kox, 2017), is het onderzoek naar crimineel en overlastgevend gedrag onder asielmigranten tot op heden beperkt. Een uitzondering is een policy brief uit 2015 waarin verdachtenregistraties onder een cohort statushouders worden afgezet tegen die onder de totale Nederlandse bevolking (Engbersen et al., 2015). Daarnaast is er onderzoek gedaan naar oververtegenwoordiging van mensen met een migratieachtergrond in de Nederlandse misdaadcijfers (e.g. Jennissen et al., 2009). Ook biedt de criminologische literatuur in bredere zin, dus los van het thema migratie, aanknopingspunten die relevant zijn voor de duiding van de bevindingen van het incidentenoverzicht.

Het huidige rapport stelt zich tot doel om meer inzicht te krijgen in factoren die meespelen in het plaatsvinden van overlastgevend gedrag (in de vorm van incidenten en verdachtenregistraties). Hiervoor is het in eerste instantie belangrijk om te weten wie er betrokken is bij incidenten. Uit het incidentenoverzicht blijkt dat overlast zich concentreert onder specifieke groepen. Met name mannen en jongvolwassenen zijn oververtegenwoordigd in de statistieken (Latenko et al., 2023). Vanuit het oogpunt van de criminologische literatuur is dit een weinig verrassende bevinding. Ook onder zowel de Nederlandse bevolking in het algemeen als specifiek onder mensen met een migratieachtergrond zijn jonge mannen relatief vaak betrokken bij crimineel gedrag (e.g. Jennissen, 2009). Vergelijkbare patronen naar leeftijd en geslacht worden ook gevonden in eerder onderzoek onder asielmigranten (e.g. Noyon et al., 2022; Achbari & Leerkes, 2018). Uit het werk van Achbari en Leerkes (2018) blijkt bovendien dat het vaak om alleenreizende mannen gaat (zie ook Engbersen & De Haan, 2006). We verwachten daarom dat ook in het huidige onderzoek wordt gevonden dat:

Het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties groter is onder jongvolwassenen (H1a);

Het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties groter is onder mannen (H1b); en

Het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties groter is onder alleenreizenden (H1c)

Een ander terugkerend patroon in zowel het incidentenoverzicht (Latenko et al., 2023; Noyon et al., 2022) als in de criminologische literatuur (e.g. Van der Woude et al., 2014, Engbersen et al., 2015) is een verschil tussen nationaliteiten. In het geval van de groep COA-bewoners die centraal staat in het huidige onderzoek, zijn het met name Marokkaanse, Algerijnse en Tunesische asielmigranten die relatief vaak voorkomen in de verdachtenregistraties (Latenko et al., 2023; Noyon et al., 2022). De criminologische literatuur biedt uiteenlopende verklaringen voor oververtegenwoordiging van bepaalde nationaliteiten. Zo bespreekt Unnever (2018) het belang van culturele factoren, die kunnen verschillen van groep tot groep, maar benadrukt hij ook dat herkomst ondergeschikt is aan factoren als sociaaleconomische status en leeftijd in het verklaren van oververtegenwoordiging van bepaalde herkomstgroepen in de criminaliteitscijfers. Ook de werkwijze van de politie zou een reden kunnen zijn voor het verschil tussen nationaliteiten, bijvoorbeeld indien er sprake is van etnisch profileren (e.g. Bezemer & Leerkes, 2021). Althoff en De Haan (2006) wijzen erop dat asielmigranten onderdeel kunnen uitmaken van criminele netwerken van mensen met eenzelfde etnische achtergrond. Dit betekent dat bepaalde nationaliteiten vaker betrokken zullen zijn bij criminaliteit als er al een bestaand crimineel netwerk ter plaatse aanwezig is. Ook De Boom, Snel en Engbersen (2008)

noemen deze 'differentiële kansenstructuur' van nationaliteit maar zien ook de positieve kant van zulke etnische netwerken als vangnet dat betrokkenheid bij crimineel gedrag juist kan voorkomen.

Los van het al dan niet relevante verband tussen herkomst en culturele factoren, is voor asielmigranten met name de juridische waarde van hun paspoort van belang. Afhankelijk van het herkomstland van de aanvrager kan de kans op inwilliging van een asielaanvraag zeer uiteenlopen, waardoor we kunnen spreken van een juridische kansenstructuur (of een 'hiërarchie van *belonging*', in de woorden van Rainey (2019)). Ook dit zou verband kunnen houden met verschillen in betrokkenheid bij crimineel gedrag tussen herkomstgroepen, zoals beargumenteerd door De Boom, Snel en Engbersen (2010). Op basis van een kwantitatieve vergelijking van politiegegevens voor asielzoekers die in de procedure zitten, afgewezen asielzoekers en statushouders, laten de auteurs zien dat een zwakkere juridische positie (voor wat betreft verblijfsstatus) gerelateerd is aan hogere betrokkenheid bij crimineel gedrag. Zij verklaren dit resultaat op basis van *strain* theorie, die criminaliteit verklaart vanuit relatieve deprivatie. Relatieve deprivatie (zie ook Gurr, 1970/1971) is het resultaat van een vergelijking tussen de eigen positie en die van anderen, waarbij een persoon tot de conclusie komt dat hij of zij slechter af is dan anderen. Volgens Merton (zoals geciteerd in De Boom et al., 2010) kan criminaliteit een manier zijn om de eigen positie te verbeteren en zo het gevoel van relatieve deprivatie op te lossen. Juridische status kan een bron zijn van relatieve deprivatie omdat dit verband houdt met betere toegang tot (formele) voorzieningen. Hierdoor zouden 'migranten met een betere juridische status minder aangewezen [zijn] op criminaliteit als bestaansstrategie' (De Boom et al., 2010, p. 164). Overigens merken de auteurs op dat juridische status maar een beperkte verklarende factor is voor betrokkenheid bij crimineel gedrag, en dat leeftijd en geslacht van groter belang zijn. Wel vinden zij een groter effect van juridische status dan van herkomst (ibid.).

Waar het onderscheid tussen asielzoekers in procedure, statushouders en ongedocumenteerden waarschijnlijk beperkt relevant is voor het huidige onderzoek vanwege de focus op COA-bewoners in dit onderzoek, kan eenzelfde redenering toegepast worden op verschillen in betrokkenheid bij crimineel gedrag tussen nationaliteiten. Zoals eerder genoemd, lopen inwilligingspercentages van asielaanvragen sterk uiteen tussen verschillende nationaliteiten, en het is goed mogelijk dat asielzoekers zich hier bewust van zijn (zie bijvoorbeeld hoe Afghaanse asielmigranten het gevoel hebben dat zij slechter behandeld zijn door de Nederlandse autoriteiten tijdens de afhandeling van hun asielaanvraag dan Syriërs in dezelfde situatie, Noyon et al., 2020). Dit zou dus kunnen leiden tot gevoelens van relatieve deprivatie, met een groter risico op crimineel gedrag tot gevolg. Ook Achbari en Leerkes (2018) suggereerden al dat betrokkenheid bij criminaliteit onder COA-bewoners gerelateerd is aan de inwilligingskans van de aanvraag. Op basis van deze resultaten verwachten wij te vinden dat:

Verschillen in het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties tussen nationaliteiten ten dele worden verklaard door verschillen in inwilligingspercentages (H2)

Waar verschillen in juridische status, zoals uiteengezet, zouden kunnen leiden tot relatieve deprivatie, geldt dit ook voor omstandigheden op de opvanglocatie. Enerzijds heeft dit te maken met omstandigheden op de opvanglocatie zelf. Terwijl sobere opvang al geruime tijd de norm is, zeker voor groepen met een lage inwilligingskans (Dienst Terugkeer & Vertrek, n.d.), heeft Nederland de afgelopen jaren te kampen gehad met een tekort aan opvangplaatsen. Dit heeft geleid tot overbezetting van

opvanglocaties en opvang onder omstandigheden die niet voldoen aan de COA-standaard, bijvoorbeeld in gymzalen (*Kamerstukken II 2023/24, 19 637, nr. 3174*). Migratieonderzoekers hebben herhaaldelijk gewezen op de negatieve psychologische gevolgen van langdurig verblijf in asielzoekerscentra (e.g. Ghorashi et al., 2017, Huijnk et al., 2021). Dit is dan bijvoorbeeld te wijten aan de afgelegen locaties, het gevoel van onzekerheid, de leefomstandigheden en het onderworpen zijn aan de totale macht van het systeem (ibid., zie ook Kox et al., 2020). Althoff en De Haan (2006) wijzen erop dat er ook sprake kan zijn van een wisselwerking tussen persoonlijke omstandigheden (met name verslavingsproblematiek) en kenmerken van de opvanglocatie, waarbij alleenstaande minderjarigen in het bijzonder worden gezien als een kwetsbare groep die gemakkelijk beïnvloedbaar en uit te buiten is door kwaadwillende medebewoners².

Een tweede manier waarop verblijf op een opvanglocatie gerelateerd kan zijn aan betrokkenheid bij crimineel gedrag heeft te maken met verblijfsduur. De Boom, Snel en Engbersen (2008) laten zien dat overlastgevend gedrag in de regel pas ontstaat in de loop van het verblijf op de opvanglocatie en wijten dit aan de marginaliserende effecten van langdurig verblijf onder sobere omstandigheden³. Hoewel Althoff en De Haan (2006) in hun kwalitatieve analyse van overlastgevende asielmigranten gevallen zien van zowel mensen die na langere tijd betrokken raken bij crimineel gedrag als mensen die kort na aankomst al over de schreef gaan, en daarom concluderen dat verblijfsduur van ondergeschikt belang is, biedt migratieonderzoek talloze voorbeelden van de negatieve gevolgen van langdurig verblijf onder onzekere omstandigheden (zie hierboven). Hierbij wordt soms een vergelijking gemaakt met gevangenen (e.g. Ghorashi et al., 2017; zie ook Kox et al., 2020), met het verschil dat asielzoekers vaak niet weten hoe lang zij onder deze omstandigheden in het asielzoekerscentrum moeten verblijven (Kox et al., 2020). Rainey (2019) spreekt zelfs van het gebruik door de Britse overheid van tijd als wapen om controle uit te kunnen oefenen over asielzoekers. Althoff en De Haan observeren 'hoe na verloop van tijd de effecten van langdurige onzekerheid over de afloop van de procedure en het verblijf in de centrale opvang doorwerken in meer voorkomende vormen van criminaliteit, zoals winkeldiefstal en overlastgevend en gewelddadig gedrag' (2006, p. 94). Tegelijkertijd wijzen zij op de mogelijke functie van asielzoekerscentra als 'gelegenheidsstructuren', waarbij deze fungeren als broedplaats van en afzetmarkt voor criminele netwerken (ibid., p. 87) – opnieuw een overeenkomst met gevangenen, die vaak fungeren als leerschool voor criminaliteit (e.g. Damm & Gornias, 2020). Ook in dit geval is het aannemelijk dat crimineel gedrag frequenter wordt naarmate mensen langer in deze situatie verblijven. Op basis van deze resultaten verwachten wij te vinden dat:

Het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties toeneemt naarmate mensen langer op een opvanglocatie verblijven (H3)

Waar dit overzicht zich tot nog toe met name heeft gericht op overlastgevend gedrag in algemene zin, is het niet gezegd dat elke vorm van overlast even regelmatig voorkomt. Het incidentenoverzicht laat inderdaad zien dat er grote verschillen zijn in de frequenties van de verschillende types incidenten. Zo is verbaal geweld met 44% het

² Hierbij dient opgemerkt te worden dat het huidige opvangsysteem voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's) voorziet in kleinschalige opvang van minderjarigen, afgezonderd van andere bewoners van COA-locaties. Dit zou het hier beschreven risico moeten verkleinen. Zie Nijboer & Van Gastel (2018) voor een beschrijving van het amv-opvangsysteem.

³ Het is aannemelijk dat dit soort marginaliserende effecten des te sterker zullen zijn voor mensen die op de sobere opvang verblijven. Omdat dit met name mensen zijn uit landen met een lage inwilligingskans voor een asielvergunning (zie sectie 1.2), zou dit verder kunnen bijdragen aan het verschil tussen nationaliteiten in vertegenwoordiging in de misdaadcijfers. Omdat de sobere opvang zich nog in de pilotfase bevindt, wordt deze hypothese hier niet verder onderzocht.

meest gerapporteerde incident, gevolgd door fysiek geweld (32%), non-verbaal geweld (10%), verbale suïcidedreiging (10%) en zelfdestructieve acties (6%) (Latenko et al., 2023). Ook voor wat betreft criminaliteit geldt dat niet elk type delict even vaak terugkomt in de verdachtenregistraties. Asielmigranten worden met name verdacht van vermogensdelicten zoals diefstal (77%), en in mindere mate van geweldsmisdrijven (11%), vernieling (8%) of andere misdrijven (ibid.; zie ook Blom & Jennissen, 2014). Eerder onderzoek wijst er bovendien op dat niet elke vorm van criminaliteit even vaak voorkomt onder elke subgroep. Bezien vanuit de eerder besproken marginaliseringstheorie zal met name criminaliteit die leidt tot verrijking een effectieve manier zijn om ervaren relatieve deprivatie op te heffen. Dit betekent dat we verschil zouden moeten zien in betrokkenheid bij vermogensmisdrijven, en dat deze met name zouden moeten voorkomen onder mensen met een juridisch zwakke status. In hun analyse van criminaliteit naar verblijfsstatus vinden De Boom, Snel en Engbersen (2010) inderdaad een verband tussen een zwakkere juridische status en vermogensmisdrijven. Engbersen en De Haan (2006) doen een soortgelijke bevinding en interpreteren dit als 'overlevingscriminaliteit', omdat diefstal voor mensen zonder verblijfsrecht nodig is om in het levensonderhoud te kunnen voorzien. Hoewel er waarschijnlijk minder sprake zal zijn van overlevingscriminaliteit in het huidige onderzoek, omdat mensen zonder verblijfsrecht hierin niet onderzocht worden, is het mogelijk dat de eerder uiteengezette relatieve deprivatie op basis van inwilligingskansen doorwerkt in betrokkenheid bij vermogensmisdrijven. Ook met betrekking tot geweldsmisdrijven vinden De Boom, Snel en Engbersen (2010) verschillen tussen groepen met verschillende verblijfsstatussen, waarbij juist asielmigranten die nog in procedure zitten vaker terugkomen in de verdachtenregistraties. De auteurs verklaren dit (met een verwijzing naar eerder onderzoek) op basis van de omstandigheden op opvanglocaties en hoe deze 'in combinatie met de onzekerheid waarin veel asielzoekers verkeren, de verveling van het lange wachten, de potentiële conflicten die voortvloeien uit het gegeven dat mensen uit heel verschillende contexten en culturen dicht op elkaar leven en elkaar nauwelijks kunnen ontlopen, (...) makkelijk [kunnen] leiden tot frustratie en onderling geweld' (p. 168). Opnieuw is het gezien de samenstelling van onze onderzoekspopulatie niet waarschijnlijk dat wij verschillen zullen vinden tussen subgroepen in de incidentie van geweldsmisdrijven. De interpretatie van De Boom et al. (ibid.) suggereert echter dat juist de combinatie van de omstandigheden op de opvanglocatie en langdurige blootstelling aan deze omstandigheden een voedingsbodem kunnen zijn voor geweldsmisdrijven. Op basis van deze resultaten verwachten wij te vinden dat:

Asielmigranten met een lagere inwilligingskans een groter risico hebben op betrokkenheid bij vermogensmisdrijven dan andere delicttypes (H4a)

En

Het risico op geweldsincidenten en -misdrijven toeneemt naarmate mensen langer op de COA-locatie verblijven (H4b)

1.4 Leeswijzer

De opbouw van het rapport is als volgt. Hoofdstuk 2 bevat een verantwoording van de gebruikte data (2.1) en methoden (2.2) alsmede een beschrijving van de variabelen (2.3) en de doelgroep (2.4). Hoofdstuk 3 beschrijft de resultaten van de kwantitatieve analyses. Hoofdstuk 4 beantwoordt de onderzoeksvragen en bespreekt de conclusies.

2 Data, methoden en doelgroep

Het huidige hoofdstuk beschrijft kort de gebruikte data, de gehanteerde analysemethode en de kenmerken van de groep COA-bewoners waar de analyses betrekking op hebben. Een uitgebreidere toelichting op deze onderwerpen staat in bijlage 4.

2.1 Beschrijving van de data en doelgroep

Om de onderzoeksvragen te kunnen beantwoorden, is een dataset opgesteld waarin data gecombineerd zijn van het COA, de IND, de Analyseproeftuin Migratieketen (APM), en de Nationale Politie. Op deze manier kan een beeld geschetst worden van betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties onder bewoners van COA- en CNO-locaties in de periode 1 januari 2017 t/m 31 december 2022. De dataset bevat gegevens over alle bewoners die in deze periode op een COA- of CNO-locatie verbleven, ongeacht of zij betrokken waren bij een incident of verdacht werden van een misdrijf. De analyses hebben uitsluitend betrekking op gebeurtenissen die plaatsvonden terwijl de betrokkene daadwerkelijk bewoner was van een COA- of CNO-locatie. Eventuele verdachtenregistraties van misdrijven die plaatsvonden buiten de verblijfsperiode van een asielmigrant, komen dus niet terug in de data.

2.2 Methodes

De onderzoeksvragen zijn geanalyseerd met behulp van *event history analysis* (EHA) (Box-Steffensmeier, Jones, 2004; Cox 1972, 1975; Cleves, 2010). Deze methode modelleert relevante gebeurtenissen (in dit geval incidenten en verdachtenregistraties) en de tijd die verstrijkt voordat deze gebeurtenissen plaatsvinden voor individuen in de dataset. Toegepast op de onderzoeksvragen die centraal staan in dit rapport, bekijkt EHA dus hoe lang mensen op een COA-locatie verblijven voordat zij betrokken raken bij een incident of verdacht worden van een misdrijf. De uitkomst van de analyse is een getal dat aangeeft wat het risico is dat een COA-bewoner (met bepaalde kenmerken) betrokken is bij een incident of geregistreerd wordt als verdachte van een misdrijf. EHA is een geavanceerde statistische methode die bij uitstek geschikt is om veranderingen in status (in dit geval bijv. van 'niet-verdacht' naar 'verdachte') in kaart te brengen en die daarbij rekening kan houden met factoren die variëren over de tijd (in dit geval bijv. inwilligingspercentages per nationaliteit). De methode wordt verder toegelicht in de methodologische appendix (bijlage 4)

Omdat EHA kijkt naar de tijd die is doorgebracht op een COA-locatie voordat een relevante gebeurtenis plaatsvond, is het belangrijk om een compleet beeld te hebben van alle incidenten en verdachtenregistraties die hebben plaatsgevonden tijdens de periode dat iemand op een COA- of CNO-locatie verbleef. Onze data bevatten informatie over incidenten en verdachtenregistraties vanaf 1 januari 2017. Indien personen voor die tijd al op een locatie verbleven, is het mogelijk dat zij betrokken waren bij een relevante gebeurtenis waar wij geen informatie over hebben. Dit zou de resultaten van EHA vertekenen. Als iemand bijvoorbeeld in augustus 2016 op een COA-locatie is komen wonen en zowel in december 2016 als in augustus 2017 geregistreerd is als verdachte, is de verblijfsduur tot de (eerste) relevante gebeurtenis vier maanden.

Omdat wij echter geen informatie hebben over de eerste verdachtenregistratie, zouden onze data aangeven dat deze persoon pas na twaalf maanden geregistreerd was als verdachte. Het berekende risico op een verdachtenregistratie na een bepaalde verblijfsduur zou hierdoor beïnvloed worden en EHA zou geen zuiver beeld geven. Om dit soort vertekeningen te voorkomen, is ervoor gekozen om alleen personen mee te nemen in de analyses die vanaf 1 januari 2017 op een COA-locatie zijn komen wonen. Mensen die al voor die datum zijn ingestroomd, zitten niet in de analyses, ongeacht of zij betrokken waren bij een incident of verdacht werden van een misdrijf in de onderzoeksperiode. Dit ging om 25.500 personen (12,8% van de doelgroep). Uiteindelijk omvat onze analytische steekproef 198.721 personen. Aanvullende analyses (zie bijlage 5) laten zien dat de uitgesloten groep niet sterk verschilt van de onderzoekspopulatie in termen van geslacht en gezinssituatie en dat er kleine (verklaarbare) verschillen zijn voor wat betreft gemiddelde leeftijd en nationaliteit.

Het komt voor dat COA-bewoners de opvang verlaten, om op een later moment weer terug te keren. In dat geval is er een niet-geobserveerde periode, of 'kloof' in hun verblijfsduur. Dit gold voor 9.500 personen in de analytische steekproef (4,8%). Als iemand bijvoorbeeld in januari en februari 2017 en januari 2018 in de COA-opvang verbleef, is de totale verblijfsperiode van deze persoon drie maanden. Als hij of zij echter in januari 2018 betrokken zou zijn bij een incident, is het niet logisch om dit in de analyses mee te nemen als gebeurtenis die plaatsvond in de derde maand van het verblijf, omdat het aannemelijk is dat deze persoon verschilt van mensen die drie opeenvolgende maanden op een opvanglocatie verbleven. Dit wordt in de analyses daarom gezien als gebeurtenis die plaatsvond in de dertiende maand.

2.3 Variabelen

2.3.1 Afhankelijke variabelen

In de analyses wordt gekeken naar het effect van tijd en andere variabelen op twee uitkomsten: betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties.

Incidenten. We maken gebruik van de incidenten zoals geregistreerd en aangeleverd door het COA. We analyseren de volgende vijf typen incidenten: verbale suïcidedreiging, zelfdestructief gedrag, en fysiek (slaan, schoppen, trappen), non-verbaal (agressieve houding of gebaren) en verbaal (schelden, dreigen met woorden) geweld. In de analyses wordt rekening gehouden met de mogelijkheid dat iemand betrokken kan zijn bij meerdere incidenten tijdens de verblijfsperiode. Het model beschouwt echter verschillende incidenten die plaatsvonden tijdens dezelfde kalendermaand als een enkele gebeurtenis. Als iemand bijvoorbeeld betrokken was bij een fysiek geweldsincident en bij een verbaal geweldsincident in januari en februari 2017, dan herkent het model dit als twee verschillende incidenten. Vonden deze incidenten beide plaats in januari 2017, dan ziet het model dit als een en hetzelfde incident. Hier houden wij rekening mee in de analyses door te controleren voor het totaal aantal incidenten dat plaatsvond in een maand, en door aparte analyses uit te voeren voor de verschillende incidenttypes (naast de analyses voor alle incidenten samen).

In overleg met COA (persoonlijke communicatie, 20 november 2023) laten wij incidentenregistraties voor kinderen onder 12 jaar buiten beschouwing. Dit gaat om 719 personen (0,362% van de doelgroep).

Verdachtenregistraties. We maken gebruik van verdachtenregistraties zoals geregistreerd en aangeleverd door de Nationale Politie. Oorspronkelijk zijn meer dan 20 delicttypes geregistreerd, uitgesplitst naar delictscategorieën⁴. We analyseren de volgende vier geaggregeerde delictscategorieën: vermogensmisdrijven, vernieling (inclusief openbare orde en openbaar gezag), geweld, en overige misdrijven. Deze keuze is gemaakt omdat vermogensmisdrijven, vernieling en geweldsmisdrijven de meest voorkomende delicten zijn onder de onderzoekspopulatie (Latenko et al, 2023).

Zoals het geval was bij incidentenregistraties, ziet het model verdachtenregistraties die plaatsvonden in dezelfde maand als één en dezelfde gebeurtenis. Opnieuw houden wij hiervoor rekening in de analyses door te controleren voor het totaal aantal verdachtenregistraties per persoon per maand en door aparte analyses uit te voeren voor de verschillende delicttypes.

In overeenstemming met de werkwijze van het Openbaar Ministerie laten wij misdrijfregistraties voor kinderen onder 12 jaar buiten beschouwing (Openbaar Ministerie, 2021). Dit had betrekking op 24 personen (0,012% van de doelgroep).

2.3.2 *Onafhankelijke variabelen*

In de analyses wordt gekeken naar de effecten van (en/of gecontroleerd voor) inwilligingspercentage naar nationaliteit per maand, leeftijd, geslacht, verblijfsduur en jaar. Het aantal personen in de plaatsingseenheid wordt gebruikt als proxy om uitspraken te kunnen doen over het effect van gezinssituatie (en hiervoor te controleren). Daarnaast wordt gekeken naar verschillen in risico's naar nationaliteit. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen zeven nationaliteiten, te weten de twee grootste groepen (Syrisch en Eritrees) en een groep waarbij het inwilligingspercentage flink heeft gefluctueerd over de onderzoeksperiode (Afghaans), en voor zowel betrokkenheid bij incidenten als verdachtenregistraties de top drie nationaliteiten met relatief het hoogste percentage betrokkenen (Algerijns, Marokkaans, Nigeriaans en Tunesisch). Deze zeven nationaliteiten worden afgezet tegen de overige nationaliteiten.

In de analyses zijn nationaliteit en geslacht als constanten behandeld. De volgende variabelen zijn als tijdvariabelen behandeld: inwilligingspercentage (per maand), leeftijd, plaatsingseenheid, verblijfsduur en jaar. De gedetailleerde definities van de variabelen en methodologische keuzes die hierbij zijn gemaakt, worden toegelicht in de methodologische appendix (bijlage 4).

2.4 **Beschrijving van de doelgroep**

In de periode 2017-2022 verbleven er 224.240 unieke personen in COA- en CNO-locaties. Hiervan werden, zoals hierboven toegelicht, 25.500 mensen uitgesloten van de analyses. Van de resterende 198.721 personen waren er 35,6% vrouwen.

Er woonden mensen van meer dan 170 nationaliteiten op COA-locaties in de onderzoeksperiode, waarvan 35,6% de Syrische nationaliteit had, 9,9% de Eritrese, 4,4% de Afghaanse, 3,3% de Algerijnse, 2,8% de Marokkaanse, 2,3% de Nigeriaanse en 0,8% de Tunesische nationaliteit. De overige 40,9% had een andere nationaliteit.

⁴ De uitsplitsing is gebaseerd op de Standaardclassificatie Misdrijven (Politie) (2010). <https://www.cbs.nl/nl-nl/onze-diensten/methoden/classificaties/misdrijven/standaardclassificatie-misdrijven-politie---2010>

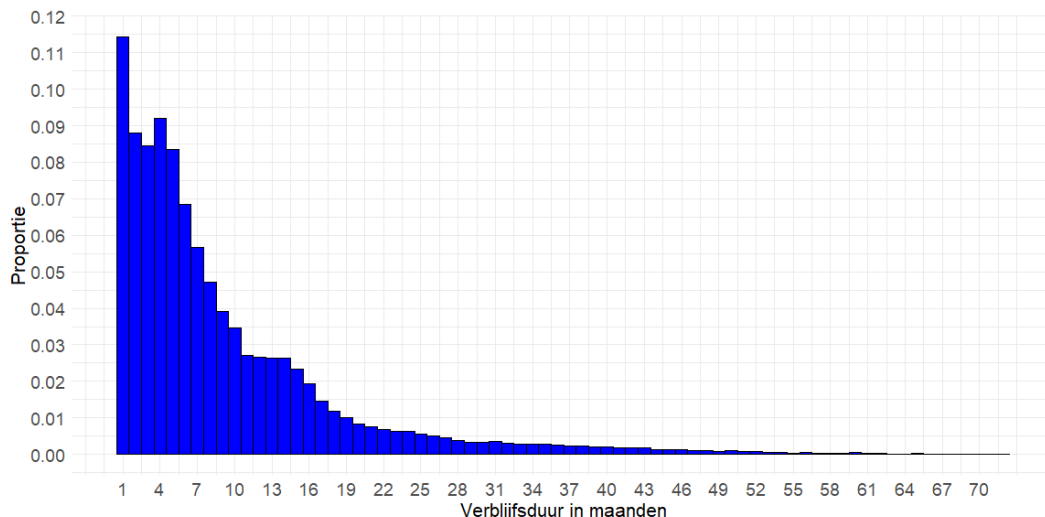
Het inwilligingspercentage verschilt niet alleen per nationaliteit maar ook per maand binnen een nationaliteit. Daarom rapporteren we het gemiddelde inwilligingspercentage voor de zeven nationaliteiten over alle 72 maanden van januari 2017 tot december 2022. Voor de Afghaanse nationaliteit is het gemiddelde maandelijkse inwilligingspercentage over de gehele rapportageperiode 45% (min = 0%, max = 100%), voor personen met de Eritrese nationaliteit is dit 53,3% (0%, 86%), en voor personen met de Syrische nationaliteit 76,1% (48%, 94%). Voor personen met de Algerijnse en Tunesische nationaliteit werden de eerste asielaanvragen in 100% van de gevallen geweigerd. Voor personen met de Marokkaanse nationaliteit werd slechts 0,11% (0%, 7,7%) van de eerste aanvragen goedgekeurd. Voor personen met de Nigeriaanse nationaliteit is het gemiddelde maandelijkse inwilligingspercentage 5% (dit varieert van 0% tot 50% tijdens de rapportageperiode). Voor personen met een overige nationaliteit was het gemiddelde inwilligingspercentage 40,8% (0%, 100%).

Op 31 december 2022 was de gemiddelde leeftijd van een (oud-)bewoner van een COA- of CNO-locatie 27 jaar. De mediaan was 26. Dit betekent dat de helft van de doelgroep 26 of jonger was op 31 december 2022. Het gaat hierbij zowel om mensen die op dit moment nog op een COA-locatie verbleven als om mensen voor wie dat inmiddels niet meer gold.

Ongeveer 45% van de doelgroep heeft een éénpersoons plaatsingseenheid, nog eens 45% is geregistreerd in een plaatsingseenheid voor drie personen of meer. De resterende 10% is geregistreerd in tweepersoons plaatsingseenheden. Dit zijn de maximale aantallen mensen in een plaatsingseenheid gedurende de analyseperiode van 2017-2022. Als een persoon eerst alleen woonde (éénpersoonsplaatsingseenheid) en na drie maanden met drie familieleden samenwoont (vierpersoonsplaatsingseenheid), dan rapporteren we dat hij in een plaatsingseenheid voor drie of meer personen woont. In de analyses is rekening gehouden met het variabele karakter van plaatsingseenheid.

De gemiddelde verblijfsduur in de locaties is negen maanden, maar de mediaan is zes maanden. Dit betekent dat de helft van de personen zes maanden of korter in COA-locaties verbleef. Figuur 2.1 toont de verdeling van de verblijfsduur in maanden. De lange staart naar rechts betekent dat niet veel mensen erg lang in COA- of CNO-locaties verblijven. Het aandeel COA-bewoners dat langer dan 20 maanden op een opvanglocatie verblijft, ligt onder de 10%. Het gemiddelde kan erg verschuiven naar een langere verblijfsduur door dit soort 'extreme observaties', wat we inderdaad zien in de resultaten: hoewel de gemiddelde verblijfsduur in de locaties negen maanden is, verbleef de helft van de personen zes maanden of korter in COA-locaties. Door in de analyses te kijken naar de mediaan in plaats van (enkel) het gemiddelde, is de invloed van dit soort extremen kleiner.

Figuur 2.1 Spreiding van de verblijfsduur in maanden.

Er zijn 9.470 personen met 'kloven' (niet-geobserveerde perioden) in hun verblijfsduur in COA-locaties. Dit betekent dat zij de COA-opvang hebben verlaten, om op een later moment weer terug te keren. De gemiddelde duur van deze kloven is 11 maanden. De helft van de personen met kloven in hun verblijfsduur heeft een kloof van zeven maanden of minder. De maximale kloof bedraagt 67 maanden. Er kunnen verschillende verklaringen zijn waarom mensen kloven hebben, maar de vraag waarom dat zo is ligt buiten de focus van dit rapport.

Van de 198.721 personen in onze populatie zijn 20.124 personen (10%) betrokken geweest bij een of meerdere incidenten tijdens hun verblijf op een COA-locatie. Hiervan was de meerderheid betrokken bij slechts één incident – 11.913 personen (59,2% van 20.124). 3.603 personen (17,9%) waren betrokken bij twee incidenten en 1.619 personen (8,1%) bij drie incidenten. Een klein deel van de betrokkenen was betrokken bij meer dan drie incidenten. Dit waren 2.989 personen (15%).

In de doelgroep zijn 9.743 personen (5% van de populatie) verdacht van ten minste één misdrijf. Ongeveer 4.820 personen (50%) van deze groep zijn verdachten van één misdrijf; 1.803 personen (18,5%) van twee misdrijven, en 1.076 personen (11%) van drie misdrijven. Ongeveer 2.050 personen (21% van 9.743 personen) zijn verdachten van meer dan drie misdrijven.

3 Resultaten

Dit hoofdstuk bespreekt de resultaten van de EHA per onderzoeksvraag, uitgesplitst naar incidenten en misdrijven. De volgorde waarin de hypotheses worden beantwoord, volgt de logica van de gehanteerde methode. Dit betekent dat de hypotheses niet worden beantwoord in de volgorde waarin deze zijn besproken in het literatuuroverzicht (1.3). In dit hoofdstuk laten wij eerst de algemene trends en de effecten van verblijfsduur op het risico van incidenten en verdachtenregistraties zien (hypothesen 3 en 4), en gaan daarna in op de uitsplitsing naar andere onafhankelijke variabelen zoals geslacht, leeftijd en nationaliteit (hypothesen 1 en 2).

3.1 Verblijfsduur en het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties

Event history analysis leent zich bij uitstek voor het beantwoorden van vragen over het verband tussen tijd en de waarschijnlijkheid dat een bepaalde gebeurtenis (in dit geval betrokkenheid bij een incident of een verdachtenregistratie) zich voordoet. Met behulp van deze methode, toetsen wij hypothese 3 (het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties neemt toe naarmate mensen langer op een opvanglocatie verblijven) en hypothese 4b (het risico op geweldsincidenten en -misdrijven neemt toe naarmate mensen langer op de COA-locatie verblijven). Zoals hieronder toegelicht, worden deze hypotheses niet ondersteund door de resultaten van de hier gepresenteerde analyses. Met andere woorden, er zijn geen aanwijzingen dat een langer verblijf op COA-locaties het risico vergroot op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties in brede zin, en op geweldsincidenten en -misdrijven in het bijzonder. In tegendeel, de resultaten wijzen er juist op dat het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties juist licht daalt in de eerste tien maanden van het verblijf op een COA-locatie.

3.1.1 *Langere verblijfsduur niet gerelateerd aan hogere waarschijnlijkheid van betrokkenheid bij incidenten*

In eerste instantie kijken we naar het risico op betrokkenheid bij een eerste incident naar verblijfsduur (in maanden). Dit verband staat weergegeven in figuur 3.1. De relatie tussen verblijfsduur en betrokkenheid bij incidenten lijkt vrij constant te zijn. Een aanvullende analyse (Tabel B6.1) laat zien dat het risico op betrokkenheid bij incidenten tijdens de eerste tien maanden licht afneemt. Dit effect is statistisch significant. Dit betekent dat hypothese 3, die stelde dat het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties toeneemt naarmate mensen langer op een opvanglocatie verblijven, niet wordt ondersteund.

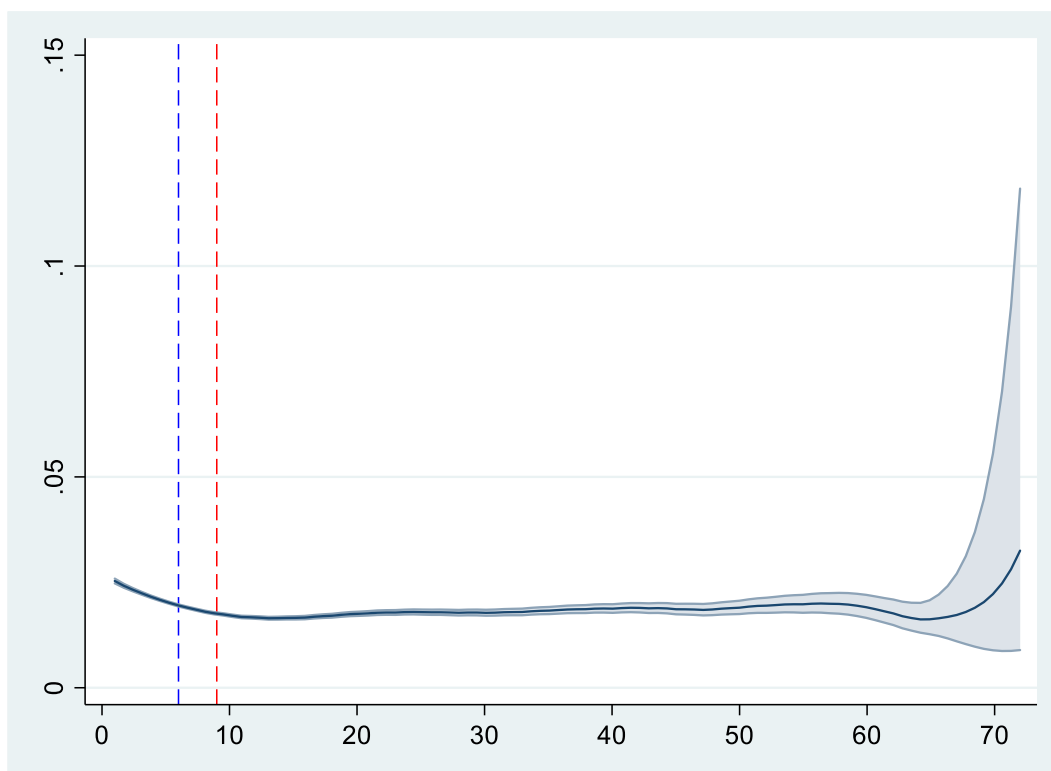
Box 3-1: definitie van het risico op betrokkenheid bij een incident per maand.

We definiëren een risico als de proportie van mensen die betrokken zijn bij één of meerdere incidenten in de doelgroep per maand, op voorwaarde dat de persoon nog verblijft in een COA- of CNO-locatie en nog geen incident heeft meegemaakt. Bijvoorbeeld, er zijn 198.721 personen die ten minste een (deel van een) maand in een locatie hebben gewoond. Van deze personen zijn 2.240 personen betrokken geweest bij een incident. Wij delen 2.240 door 198.721 en krijgen 0,011 – het risico van een incident in de eerste maand. Vervolgens kijken we naar de tweede maand. Van de oorspronkelijke 198.721 personen nemen we alleen 175.203 personen mee, omdat 2.240 personen al een eerste incident hebben veroorzaakt en er ook 21.278 personen zijn die slechts een maand in een locatie hebben gewoond en niet meer aanwezig zijn in de locaties. Van deze 175.203 zijn 4.311 personen betrokken geweest bij hun eerste incident in de tweede maand, dus het risico op een eerste incident voor de tweede maand is $4.311/175.203 = 0,025$. We hebben de risico's voor alle 72 maanden berekend en gerapporteerd in Figuur 3.2.

Figuur 3.1 toont de algemene trend van hoe het risico op incidenten varieert met de verblijfsduur. We zien dat het risico redelijk stabiel blijft. Na maand 60 nemen we een toenemende trend waar, maar omdat het aantal mensen drastisch afneemt en de betrouwbaarheidsintervallen aanzienlijk wijder worden, kunnen we niet concluderen dat het risico toeneemt.

Als we specifiek naar de eerste maanden kijken, zien we dat het risico op betrokkenheid bij een incident in de eerste maand van het verblijf klein is (0,011). Dit heeft er mogelijk mee te maken dat hierbij wordt gekeken naar de eerste kalendermaand, die in veel gevallen niet volledig zal zijn (omdat veel mensen niet op de eerste dag van de maand in een COA-locatie zullen aankomen). In de tweede kalendermaand, die voor veel mensen dus de eerste volledige maand zal zijn, ligt het risico op 0,025. Vanaf de tweede maand neemt het risico op incidenten af tot en met de 13^e maand. Een logistische regressieanalyse (tabel B6.1) laat zien dat dit negatieve verband de eerste tien maanden statistisch significant is. Hierna is er geen duidelijke trend waarneembaar in de dynamiek van incidentie. De figuur toont dat het risico vanaf maand 60 lijkt toe te nemen. Voorzichtigheid is geboden bij het interpreteren van deze cijfers, omdat ze betrekking hebben op een zeer kleine en selectieve groep bewoners. Zoals eerder genoemd (zie sectie 2.4) verblijft slechts 10% van de onderzoeksgroep twintig maanden of langer op een COA- of CNO-locatie. Ter illustratie: voor maand 50 betreft het 2.383 personen, oftewel 1,2% van de doelgroep. De rode stippellijn in de figuur duidt de gemiddelde verblijfsduur (negen maanden) aan, terwijl de blauwe stippellijn de mediane verblijfsduur (zes maanden; zie ook sectie 2.4) weergeeft. De helft van de doelgroep verblijft dus niet langer in een COA- of CNO-locatie dan aangegeven door de blauwe stippellijn. Een vergelijking tussen de totale groep en de groep met een verblijfsduur van twintig maanden of langer (zie bijlage 5) wijst uit dat er (kleine) verschillen zijn voor wat betreft geslacht, leeftijd, nationaliteit en gezinssituatie. Het is aannemelijk dat beide groepen ook verschillen op andere punten die niet gemeten worden in deze dataset, zoals het verloop van de asielprocedure. Met andere woorden, mensen die langer dan twintig maanden op een COA-locatie verblijven, verschillen kwalitatief van de totale groep COA-bewoners, wat maakt dat het lastig is om uitspraken te doen over patronen van betrokkenheid bij incidenten die later tijdens het verblijf plaatsvinden.

Figuur 3.1 Incidentie per verblijfsduur voor betrokkenheid bij incidenten. De rode stippellijn duidt de gemiddelde verblijfsduur (negen maanden) aan, terwijl de blauwe stippellijn de mediane verblijfsduur (zes maanden) weergeeft. Het grijze gebied geeft de 95% betrouwbaarheidsintervallen weer.

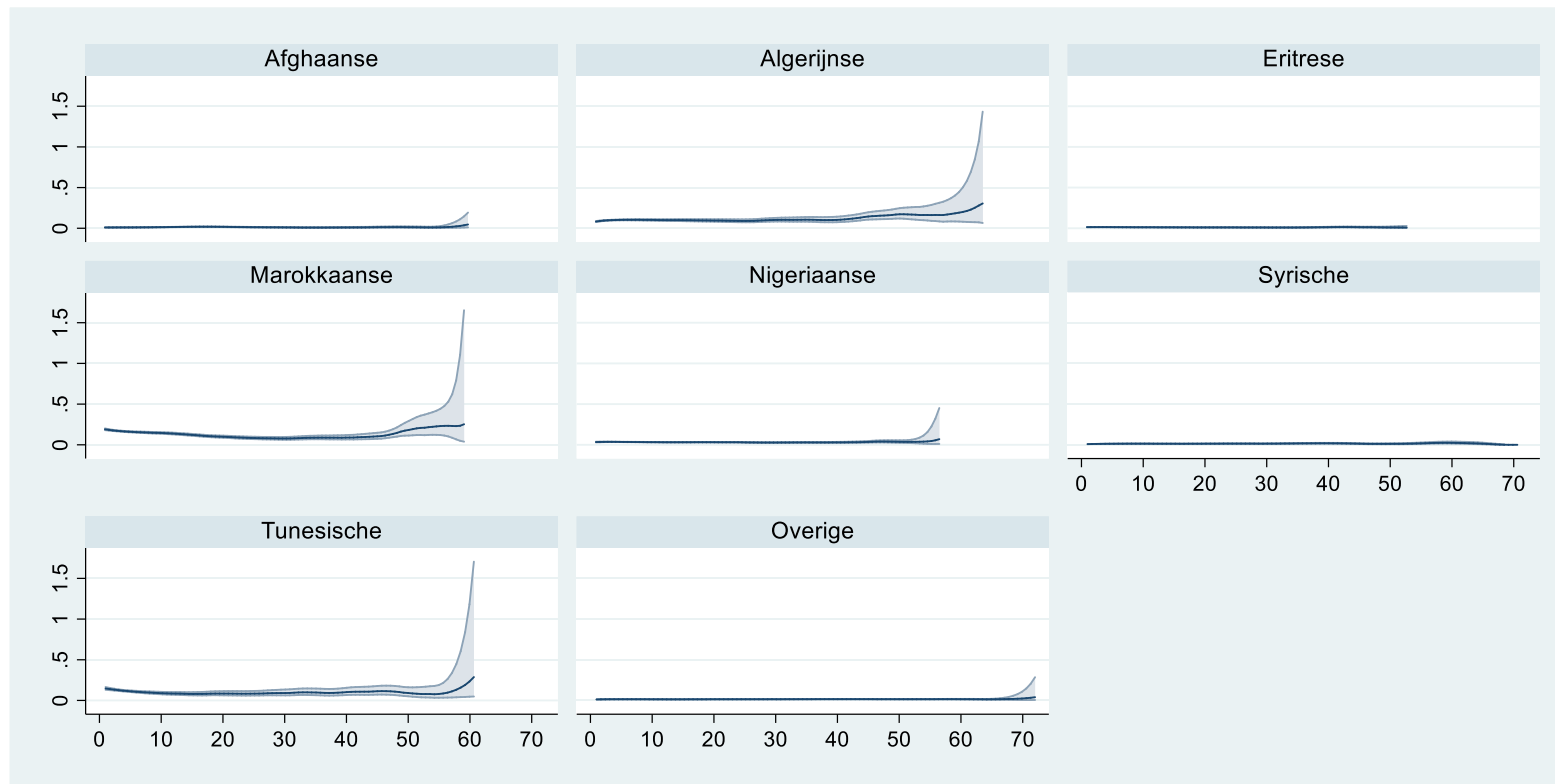

Geen duidelijk verband tussen verblijfsduur en betrokkenheid bij incidenten voor verschillende nationaliteiten

Om de mogelijkheid te onderzoeken dat er een verschil is tussen nationaliteiten in het verband tussen verblijfsduur en betrokkenheid bij incidenten, voeren wij de analyse opnieuw uit voor een aantal nationaliteiten apart (zie sectie 2.3.2 en bijlage 4 voor een uitleg over de gekozen nationaliteiten). De resultaten staan weergegeven in figuur 3.2. Ook in dit geval ondersteunen de resultaten de hypothese niet dat een langere verblijfsduur gerelateerd is aan een hoger risico op betrokkenheid bij incidenten.

Voor personen met Afghaanse, Eritrese, Nigeriaanse, Syrische en overige nationaliteiten verschilt het risico op incidenten niet met de verblijfsduur. Voor personen met Algerijnse, Marokkaanse en Tunesische nationaliteiten lijkt het erop dat het risico relatief wat groter is aan het begin van het verblijf, waarna het ook voor deze groepen daalt. Het lijkt erop dat het risico stijgt na 40 maanden verblijf in COA- en CNO-locaties, maar de betrouwbaarheidsintervallen worden zo wijd dat we niet met zekerheid kunnen vaststellen dat er sprake is van een stijging. Opnieuw is dit gerelateerd aan het lage aantal bewoners met een dergelijke lange verblijfsduur.

Figuur 3.2 Het risico per verblijfsduur voor betrokkenheid bij incidenten per nationaliteit. Het grijze gebied geeft de 95% betrouwbaarheidsintervallen weer.

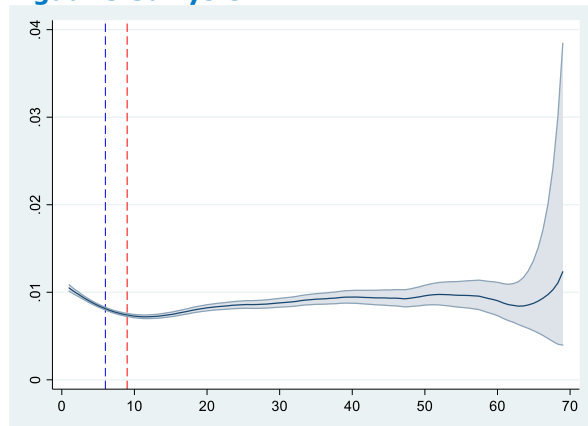
Geen hogere kans op geweldsincidenten bij langere verblijfsduur

Ten slotte kijken we naar het risico per type incident. Op basis van de literatuur verwachtten wij te vinden dat het risico op geweldsincidenten en -misdrijven toeneemt naarmate mensen langer op de COA-locatie verblijven (H4b). Ook deze hypothese wordt niet ondersteund door de analyses. Zoals weergegeven in figuur 3.3 lijkt het risico op betrokkenheid bij fysieke geweldsincidenten in eerste instantie zelfs af te nemen, waarna het vanaf een maand of twintig redelijk constant blijft. Opnieuw maken de wijde betrouwbaarheidsintervallen bij langere verblijfsperiodes dat we geen duidelijke trend kunnen vaststellen.

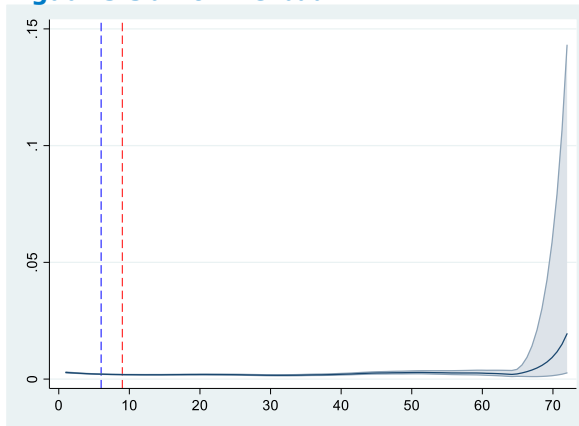
Figuur 3.3 toont aan dat het risico op betrokkenheid niet veel varieert met de verblijfsduur voor de volgende types incidenten: non-verbale agressie en geweld, verbale suïcidedreiging, en zelfdestructief gedrag. Als we kijken naar verbale geweldsincidenten, dan zien we dat het risico daalt tot de 10de maand, vervolgens stijgt tot de 23ste maand, waarna het verder blijft schommelen op hetzelfde niveau. De betrouwbaarheidsintervallen worden wijder naarmate de tijd vordert, maar we zien geen duidelijke stijgende of dalende trend.

Figuur 3.3 Het risico op betrokkenheid per type incident. De rode stippellijn duidt de gemiddelde verblijfsduur (negen maanden) aan, terwijl de blauwe stippellijn de mediane verblijfsduur (zes maanden) weergeeft. Het grijze gebied geeft de 95% betrouwbaarheidsintervallen weer.

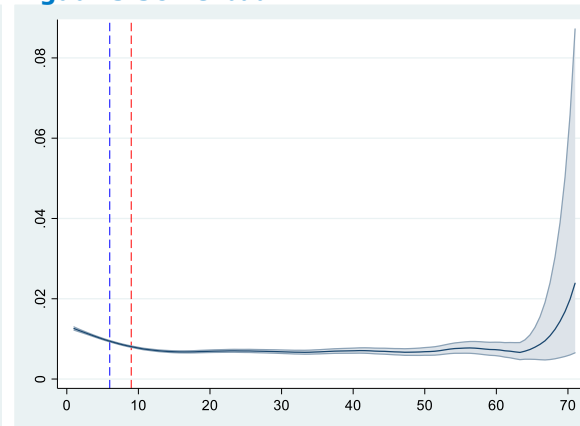
Figuur 3.3a Fysiek

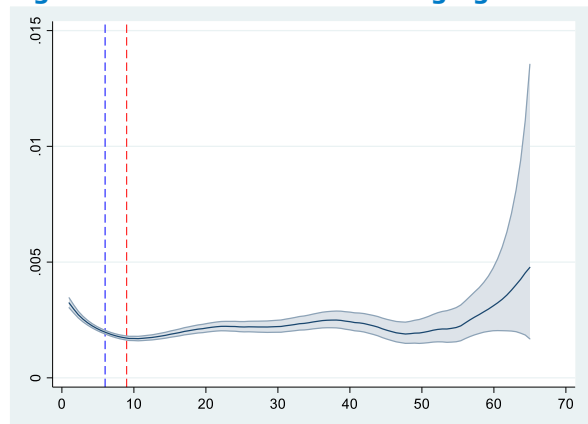
Figuur 3.3b Non-verbaal

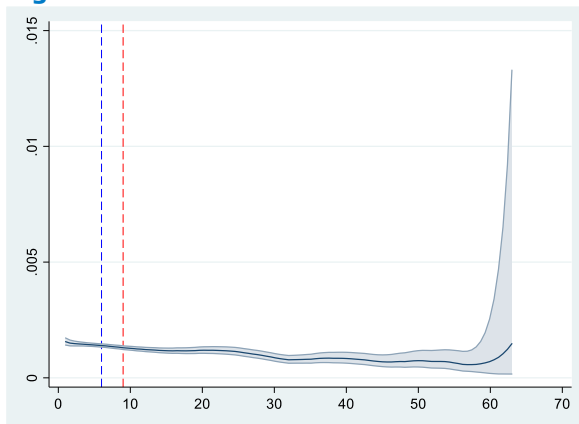
Figuur 3.3c Verbaal

Figuur 3.3d Verbale suïcidedreiging

Figuur 3.3e Zelfdestructieve actie

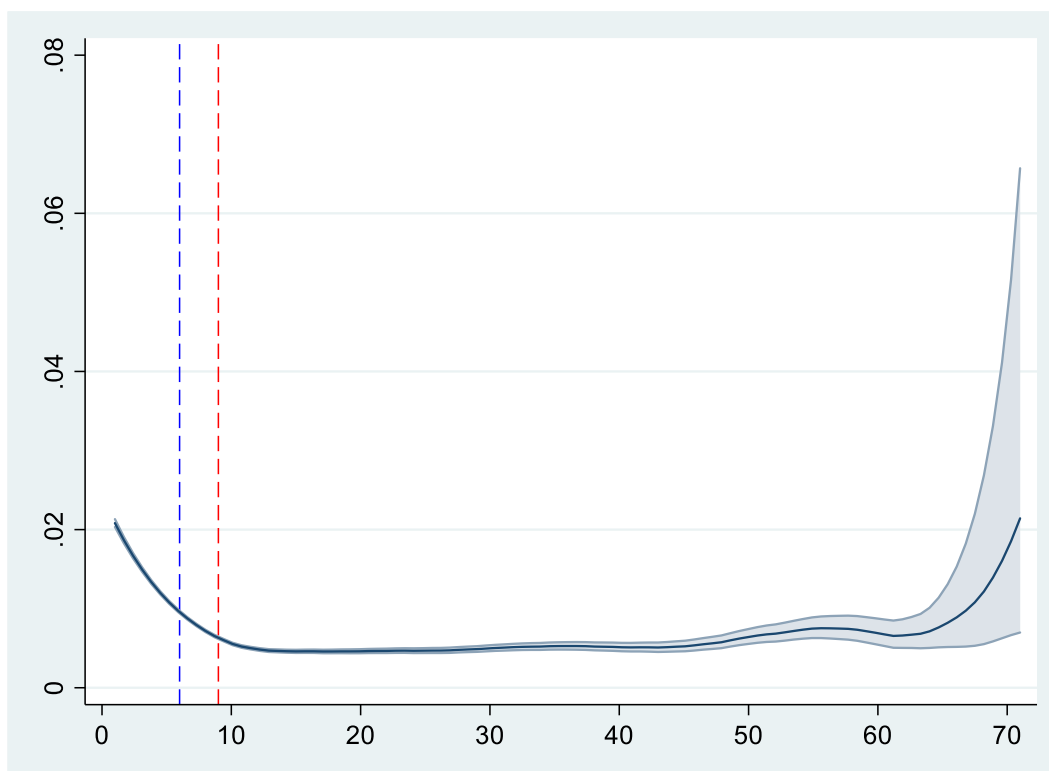

3.1.2 *Langere verblijfsduur niet gerelateerd aan hoger risico op verdachtenregistraties*

De analyse voor het risico op verdachtenregistraties toont een vergelijkbaar beeld (figuur 3.4). Opnieuw kunnen wij niet spreken van een duidelijk verband tussen verblijfsduur en verdachtenregistraties. Het risico op een verdachtenregistratie is over het algemeen laag en lijkt in eerste instantie wat af te nemen over de tijd, waarna het sterk begint te schommelen met langere verblijfsperioden. Een aanvullende analyse (tabel B6.2) laat zien dat deze daling de eerste tien maanden van het verblijf op een COA-locatie statistisch significant is. Ook deze resultaten ondersteunen hypothese 3 niet.

Figuur 3.4 laat zien dat het risico op een verdachtenregistratie in de eerste maand erg klein is (0,010), waarna dit in de tweede maand toeneemt (0,019). Opnieuw is deze toename waarschijnlijk een construct van de data, omdat de eerste kalendermaand voor de meeste COA-bewoners geen volledige maand was (zie ook 3.1.1). Na de tweede maand (dus de eerste volledige kalendermaand) daalt het risico op een verdachtenregistratie snel, tot de negende maand (0,004). Een logistische regressieanalyse laat zien dat deze daling statistisch significant is (tabel B6.2). Hierna blijft het risico op verdachtenregistraties stabiel. Vanaf maand 56 worden de betrouwbaarheidsintervallen wijder en wordt de weergegeven trend dus minder betrouwbaar. Dit komt omdat deze, zoals ook het geval was voor betrokkenheid bij incidenten, betrekking heeft op een zeer kleine en selectieve groep bewoners. Ter illustratie: voor maand 56 betreft de groep bewoners 1.273 personen, oftewel 0,6% van de doelgroep. De rode stippellijn in de figuur duidt opnieuw de gemiddelde verblijfsduur (negen maanden) aan, terwijl de blauwe stippellijn de mediane verblijfsduur (zes maanden) weergeeft.

Figuur 3.4 Het risico per verblijfsduur voor verdachtenregistraties. De rode stippellijn duidt de gemiddelde verblijfsduur (negen maanden) aan, terwijl de blauwe stippellijn de mediane verblijfsduur (zes maanden) weergeeft. Het grijze gebied geeft de 95% betrouwbaarheidsintervallen weer.

Geen duidelijk verband tussen verblijfsduur en verdachtenregistraties voor verschillende nationaliteiten

Om de mogelijkheid te onderzoeken dat het verband tussen verblijfsduur en het risico op verdachtenregistraties verschilt tussen nationaliteiten, voeren wij de analyse opnieuw uit voor een aantal nationaliteiten apart (zie bijlage 4 voor een uitleg over de geselecteerde nationaliteiten). De resultaten staan weergegeven in figuur 3.5.

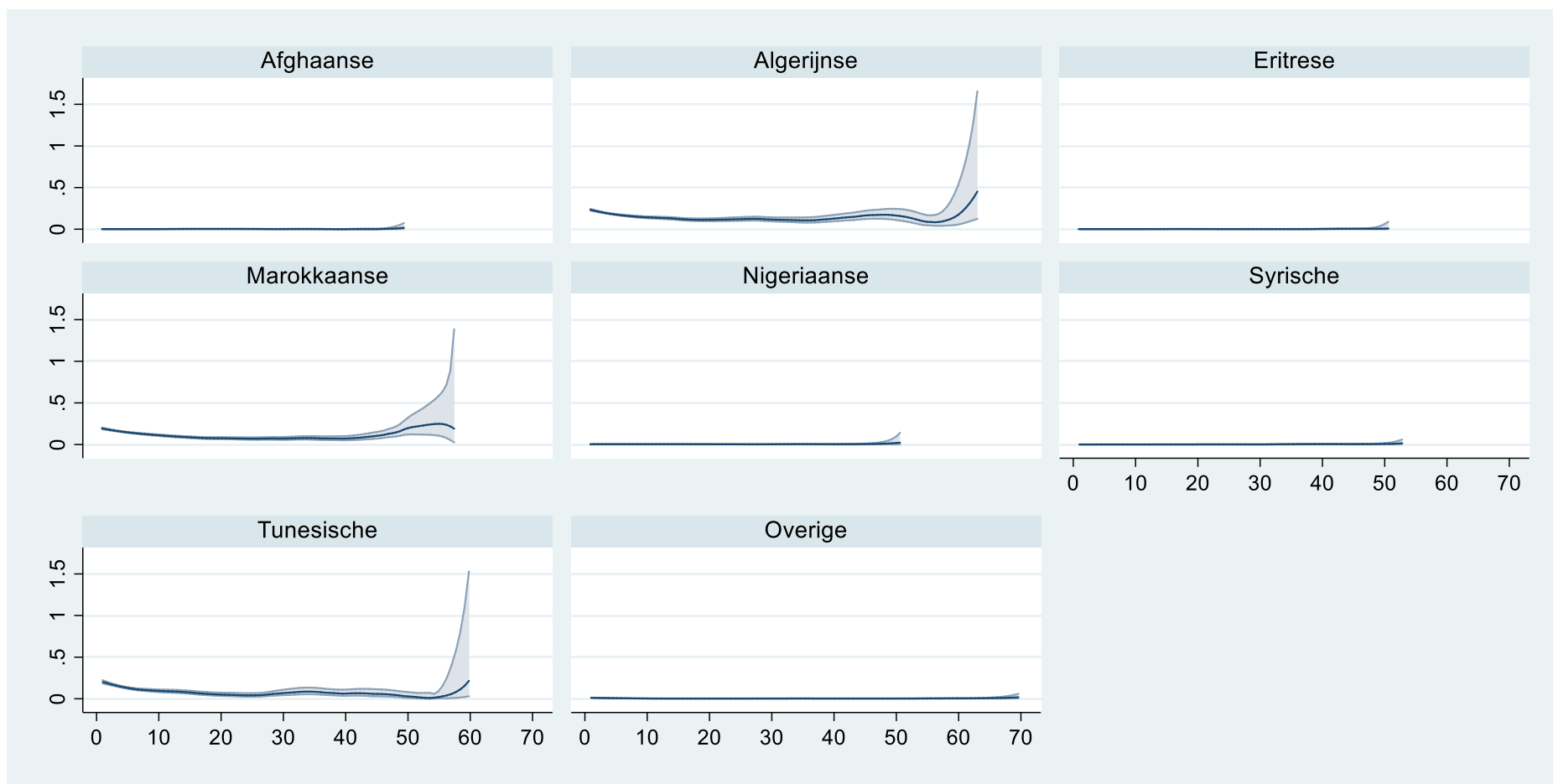
De analyse naar nationaliteit laat zien dat het risico op een verdachtenregistratie (minimaal en) vrij constant blijft onder personen met de Afghaanse, Eritrese, Nigeriaanse, Syrische en overige nationaliteiten. Voor personen met de Algerijnse, Marokkaanse en Tunesische nationaliteiten zien we dat het risico relatief wat hoger is aan het begin van het verblijf, waarna het ook voor deze groepen daalt. Het lijkt erop dat het risico verder stijgt vanaf ongeveer de 40ste maand (de 30ste voor personen met de Tunesische nationaliteit), maar de betrouwbaarheidsintervallen zijn zo wijd (en het aantal COA-bewoners waar de analyse betrekking op heeft zo klein) dat we geen definitieve conclusie kunnen trekken. In ieder geval kunnen we niet spreken van een eenduidige stijging van het risico op verdachtenregistraties met het toenemen van de verblijfsduur.

Geen hogere kans op verdachtenregistraties geweldsmisdrijven bij langere verblijfsduur

Tot slot kijken we naar hoe het risico zich ontwikkelt per verblijfsduur en type verdachtenregistratie. Op basis van de literatuur verwachtten wij te vinden dat het risico op verdachtenregistraties voor geweldsmisdrijven misdrijven toeneemt naarmate mensen langer op de COA-locatie verblijven (H4b). Ook deze hypothese wordt niet zonder meer ondersteund door de analyses. Zoals weergegeven in figuur 3.6 is het risico op een verdachtenregistratie voor een geweldsmisdrijf redelijk constant, waarna dit begint toe te nemen vanaf een maand of 49. Er is dus in zekere zin sprake van een stijging van het risico op verdachtenregistraties bij het toenemen van de verblijfsduur, maar opnieuw kunnen hier geen conclusies aan verbonden worden vanwege de wijde betrouwbaarheidsintervallen en de kleine en selectieve groep COA-bewoners bij deze lange verblijfsduur.

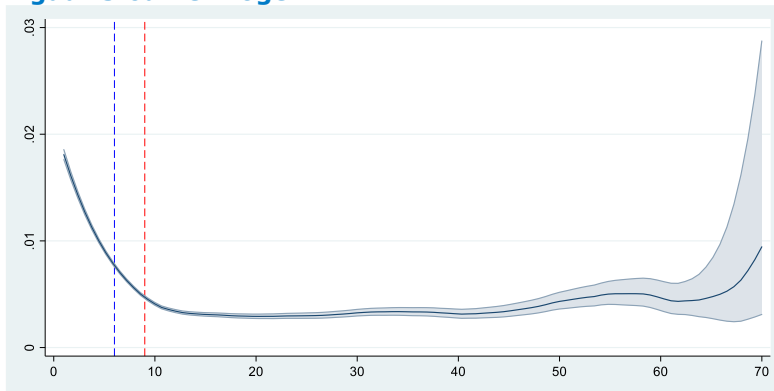
Het risico op verdachtenregistraties voor vermogensdelicten daalt drastisch vanaf de eerste maand tot de 14de maand. Daarna blijft het risico schommelen rond hetzelfde niveau tot de 40ste maand. Daarna zien we een kleine stijgende trend, maar omdat de betrouwbaarheidsintervallen heel wijd zijn, kunnen we geen definitieve trend vaststellen. Voor de andere typen verdachtenregistraties geldt het volgende patroon: een kleine daling van het risico tot de 7de maand, gevolgd door een stabiele trend zonder grote fluctuaties tot de 40ste maand. De trend daarna lijkt op een stijgende trend, maar we kunnen geen definitieve conclusies trekken omdat de betrouwbaarheidsintervallen te wijd worden of omdat er geen data zijn voor bepaalde maanden.

Figuur 3.5 Het risico per verblijfsduur voor verdachtenregistraties per nationaliteit. Het grijze gebied geeft de 95% betrouwbaarheidsintervallen weer.

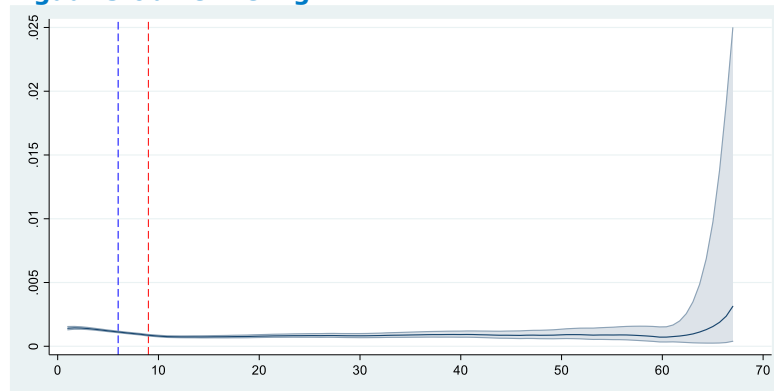

Figuur 3.6 Het risico per type verdachtenregistraties. De rode stippellijn duidt de gemiddelde verblijfsduur (negen maanden) aan, terwijl de blauwe stippellijn de mediane verblijfsduur (zes maanden) weergeeft. Het grijze gebied is binnen de 95% betrouwbaarheidsintervallen.

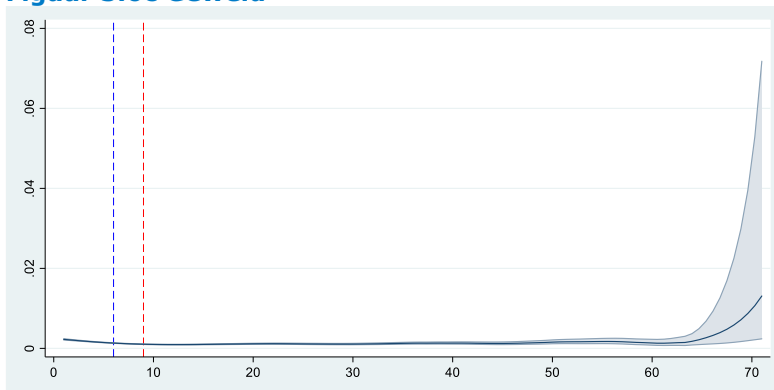
Figuur 3.6a Vermogen

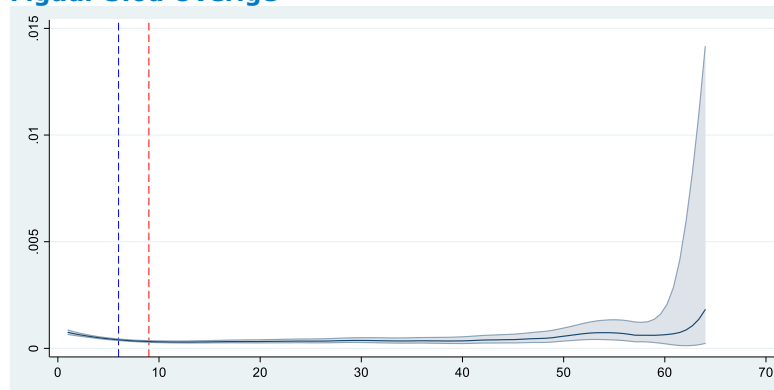
Figuur 3.6b Vernieling

Figuur 3.6c Geweld

Figuur 3.6d Overige

3.2 Geslacht, leeftijd en plaatsingseenheid en het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties

Ook vragen over achtergrondkenmerken kunnen beantwoord worden met behulp van EHA, waarbij er rekening gehouden kan worden met deze kenmerken in het modelleren van het verband tussen verblijfsduur en betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties. Op deze manier toetsen wij hypothesen 1a (het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties is groter onder jongvolwassenen), 1b (het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties is groter onder mannen) en 1c (het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties is groter onder alleenreizenden). Zoals hieronder verder toegelicht, worden hypothesen 1b en 1c ondersteund door de hier gepresenteerde analyses. Met andere woorden, mannen hebben een relatief groter risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties dan vrouwen; en alleenreizenden hebben een relatief groter risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties dan mensen die met anderen reizen. Met betrekking tot leeftijd (hypothese 1a) is er een verschil tussen betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties. Het risico op betrokkenheid bij incidenten (ongeacht het type) is het grootst onder minderjarigen en is kleiner voor oudere groepen COA-bewoners. Het risico op een verdachtenregistratie is het hoogst onder de groep 18- tot 29-jarigen; dit effect wordt vooral gestuurd door verdachtenregistraties voor vermogensmisdrijven. De hypothese voor het effect van leeftijd wordt dus alleen ondersteund voor verdachtenregistraties (en voor vermogensmisdrijven in het bijzonder).

3.2.1 Hoger risico op betrokkenheid bij incidenten onder mannen, jongeren en alleenreizenden

Betrokkenheid bij incidenten is groter onder mannelijke dan onder vrouwelijke COA-bewoners. Op basis van de analyses kunnen we verwachten dat 25 van de 1000 mannelijke COA-bewoners per maand betrokken zijn bij een incident, tegenover 7 van de 1000 vrouwelijke bewoners. Deze risico's op betrokkenheid heten *incidentiecijfers*. Door het risico op betrokkenheid voor vrouwen (0,007) te delen door het risico voor mannen (0,025), kan iets gezegd worden over hoe beide risico's zich tot elkaar verhouden. In dit geval is het relatieve risico (of de *hazard rate*, in EHA termen) 0,280. Het risico op betrokkenheid voor vrouwen is daarmee 28% van het risico voor mannen. De analyses gaan een stap verder en houden ook rekening met controlevariabelen. De uitkomst is een relatief risico en moet worden geïnterpreteerd als verschil tussen groepen, in plaats van als absolute cijfers. Box 3-2 biedt meer uitleg over het interpreteren van risico's.

Hoger risico op betrokkenheid onder mannen, vooral onder jongere bewoners

Tabel 3.1 toont de analyses voor risico op betrokkenheid bij incidenten naar geslacht, leeftijd en plaatsingseenheid, waarbij rekening gehouden wordt met de andere demografische kenmerken, het totale aantal incidenten per persoon per maand, of de persoon de volledige maand op een locatie verbleef, en het jaar. Er wordt niet gecontroleerd voor nationaliteit. Figuur 3.7 visualiseert de resultaten uit tabel 3.1. Model 1 heeft betrekking op alle incidenten; de overige modellen op specifieke incidenten. De analyses laten zien dat het risico op betrokkenheid bij een incident groter is voor mannen dan voor vrouwen. Het relatieve risico voor vrouwen is 0,502. Dit betekent dat het risico op incidenten voor vrouwen 0,502 keer het risico op incidenten voor mannen is. Met andere woorden, het risico voor vrouwen is slechts 50,2% van dat van mannen. Als we de coëfficiënt vanuit het perspectief van mannen

interpreteren, betekent dit dat hun risico bijna twee keer zo hoog is ($1/0.502 \approx 2$) als dat van vrouwen, rekening houdend met de controlevariabelen. De hazardratio van 0,502 is hoger dan de 0,280 die we eerder hebben berekend, omdat de eerste is gecorrigeerd voor de controlevariabelen.

Het hogere risico op betrokkenheid bij een incident voor mannen geldt voor alle incidenttypes, met uitzondering van verbale suïcidedreiging, waarbij de risico's voor mannen en vrouwen niet significant van elkaar verschillen. Het verschil in incidentie is kleiner wanneer we naar zelfdestructieve acties kijken: hier is het risico voor vrouwen slechts 19,2% ($(1 - 0,808) * 100\%$) lager dan dat voor mannen. Het verschil is het grootst bij fysieke incidenten, waarbij het risico voor vrouwen 61% lager is dan dat van mannen. Aanvullende analyses (tabel B7.3) laten zien dat verschillen tussen mannen en vrouwen groter zijn voor jongere leeftijdsgroepen en afnemen naarmate COA-bewoners ouder worden. Het verschil in het risico op betrokkenheid tussen mannen en vrouwen neemt af naarmate mensen langer op een COA-locatie verblijven, maar dit blijft aanwezig (tabel B7.2). Deze resultaten ondersteunen hypothese 1b, die stelde dat het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties hoger is onder mannen.

Box 3-2 Het interpreteren van de risico's

Deze resultaten moeten met voorzichtigheid worden geïnterpreteerd. De hazardratio (of het relatieve risico) is geen onvoorwaardelijke waarschijnlijkheid. Het relatieve risico van 0,502 betekent niet dat 50,2% van de vrouwen een incident veroorzaakte. Het cijfer van 0,502 is een relatief getal dat afhangt van de risicopercentages voor mannen en vrouwen. Deze risicopercentages kunnen zeer laag zijn. Bijvoorbeeld, De tabel hieronder toont de incidentiecijfers voor mannen (0,025) en vrouwen (0,007). Deze cijfers geven aan dat er 25 incidenten per 1.000 mannen per maand zijn en 7 incidenten per 1.000 vrouwen per maand. Om de risicoratio te verkrijgen, delen we 7 door 25 wat resulteert in 0,280. Als we voor de controlevariabelen corrigeren, zoals het Cox-regressiemodel doet, dan wordt het relatieve risico 0,502 in plaats van 0,280. Dit relatieve risico kan op verschillende manieren worden geïnterpreteerd:

- Het risico voor vrouwen is 0,502 maal dat van mannen.
- Het risico voor vrouwen is 50,2% van dat van mannen.
- Het risico voor vrouwen is 49,8% lager dan dat van mannen.
- Het risico voor mannen is bijna twee keer zo hoog als dat van vrouwen ($1/0.502 \approx 2$).

Als de hazardratio voor vrouwen hoger dan 1 zou zijn, bijvoorbeeld 1,324, zouden we de coëfficiënt als volgt kunnen interpreteren:

- Het risico voor vrouwen is 1,324 maal dat van mannen.
- Het risico voor vrouwen is 132,4% van dat van mannen.
- Het risico voor vrouwen is 32,4% hoger dan dat van mannen.
- Het risico voor mannen is 0,755 maal dat van vrouwen.

Tabel Het incidentiecijfer per geslacht

Geslacht	Het risico (incidentiecijfer)	Aantal personen
Man	0,025	128.011
Vrouw	0,007	70.710
Totaal	0,018	198.721

Hoger risico op betrokkenheid bij incidenten onder jongere bewoners

Op basis van de literatuur verwachtten wij te vinden dat het risico op betrokkenheid bij incidenten het grootst zou zijn onder jongvolwassenen. Onze analyses bevestigen dit niet: het risico is over het algemeen kleiner voor oudere leeftijdsgroepen, en het is dus niet de groep jongvolwassenen maar minderjarigen waarbij het risico op betrokkenheid bij een incident het hoogst is.

In de analyses kiezen we de leeftijdsgroep '18-29 jaar' als *referentiecategorie*, waarmee we alle andere leeftijdsgroepen vergelijken. Voordat we de regressiecoëfficiënten interpreteren, rapporteren we eerst de incidentiecijfers (de verwachte aandelen betrokkenen per categorie) voor alle incidenten samen bij alle leeftijdsgroepen. Het incidentiecijfer voor personen jonger dan 18 is 0,013, voor de groep 18-29 0,026, voor de groep 30-39 0,019, en voor de groep ouder dan 40 0,012. Deze cijfers zijn nog niet gecorrigeerd voor controlevariabelen.

Model 1 in tabel 3.1 toont aan dat in vergelijking met de groep van 18-29 jaar het risico 66,5% hoger is voor de groep jonger dan 18. Voor de oudere leeftijdsgroepen is het risico op betrokkenheid juist lager: 10,4% lager voor de groep 30-39 jaar en 31,8% lager voor de groep van 40 en ouder. Het grootste verschil tussen de basis- en referentiegroepen is te zien in het risico van fysieke agressie en geweld, dat 2,7 keer hoger is voor de groep minderjarigen in vergelijking met de groep 18-29 jaar (model 2, tabel 3.1). Er is geen verschil tussen de groep jonger dan 18 en de groep 18-29 jaar in het risico van suïcidedreiging. Over het algemeen kunnen we concluderen dat het risico van incidenten kleiner is voor oudere leeftijdsgroepen, en dit verschil is robuust voor alle typen incidenten. Deze resultaten verwerpen hypothese 1a, die stelde dat het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties groter is onder jongvolwassenen.

Hoger risico op betrokkenheid bij incidenten onder alleenreizenden

Op basis van de literatuur verwachtten wij te vinden dat alleenreizenden een hoger risico hebben op betrokkenheid bij incidenten. Onze analyses ondersteunen deze hypothese.

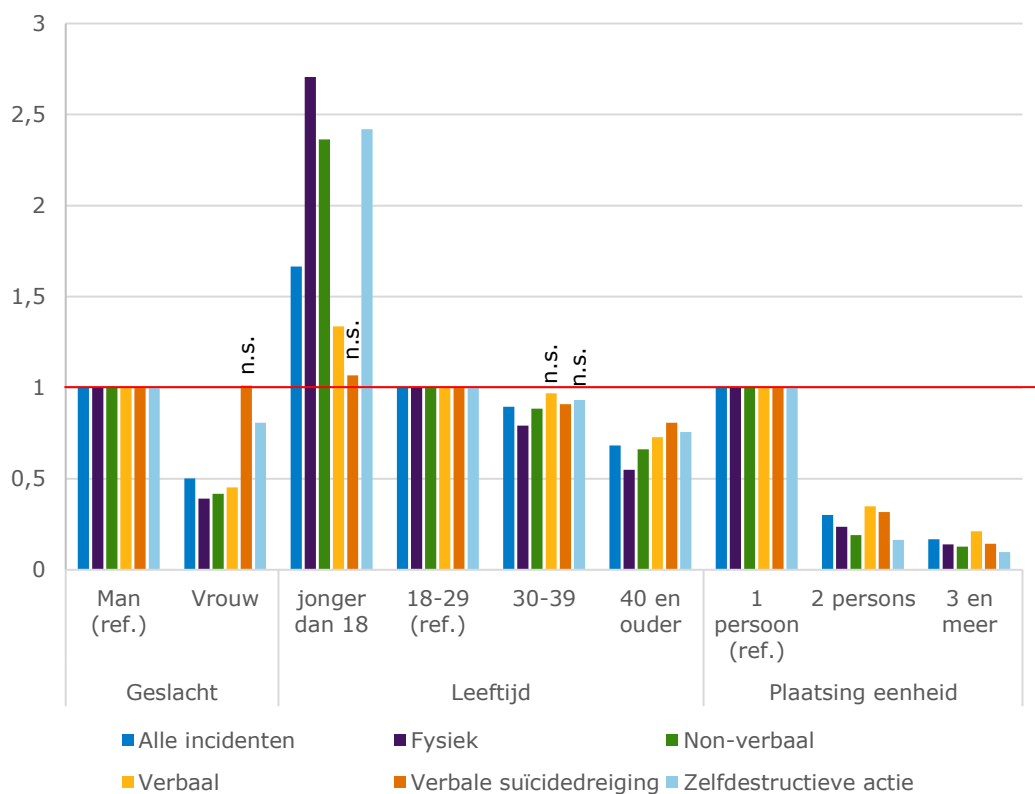
De ongecontroleerde incidentiecijfers voor plaatsingseenheid zijn als volgt: voor alleenstaanden 0,031, voor tweepersoonseenheden 0,008 en voor drie- en meerpersoonseenheden 0,006. Ook als we controleren voor de andere demografische kenmerken, het totale aantal incidenten per persoon per maand, of de persoon de volledige maand op een locatie verbleef, en het jaar, zien we dat het risico op betrokkenheid bij alle typen incidenten kleiner is naarmate het aantal mensen in de plaatsingseenheid hoger is. Bijvoorbeeld, model 1 in tabel 3 laat zien dat het risico van incidenten voor mensen in een tweepersoonseenheid 0,301 of slechts 30,1% is van het risico op incidenten voor mensen in een eenpersoonseenheid (die waarschijnlijk alleenreizende mannen zijn). Dit betekent dat het risico van een incident bijna 70% hoger is voor alleenreizende personen in vergelijking met personen die met z'n tweeën arriveren. Het verschil tussen alleenreizende personen en personen in een drie- of meerpersoonssamenstelling is met 83,2% zelfs nog groter. Deze trend geldt voor alle typen incidenten en wijst op de conclusie dat alleenreizende personen het hoogste risico op betrokkenheid bij incidenten hebben in vergelijking met personen die niet alleen in Nederland arriveren. Deze resultaten ondersteunen hypothese 1c.

Tabel 3.1 Het effect van geslacht, leeftijd, en plaatsingseenheid op het risico op betrokkenheid bij incidenten. Cox regressiemodellen.

	Alle incidenten	Typen incidenten				
		Fysiek	Non-verbaal	Verbaal	Verbale suïcide-dreiging	Zelfdestruc-tieve actie
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5	Model 6
Geslacht:						
Man (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw	0,502*** (0,009)	0,390*** (0,011)	0,418*** (0,025)	0,453*** (0,013)	n.s.	0,808*** (0,050)
Leeftijd:						
Jonger dan 18	1,665*** (0,028)	2,706*** (0,061)	2,363*** (0,112)	1,336*** (0,036)	n.s.	2,419*** (0,146)
30-39	0,896*** (0,013)	0,792*** (0,018)	0,885** (0,040)	n.s.	0,909* (0,039)	n.s.
40 en ouder	0,682*** (0,012)	0,549*** (0,016)	0,662*** (0,038)	0,728*** (0,020)	0,807*** (0,040)	0,756*** (0,053)
Plaatsings-eenheid:						
1 persoon (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2 personen	0,301*** (0,008)	0,237*** (0,010)	0,191*** (0,019)	0,348*** (0,015)	0,317*** (0,025)	0,164*** (0,020)
3 en meer	0,168*** (0,003)	0,140*** (0,004)	0,128*** (0,008)	0,211*** (0,006)	0,143*** (0,009)	0,098*** (0,008)
Aantal personen	198.721	198.721	198.721	198.721	198.721	198.721

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$. Alle modellen omvatten de controlevariabelen: totaal aantal incidenten per persoon per maand, of de persoon de volledige maand op een locatie verbleef, en het jaar. De volledige tabel is te vinden in tabel B7.3.1. De markering 'n.s.' duidt op regressiecoëfficiënten die niet statistisch significant zijn.

Figuur 3.7 Het effect van geslacht, leeftijd, en plaatsingseenheid op het risico op betrokkenheid bij incidenten.

Opmerking: De resultaten van de Cox-regressie zijn gebaseerd op tabel 3.1. De resultaten kunnen alleen binnen de variabelen worden vergeleken: geslacht, leeftijd en plaatsingseenheid, en niet tussen de variabelen (bijvoorbeeld, tussen vrouwen en mensen jonger dan 18). De rode horizontale lijn geeft de referentiecategorie aan met de waarde 1. Binnen elke variabele is er een referentiecategorie: mannen voor geslacht, jonger dan 18 voor leeftijd en 1 persoonseenheid voor plaatsingseenheid. De markering 'n.s.' geeft de regressiecoëfficiënten aan die niet statistisch significant zijn.

3.2.2 Hoger risico op verdachtenregistraties onder mannen, jongeren en alleenreizenden

Hoger risico op verdachtenregistraties onder mannen

Ook voor verdachtenregistraties geldt dat het risico groter is voor mannen dan voor vrouwen. Op basis van de analyses is het verwachte aantal verdachtenregistraties onder mannen 12 per 1000 COA-bewoners, tegenover 1 vrouw. Het risico op een verdachtenregistratie is dus 12 keer hoger voor mannen dan voor vrouwen. Dit verschil wordt kleiner als rekening gehouden wordt met relevante achtergrondkenmerken (leeftijd, plaatsingseenheid, totaal aantal verdachtenregistraties per persoon per maand, of de persoon de volledige maand op een locatie verbleef, en het jaar – hierbij wordt dus niet gecontroleerd voor nationaliteit). Zoals af te lezen is in tabel 3.2, is het risico op een verdachtenregistratie voor vrouwen met 0,180 lager dan het risico voor mannen. Dit betekent dat het risico op een verdachtenregistratie voor mannen 5,6 keer hoger is dan het risico voor vrouwen. Aanvullende analyses (tabel 3.2 in bijlage 8) laten zien dat het verschil tussen mannen en vrouwen kleiner wordt naarmate de verblijfsduur toeneemt, maar wel aanzienlijk blijft. Figuur 3.8 visualiseert de resultaten uit tabel 3.2.

Zoals weergegeven in modellen 2-5 in tabel 3.2 zijn de verschillen tussen mannen en vrouwen het kleinst bij verdachtenregistraties voor een vermogensmisdrijf. In dit geval is het risico op een verdachtenregistratie 79,7% lager voor vrouwen dan voor mannen. Een aanvullende analyse (tabel B8.2) laat zien dat dit verschil kleiner wordt naarmate mensen langer in de COA-opvang verblijven. Modellen 3-5 in tabel 3.2 tonen aan dat het verschil in risico tussen mannen en vrouwen groter is met betrekking tot de registraties van vernieling, geweld en overige verdachtenregistraties. Aanvullende analyses laten zien dat de risico's op verdachtenregistraties voor mannen en vrouwen meer vergelijkbaar zijn als zij ouder zijn (tabel B8.3). Bijvoorbeeld, mannen in de leeftijdsgroep jonger dan 18 hebben bijna 10 keer meer kans dan vrouwen op verdachtenregistraties. Tegelijkertijd hebben mannen in de leeftijdsgroep ouder dan 40 nog maar 3 keer meer kans op een verdachtenregistratie dan vrouwen.

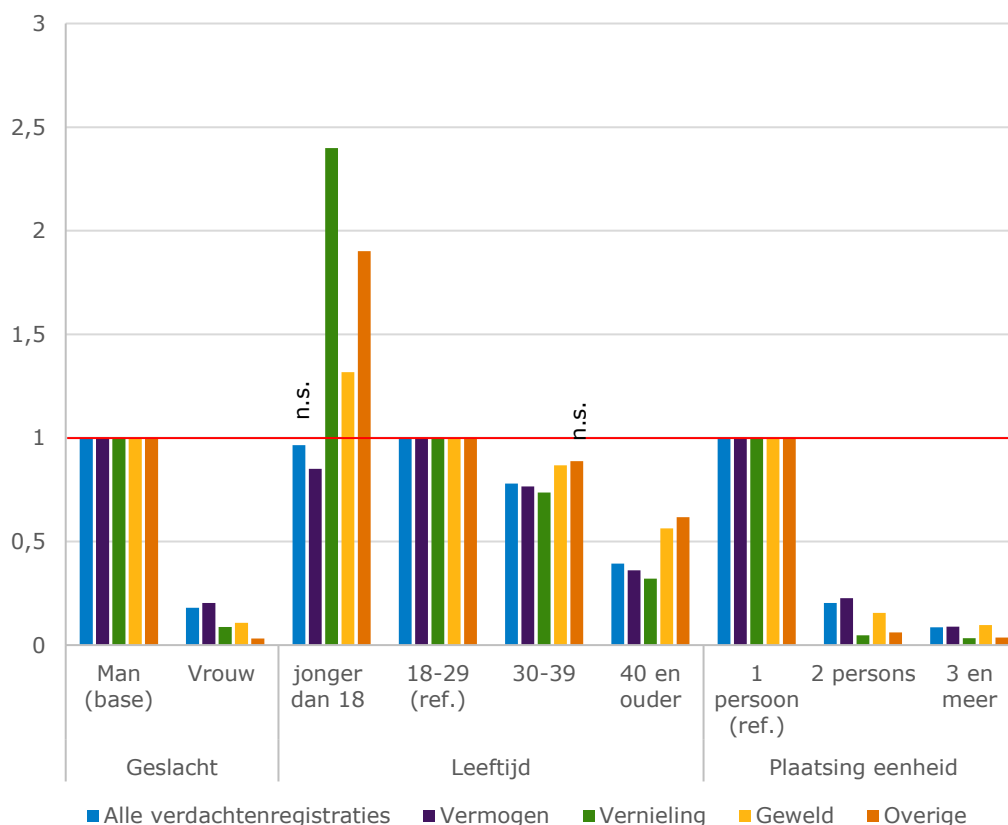
Deze resultaten ondersteunen hypothese 1b, die stelde dat het risico op verdachtenregistraties hoger is voor mannen dan voor vrouwen.

Tabel 3.2 Het effect van geslacht, leeftijd en plaatsingseenheid op het risico op verdachtenregistraties. Cox regressiemodellen.

	Alle verdachtenregistraties	Typen verdachtenregistraties			
		Vermogen	Vernieling	Geweld	Overige
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5
Geslacht:					
Man (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw	0,180*** (0,008)	0,203*** (0,010)	0,088*** (0,016)	0,107*** (0,015)	0,032*** (0,016)
Leeftijd:					
Jonger dan 18	n.s.	0,850*** (0,028)	2,399*** (0,155)	1,318*** (0,095)	1,901*** (0,231)
18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
30-39	0,779*** (0,016)	0,765*** (0,018)	0,737*** (0,045)	0,868** (0,047)	n.s.
40 en ouder	0,394*** (0,013)	0,361*** (0,013)	0,320*** (0,034)	0,563*** (0,043)	0,617*** (0,084)
Plaatsingseenheid:					
1 persoon (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2 personen	0,203*** (0,012)	0,227*** (0,014)	0,047*** (0,013)	0,155*** (0,026)	0,061*** (0,028)
3 en meer personen	0,086*** (0,004)	0,089*** (0,004)	0,033*** (0,005)	0,096*** (0,010)	0,036*** (0,010)
Aantal personen	198.721	198.721	198.721	198.721	198.721

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$. Alle modellen omvatten de controlevariabelen: totaal aantal verdachtenregistraties per persoon per maand, of de persoon de volledige maand op een locatie verbleef, en het jaar. De volledige tabel is te vinden in tabel B8.1. De markering 'n.s.' duidt op regressiecoëfficiënten die niet statistisch significant zijn.

Figuur 3.8 Het effect van geslacht, leeftijd, en plaatsingseenheid op het risico op verdachtenregistraties.

Opmerking: De Cox-regressieresultaten gebaseerd op tabel 3.2. De resultaten kunnen alleen binnen de variabelen worden vergeleken: geslacht, leeftijd en plaatsingseenheid, en niet tussen de variabelen (bijvoorbeeld tussen vrouwen en mensen jonger dan 18). De rode horizontale lijn geeft de referentiecategorie aan met de waarde 1. Binnen elke variabele is er een referentiecategorie: mannen voor geslacht, jonger dan 18 voor leeftijd, en 1 persoonseenheid voor plaatsingseenheid. De marking 'n.s.' duidt op regressiecoëfficiënten die niet statistisch significant zijn.

Hoger risico op verdachtenregistraties onder jongere bewoners

Op basis van de literatuur verwachtten we te vinden dat het risico op verdachtenregistraties het hoogst zou zijn onder jongvolwassenen. Onze resultaten ondersteunen deze hypothese niet. De ongecontroleerde incidentiecijfers voor de leeftijdsgroepen zijn: 0,003 voor de groep jonger dan 18, 0,016 voor de groep 18-29, 0,009 voor de groep 30-39 en 0,003 voor de groep ouder dan 40. Er kunnen dus 16 verdachtenregistraties per 1000 personen per maand in de leeftijdsgroep 18-29 worden verwacht, terwijl er slechts 3 verdachtenregistraties in de leeftijdsgroepen jonger dan 18 en ouder dan 40 zijn. Model 1 in tabel 3.2 (zie ook figuur 3.8) laat zien dat er geen verschil is in het risico op verdachtenregistraties tussen de leeftijdsgroepen < 18 en 18-29 als er ook rekening gehouden wordt met controlevariabelen. In vergelijking met de basisgroep van 18-29, is het risico 22,1% lager in de leeftijdsgroep 30-39 en 61% lager in de leeftijdsgroep > 40. Dus, het risico op verdachtenregistraties is lager voor oudere leeftijdsgroepen. Kijken we naar de typen verdachtenregistraties (model 2 - model 5), dan zien we hetzelfde patroon: het risico van verdachtenregistraties is lager

onder oudere COA-bewoners. Er zijn echter uitzonderingen. In tegenstelling tot de algemene trend is het risico om geregistreerd te worden als verdachte van een vermogensdelict het hoogst in de leeftijdsgroep 18-29, terwijl voor alle andere typen verdachtenregistraties het hoogste risico bij de groep jonger dan 18 ligt.

Hoger risico op verdachtenregistraties onder alleenreizenden

De hypothese dat alleenreizenden een groter risico lopen om verdacht te worden van een misdrijf wordt ondersteund door de resultaten van onze analyses. Als we naar de plaatsingseenheid kijken, zien we de volgende incidentiecijfers voor alle verdachtenregistraties samen: voor personen in een eenpersoonsplaatsingseenheid 0,016, in een tweepersoons plaatsingseenheid 0,002 en in een plaatsingseenheid voor drie of meer personen 0,001. De regressieresultaten in tabel 3.2 (en de grafische weergave in figuur 3.8) laten zien dat het risico van alle typen verdachtenregistraties lager is naarmate het aantal mensen in de eenheid groter is. Deze relatieve risico's verschillen tussen delicttypes. Model 3 in tabel 3.2 laat zien dat het risico om te worden geregistreerd als verdachte van vernieling voor mensen in een driepersoonseenheid slechts 3,3% is van het risico voor mensen in een eenpersoonseenheid. Dit betekent dat personen in eenpersoonseenheid 30 keer meer kans hebben om te worden geregistreerd als verdachte van vernieling dan mensen in een driepersoonseenheid. Dit is het grootste verschil in alle soorten verdachtenregistraties tussen alle typen eenheden.

3.3 Nationaliteit, inwilligingspercentages en het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties

Tot slot voeren wij een EHA-model uit om hypothese 2 te toetsen, die stelde dat verschillen in het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties tussen nationaliteiten ten dele worden verklaard door verschillen in inwilligingspercentages. Zoals hieronder verder toegelicht, ondersteunen de resultaten van de analyses deze hypothese. Er bestaan grote verschillen tussen nationaliteiten voor wat betreft betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties, maar deze verschillen worden aanzienlijk kleiner als rekening gehouden wordt met de inwilligingspercentages. Deze modellen toetsen ook hypothese 4a, die stelde dat asielmigranten met een lagere inwilligingskans een groter risico hebben op betrokkenheid bij vermogensmisdrijven dan andere delicttypes. Deze hypothese wordt niet ondersteund door de hier gepresenteerde resultaten.

3.3.1 Grote verschillen in risico op betrokkenheid bij incidenten tussen nationaliteiten

Om het verband tussen nationaliteit en betrokkenheid bij incidenten te onderzoeken, bekijken we in eerste instantie de ongecontroleerde incidentiecijfers. In lijn met eerder verschenen onderzoek (e.g. Latenko et al, 2023), zijn er verschillen tussen nationaliteiten. De incidentiecijfers per nationaliteit voor alle incidenten samen zijn: voor personen met de Afghaanse nationaliteit 0,011, met de Algerijnse nationaliteit 0,104, met de Eritrese nationaliteit 0,012, met de Marokkaanse nationaliteit 0,140, met de Nigeriaanse nationaliteit 0,032, met de Syrische nationaliteit 0,012, met de Tunesische nationaliteit 0,102, en met een overige nationaliteit 0,015. Dit betekent bijvoorbeeld dat er 140 incidenten kunnen worden verwacht per 1000 personen met Marokkaanse nationaliteit per maand, of er kunnen 12 incidenten per 1.000 personen met de Syrische nationaliteit per maand worden verwacht. Het verschil in incidentie is dus meer dan tien keer zo groot voor Marokkaanse als voor Syrische COA-bewoners.

De verhouding tussen deze risico's verschuift iets als ook rekening gehouden wordt met relevante achtergrondkenmerken (geslacht, leeftijd, totaal aantal incidenten per persoon maand, of de persoon de volledige maand op een locatie verbleef en het jaar). Omdat Syriërs de grootste groep vormen, vergelijken we in alle regressiemodellen de incidentie voor alle andere nationaliteiten met die van personen met Syrische nationaliteit. Model 1.1 in tabel 3.3 en figuur 3.9 tonen aan dat het risico op betrokkenheid bij incidenten in vergelijking met Syriërs 5 keer hoger is voor personen van Algerijnse nationaliteit, 1,2 keer hoger voor personen van Eritrese nationaliteit, 8,6 keer hoger voor mensen met de Marokkaanse, 2,5 keer hoger voor mensen met de Nigeriaanse, en 6,9 keer hoger voor mensen met de Tunesische nationaliteit. Het risico op betrokkenheid bij incidenten verschilt niet tussen personen van de Afghaanse en de Syrische nationaliteit. Als we naar het risico van verschillende types incidenten kijken (modellen 2.1, 3.1, 4.1, 5.1 en 6.1), zien we het minste verschil tussen personen van de Afghaanse en de Syrische nationaliteit. In sommige gevallen is het risico hoger voor Afghaanse dan Syrische bewoners (in het geval van non-verbale geweldsincidenten en verbale suïcidedreiging), in andere gevallen is het lager (in het geval van fysieke geweldsincidenten) en in andere gevallen is er geen verschil tussen de twee nationaliteiten. Het verschil in het risico van typen incidenten is groter tussen personen van Eritrese en Syrische nationaliteiten, maar dit verschil is relatief klein. Het grootste verschil in het risico op betrokkenheid bij incidenten is te zien tussen personen van Marokkaanse en Syrische nationaliteit, waarbij het risico op non-verbale agressie (agressieve houding of gebaren) 11,5 keer hoger is voor personen van Marokkaanse nationaliteit.

Inwilligingspercentage biedt gedeeltelijke verklaring voor verschillen tussen nationaliteiten in betrokkenheid bij incidenten

Op basis van de literatuur verwachtten wij te vinden dat COA-bewoners afkomstig uit landen met lagere inwilligingspercentages een groter risico hadden op betrokkenheid bij incidenten. Als dit het geval is, zullen we in de modellen zien dat de verschillen tussen nationaliteiten kleiner worden als ook gecontroleerd wordt voor inwilligingspercentage. De analyses laten zien dat dit inderdaad zo is. Deze resultaten ondersteunen hypothese 2.

Als we bijvoorbeeld kijken naar het risico op non-verbale geweldsincidenten, dat 11,5 keer groter is voor personen van Marokkaanse nationaliteit in vergelijking met Syrische nationaliteit en daarmee het grootste verschil tussen nationaliteiten in de analyse is, zien we dat dit verschil meer dan wordt gehalveerd als we voor het inwilligingspercentage controleren: van 11,5 (model 3.1 in tabel 3.3; zie ook figuur 3.9) tot 4,6 keer (model 3.2 in tabel 3.3). Met enkele uitzonderingen geldt dit voor alle effecten. Bijvoorbeeld, het risico op incidenten voor personen met de Tunesische nationaliteit is 6,9 keer hoger dan voor personen met de Syrische nationaliteit (model 1.1 in tabel 3.3), maar dit verschil wordt meer dan tweemaal kleiner tot 2,9 als we voor het inwilligingspercentage controleren (model 1.2 in tabel 3.3).

Verblijfsduur en geslacht van invloed op verschillen tussen nationaliteiten in risico op betrokkenheid bij incidenten

Aanvullende analyses (bijlage 7) laten zien dat deze verschillen niet constant zijn over de tijd. Zo wordt het verschil tussen Afghaanse en Syrische COA-bewoners per verblijfsmaand 1% groter; deze stijging wordt niet verklaard door het inwilligingspercentage (tabel B7.5). Als we naar andere nationaliteiten kijken, dan zien we een interessant patroon. Als een nationaliteit in vergelijking met Syriërs een *lagere* kans op incidenten had aan het begin van het verblijf (Afghaanse, overige), dan wordt

het verschil tussen deze nationaliteit en Syriërs groter met de tijd. Echter, als een nationaliteit in vergelijking met Syriërs een *hogere* kans op incidenten had aan het begin van het verblijf (Algerijnse, Marokkaanse, Nigeriaanse en Tunesische), dan daalt het verschil met de tijd. Een mogelijke verklaring voor deze verschillen ligt in het aantal en type personen dat na langere tijd nog op een COA-locatie verblijft. Deze resultaten suggereren dus niet zonder meer dat het risico op betrokkenheid onder Syrische COA-bewoners stijgt met het toenemen van de verblijfsduur (zie ook paragraaf 3.1.1), maar de Syrische COA-bewoners en andere (bijv. Algerijnse) COA-bewoners die een lange verblijfsduur hebben, lijken meer op elkaar dan de twee groepen bij aanvang van het verblijf op een COA-locatie.

Ook de grootte van de eerder gevonden verschillen tussen mannen en vrouwen (de 'gender gap') is niet gelijk voor elk van de hier beschreven nationaliteiten (tabel B7.6). Voor alle nationaliteiten geldt dat het risico op betrokkenheid bij incidenten het grootst is voor mannen. De gender gap is groter voor Afghaanse en Eritrese COA-bewoners dan voor Syriërs en juist kleiner voor Nigeriaanse en overige nationaliteiten. Voor Algerijnse, Marokkaanse en Tunesische COA-bewoners is de gender gap vergelijkbaar met die voor Syrische COA-bewoners. Voor Tunesische vrouwen is het risico op betrokkenheid bij zelfdestructieve acties groter dan voor mannen van dezelfde herkomst (een 'inverse gender gap') en voor Marokkaanse vrouwen is dit het geval bij verbale suïcidedreiging. Wij concluderen dus dat het gender-verskil in het risico van incidenten tussen mannen en vrouwen niet constant is en varieert naar nationaliteit en per type incident.

Hoewel de eerdere analyse over leeftijd en het risico op betrokkenheid bij incidenten liet zien dat dit hoger is onder met name minderjarige bewoners, wijzen aanvullende analyses (tabel B7.7) uit dat het effect van leeftijd verschilt tussen nationaliteiten. Voor sommige nationaliteiten ligt het risico op betrokkenheid bij een incident inderdaad lager onder de oudere leeftijdsgroepen, terwijl dit voor andere hoger ligt. Interessant is ook dat het type relatie tussen leeftijd en risico op betrokkenheid bij een incident niet voor alle nationaliteiten gelijk is. Tabel 3.4 en figuur 3.10 tonen het patroon van het leeftijdseffect per nationaliteit. Bij COA-bewoners met Afghaanse, Nigeriaanse en overige nationaliteiten heeft de leeftijdsgroep 18-29 jaar het hoogste risico op betrokkenheid bij incidenten. Voor personen met de Algerijnse, Eritrese en Marokkaanse nationaliteit is dit de groep jonger dan 18 jaar.

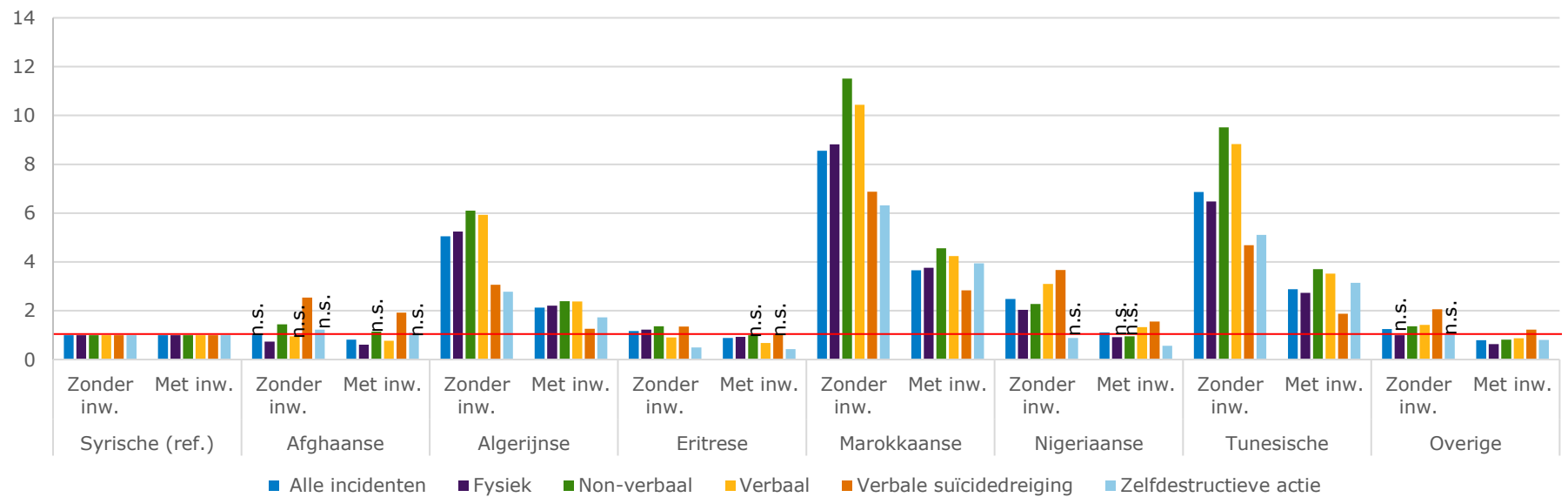
Tabel 3.3 Het effect van nationaliteit en inwilligingspercentage op het risico op betrokkenheid bij incidenten. Per type incident is het eerste model niet gecorrigeerd voor het inwilligingspercentage, terwijl in het tweede model het inwilligingspercentage is toegevoegd als controlevariabele.

	Alle incidenten		Typen incidenten									
			Fysiek		Non-verbaal		Verbaal		Verbale suïcidedreiging		Zelfdestructieve actie	
	Model 1.1	Model 1.2	Model 2.1	Model 2.2	Model 3.1	Model 3.2	Model 4.1	Model 4.2	Model 5.1	Model 5.2	Model 6.1	Model 6.2
Nationaliteit:												
Syrische (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Afghaanse	n.s.	0,819*** (0,029)	0,729*** (0,040)	0,608*** (0,034)	1,444*** (0,141)	n.s.	n.s.	0,771*** (0,046)	2,533*** (0,229)	1,925*** (0,178)	n.s.	n.s.
Algerijnse	5,051*** (0,125)	2,129*** (0,066)	5,241*** (0,180)	2,209*** (0,101)	6,097*** (0,455)	2,389*** (0,228)	5,930*** (0,222)	2,376*** (0,113)	3,061*** (0,291)	1,254* (0,136)	2,782*** (0,292)	1,728*** (0,218)
Eritrese	1,167*** (0,031)	0,887*** (0,024)	1,224*** (0,043)	0,927* (0,034)	1,362*** (0,110)	n.s.	0,905* (0,044)	0,674*** (0,033)	1,350*** (0,121)	n.s.	0,494*** (0,063)	0,425*** (0,055)
Marokkaanse	8,557*** (0,184)	3,654*** (0,104)	8,812*** (0,258)	3,760*** (0,157)	11,506*** (0,720)	4,557*** (0,391)	10,443*** (0,339)	4,239*** (0,184)	6,872*** (0,520)	2,831*** (0,259)	6,315*** (0,506)	3,945*** (0,415)
Nigeriaanse	2,477*** (0,060)	1,113*** (0,033)	2,041*** (0,076)	n.s.	2,281*** (0,186)	n.s.	3,100*** (0,112)	1,333*** (0,060)	3,673*** (0,276)	1,551*** (0,140)	n.s.	0,560*** (0,080)
Tunesische	6,870*** (0,256)	2,880*** (0,121)	6,480*** (0,346)	2,727*** (0,167)	9,515*** (0,992)	3,702*** (0,445)	8,826*** (0,471)	3,516*** (0,214)	4,683*** (0,674)	1,875*** (0,288)	5,110*** (0,748)	3,141*** (0,510)

	Alle incidenten		Typen incidenten									
			Fysiek		Non-verbaal		Verbaal		Verbale suïcidedreiging		Zelfdestructieve actie	
	Model 1.1	Model 1.2	Model 2.1	Model 2.2	Model 3.1	Model 3.2	Model 4.1	Model 4.2	Model 5.1	Model 5.2	Model 6.1	Model 6.2
Nationaliteit												
Overige	1,246*** (0,019)	0,788*** (0,015)	n.s.	0,629*** (0,018)	1,360*** (0,069)	0,810*** (0,051)	1,417*** (0,035)	0,870*** (0,027)	2,061*** (0,109)	1,220** (0,077)	n.s.	0,800** (0,054)
Inwilligingspercentage		0,988*** (0,000)		0,988*** (0,000)		0,987*** (0,001)		0,988*** (0,000)		0,987*** (0,001)		0,993*** (0,001)
<i>N</i>	198.721	197.240	198.721	197.240	198.721	197.240	198.721	197.240	198.721	197.240	198.721	197.240

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$. Alle modellen omvatten de controlevariabelen: geslacht, leeftijd, totaal aantal incidenten per persoon maand, of de persoon de volledige maand op een locatie verbleef, en het jaar. De volledige tabel is te vinden in tabel B7.4. De markering 'n.s.' duidt op regressiecoëfficiënten die niet statistisch significant zijn.

Figuur 3.9 Het relatieve risico op betrokkenheid bij incidenten tussen verschillende nationaliteiten in vergelijking met de Syrische nationaliteit. Per nationaliteit bestaat de eerste set balken uit coëfficiënten die niet gecorrigeerd zijn voor het inwilligingspercentage, terwijl de tweede set balken wel gecorrigeerd is voor het inwilligingspercentage.

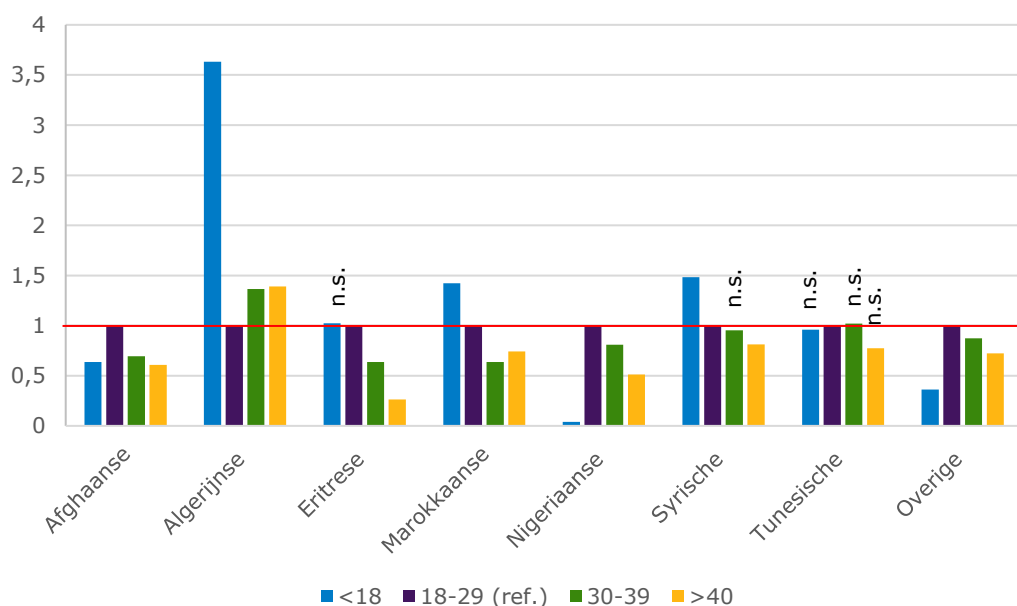
Opmerking: Cox regressie resultaten gebaseerd op tabel 3.3. De resultaten kunnen zowel binnen de nationaliteiten als tussen de nationaliteiten worden vergeleken. De rode horizontale lijn toont de referentiecategorie met de waarde 1 aan (de Syrische nationaliteit). De 'n.s.' marking toont de regressie coëfficiënten die niet statistisch significant zijn.

Tabel 3.4 Het effect van leeftijdsgroep op het risico van betrokkenheid bij alle typen incidenten samen per nationaliteit.

Leeftijdsgroep	Afghaanse	Algerijnse	Eritrese	Marokkaanse	Nigeriaanse	Syrische	Tunesische	Overige
<18	0,636	3,632	n.s.	1,423	0,040	1,482	n.s.	0,363
18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
30-39	0,694	1,366	0,636	0,637	0,809	n.s.	n.s.	0,873
>40	0,607	1,391	0,263	0,741	0,511	0,813	n.s.	0,722
Aantal personen	197.240	197.240	197.240	197.240	197.240	197.240	197.240	197.240

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten. Zie de volledige resultaten in tabel B7.8. De markering 'n.s.' duidt op regressiecoëfficiënten die niet statistisch significant zijn.

Figuur 3.10 Het relatieve risico op betrokkenheid bij incidenten tussen verschillende leeftijdsgroepen per nationaliteit.

Opmerking: Cox regressieresultaten gebaseerd op tabel 3.4. De resultaten kunnen alleen worden vergeleken binnen de nationaliteiten. De rode horizontale lijn toont de referentiecategorie met de waarde 1 aan (de leeftijdscategorie 18-29 jaar). De 'n.s.' markering toont de regressiecoëfficiënten die niet statistisch significant zijn.

3.3.2 Grote verschillen in risico op verdachtenregistraties tussen nationaliteiten

Ook voor verdachtenregistraties geldt dat er grote verschillen zijn tussen nationaliteiten in het relatieve risico. De ongecontroleerde incidentiecijfers op basis van de analyses

zijn als volgt: voor personen met de Afghaanse nationaliteit 0,001, met de Algerijnse nationaliteit 0,164, met de Eritrese nationaliteit 0,002, met de Marokkaanse nationaliteit 0,130, met de Nigeriaanse nationaliteit 0,004, met de Syrische nationaliteit 0,001, met de Tunesische nationaliteit 0,120, en met een overige nationaliteit 0,005. Er kunnen bijvoorbeeld 164 verdachtenregistraties per 1000 personen met Algerijnse nationaliteit per maand worden verwacht, of er kan 1 verdachtenregistratie per 1000 personen met Afghaanse of Syrische nationaliteit per maand worden verwacht. Het risico voor Algerijnse COA-bewoners is dus 164 keer zo groot als dat voor Afghaanse en Syrische bewoners.

De verhoudingen tussen deze risico's verschuiven iets als ook rekening gehouden wordt met relevante achtergrondkenmerken (geslacht, leeftijd, totaal aantal verdachtenregistraties per persoon per maand, of de persoon de volledige maand op een locatie verbleef en het jaar). De resultaten van de regressieanalyse zijn in tabel 3.5 gepresenteerd. Model 1.1 in tabel 3.5 (en figuur 3.11) laat zien dat er grote verschillen zijn in het risico van verdachtenregistraties tussen personen van Syrische nationaliteit en personen van Algerijnse, Marokkaanse en Tunesische nationaliteiten. Gemiddeld is het risico van verdachtenregistratie ongeveer 60 keer hoger voor de laatstgenoemde drie nationaliteiten in vergelijking met de eerste. Het verschil in het risico van verdachtenregistraties tussen personen van Afghaanse, Eritrese en Nigeriaanse nationaliteit enerzijds en personen van Syrische nationaliteit anderzijds is veel kleiner, maar statistisch significant: het risico is gemiddeld 2 keer hoger in vergelijking met Syriërs. De grootste verschillen in het risico van verdachtenregistraties tussen nationaliteiten betreffen vermogensmisdrijven. Bijvoorbeeld, model 2.1 in tabel 3.6 laat zien dat het risico van verdachtenregistratie voor vermogensmisdrijven 106 keer hoger is voor personen van Algerijnse nationaliteit in vergelijking met personen van Syrische nationaliteit.

Omdat Tunesië, Algerije en Marokko een gemiddeld inwilligingspercentage van rond de 0% hebben, zijn deze resultaten in lijn met hypothese 4a, die stelde dat asielmigranten met een lagere inwilligingskans een groter risico hebben op betrokkenheid bij vermogensmisdrijven dan andere delicttypes. Ook voor COA-bewoners met de Nigeriaanse nationaliteit ligt het inwilligingspercentage echter laag, met 5%. Dit betekent dat de hypothese niet wordt ondersteund.

Box 3-3 Berekenen van risico's en kansen

Dat het risico van verdachtenregistraties met een factor 100 of meer verschilt, moet correct geïnterpreteerd worden. Om een idee te geven van hoe dit berekend wordt, gebruiken we een gerelateerd concept: de 'kans' op verdachtenregistraties. In 2017-2022 woonden er 70.812 unieke personen met een Syrische nationaliteit en 6.563 unieke personen met de Algerijnse nationaliteit in COA- en CNO-locaties. In deze periode waren er 535 verdachtenregistraties onder Syriërs en 2.840 verdachtenregistraties onder Algerijnen (tabel hieronder). Eerst berekenen we de waarschijnlijkheid van verdachtenregistraties binnen deze groepen, die zijn 0,008 voor Syriërs ($535 / 70.812$) en 0,433 ($2.840 / 6.563$) voor Algerijnen. Daarna berekenen we de kansen op verdachtenregistraties, die zijn 0,008 voor Syriërs en 0,763 voor Algerijnen. Ten slotte delen we de kans voor Algerijnen door de kans voor Syriërs: $0,763 / 0,008$ en krijgen een kansratio van 95,4. Dus, de kans op verdachtenregistratie voor personen met de Algerijnse nationaliteit is 95,4 keer hoger dan die voor Syriërs. Dit verschil komt dicht in de buurt van het verschil tussen de risico's Algerijnen en Syriërs, zoals weergegeven in Tabel 3.5.

Tabel De berekeningen van waarschijnlijkheden en kansen

Nationaliteit	Aantal unieke inwoners	Aantal unieke verdachten	Waarschijnlijkheid van verdachtenregistratie (p)	Kans van verdachtenregistratie ($p/(1-p)$)
Syrische	70.812	535	0,008	0,008
Algerijnse	6.563	2.840	0,433	0,763

Inwilligingspercentage biedt gedeeltelijke verklaring voor verschillen tussen nationaliteiten in verdachtenregistraties

Op basis van de literatuur verwachtten wij te vinden dat het risico op verdachtenregistraties groter is onder nationaliteiten met een lagere kans op inwilliging van het asielverzoek. Om deze hypothese te toetsen, herhalen wij de analyse, waarbij we rekening houden met het inwilligingspercentage per nationaliteit per maand. De resultaten staan weergegeven in de tweede modellen in tabel 3.5 (model 1.2, 2.2, etc.) en figuur 3.11. Zoals te zien is in de tabel, worden de verschillen tussen nationaliteiten veel kleiner als we controleren voor het inwilligingspercentage. Bijvoorbeeld, het grootste verschil in het risico van 106 keer tussen Algerijnse en Syrische nationaliteiten daalt tot 11,7 keer (model 2.2 in tabel 3.5). Voor sommige nationaliteiten en typen verdachtenregistraties verklaart het inwilligingspercentage 100% van het effect van nationaliteit op het risico, waardoor het effect van nationaliteit verdwijnt. Zo verdwijnt bijvoorbeeld het verschil in het risico van vernielingsregistraties tussen personen van Afgaanse en Eritrese nationaliteit in vergelijking met personen van Syrische nationaliteit (model 3.2 in tabel 3.6), en voor geweldsregistraties tussen personen van Eritrese en Nigeriaanse nationaliteiten in vergelijking met Syrische nationaliteit (model 4.2 in tabel 3.5) als we rekening houden met inwilligingspercentages. Deze resultaten ondersteunen hypothese 2, die stelde dat verschillen in het risico op verdachtenregistraties tussen nationaliteiten deels worden verklaard door verschillen in inwilligingspercentages.

Verblijfsduur van invloed op verschillen tussen nationaliteiten in risico op verdachtenregistraties

Aanvullende analyses (zie tabel B8.5) wijzen uit dat deze verschillen niet constant zijn over de tijd. Naarmate de verblijfsduur toeneemt, wordt het verschil in risico op verdachtenregistraties tussen Syrische COA-bewoners en respectievelijk Algerijnse, Marokkaanse en Tunesische bewoners kleiner. Het verschil in risico met Nigeriaanse COA-bewoners, die bij aanvang een kleiner risico hebben dan Syriërs, wordt juist groter. Ook het verschil in risico op een verdachtenregistratie tussen Syriërs en respectievelijk Afghanen en Eritreeërs wordt groter met het toenemen van de verblijfsduur, hoewel dit bij aanvang niet statistisch significant was. Het lijkt erop dat deze verschillen met name te wijten zijn aan veranderingen in het risico op verdachtenregistraties voor vermogens- en overige misdrijven tussen nationaliteiten over de tijd (zie modellen 2-5 in tabel B8.5). Deze veranderingen in relatieve risico's zijn echter niet gemakkelijk te duiden, des te meer vanwege de kleine en selectieve groep bewoners met een lange verblijfsduur (zie sectie 2.4).

In tegenstelling tot wat het geval was voor betrokkenheid bij incidenten, blijkt uit aanvullende analyses dat het verschil tussen mannen en vrouwen gelijk is voor de verschillende nationaliteiten (zie model 1 in tabel B8.6). Een uitzondering vormen Marokkaanse COA-bewoners, waarbij het verschil tussen mannen en vrouwen nog groter is dan voor andere nationaliteiten. Dit effect wordt vooral gedreven door het verschil tussen Marokkaanse mannen en vrouwen op vermogensmisdrijven (model 2, tabel B8.6).

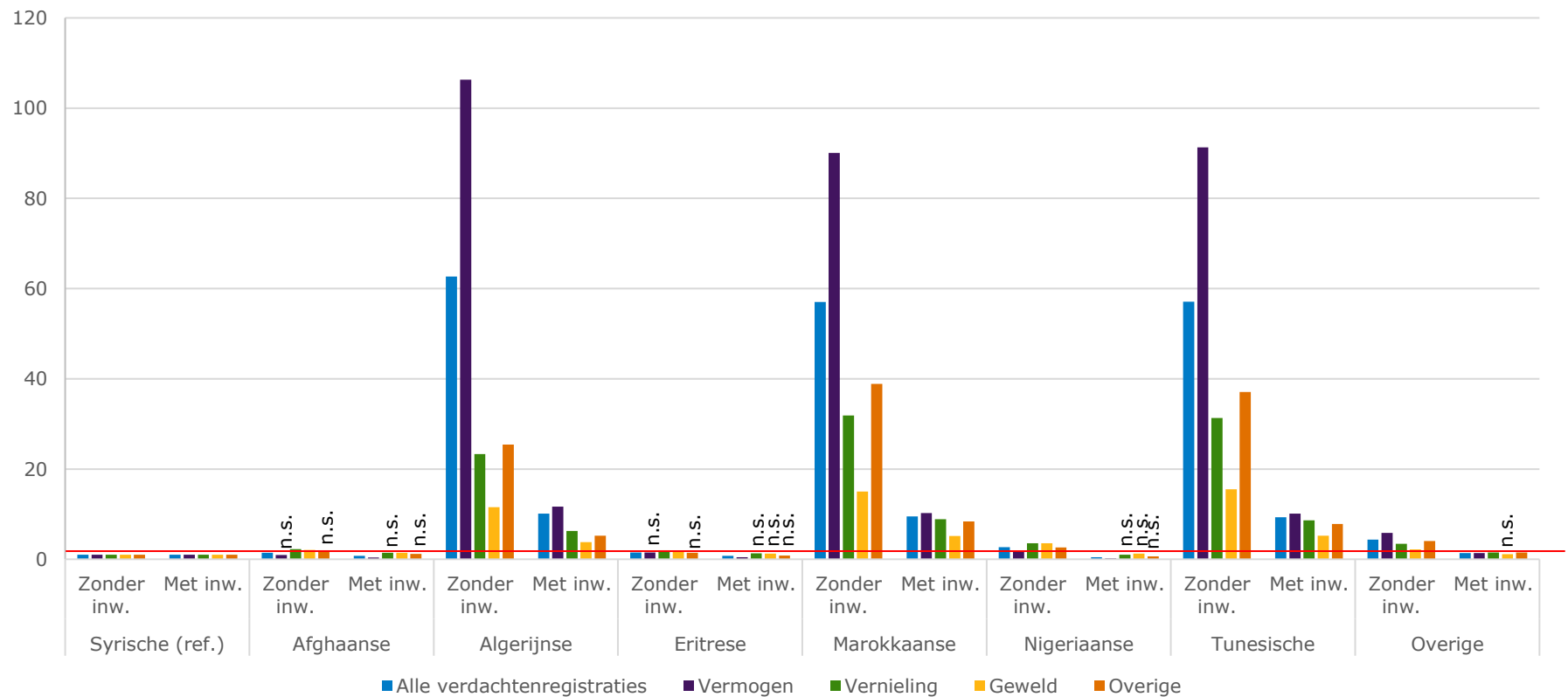
Zoals ook het geval was bij het risico op betrokkenheid bij incidenten, verschilt het effect van leeftijd op het risico op verdachtenregistraties tussen nationaliteiten (zie model 1 in tabel 7.1 in bijlage 8). Voor sommige nationaliteiten geldt dat het risico afneemt naarmate COA-bewoners ouder worden, voor andere geldt het omgekeerde. Interessant is ook dat het verband niet in alle gevallen lineair is. Tabel 3.6 en figuur 3.12 tonen de effecten per nationaliteit en leeftijdsgroep, gebaseerd op modellen met interactie-effecten (tabel B8.7.2). Het risico op verdachtenregistraties is het hoogst voor de leeftijdsgroepen 18-29 en 30-39 voor personen met Eritrese, Nigeriaanse, Syrische en overige nationaliteiten, in vergelijking met de leeftijdsgroepen jonger dan 18 en ouder dan 40. Tegelijkertijd is het risico op verdachtenregistraties het hoogst in de leeftijdsgroepen 18-29 en ouder dan 40 voor personen met Afghaanse nationaliteit. Voor personen met Algerijnse, Marokkaanse en Tunesische nationaliteit geldt wel de lineaire trend: het risico op verdachtenregistratie is het hoogst voor de leeftijdsgroep jonger dan 18 en het risico daalt naarmate de leeftijd stijgt.

Tabel 3.5 Het effect van nationaliteit en inwilligingpercentage op het risico op verdachtenregistraties. Per type verdachtenregistratie is het eerste model niet gecorrigeerd voor het inwilligingspercentage, terwijl in het tweede model het inwilligingspercentage is toegevoegd als controlevariabele.

	Alle verdachtenregistraties		Typen verdachtenregistraties							
			Vermogen		Vernieling		Geweld		Overige	
	Model 1.1	Model 1.2	Model 2.1	Model 2.2	Model 3.1	Model 3.2	Model 4.1	Model 4.2	Model 5.1	Model 5.2
Nationaliteit:										
Syrische (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Afghaanse	1,436*** (0,140)	0,745** (0,075)	n.s.	0,393*** (0,063)	2,258*** (0,438)	n.s.	2,076*** (0,311)	1,463* (0,225)	n.s.	n.s.
Algerijnse	62,683*** (2,697)	10,092*** (0,594)	106,307*** (5,951)	11,674*** (0,896)	23,291*** (2,615)	6,268*** (0,926)	11,526*** (1,054)	3,805*** (0,468)	25,459*** (4,889)	5,235*** (1,315)
Eritrese	1,513*** (0,114)	0,781** (0,060)	n.s.	0,457*** (0,054)	2,021*** (0,314)	n.s.	1,807*** (0,224)	n.s.	n.s.	n.s.
Marokkaanse	57,020*** (2,495)	9,526*** (0,561)	90,042*** (5,112)	10,249*** (0,788)	31,843*** (3,498)	8,907*** (1,282)	15,026*** (1,358)	5,145*** (0,618)	38,853*** (7,295)	8,417*** (2,056)
Nigeriaanse	2,663*** (0,190)	0,478*** (0,039)	1,657*** (0,192)	0,205*** (0,026)	3,569*** (0,549)	n.s.	3,561*** (0,404)	n.s.	2,643*** (0,768)	n.s.
Tunesische	57,065*** (2,935)	9,306*** (0,605)	91,321*** (5,816)	10,141*** (0,835)	31,288*** (4,315)	8,633*** (1,440)	15,491*** (1,898)	5,198*** (0,762)	37,108*** (8,582)	7,850*** (2,199)
Overige	4,361*** (0,183)	1,366*** (0,071)	5,870*** (0,325)	1,365*** (0,096)	3,403*** (0,350)	1,530*** (0,190)	2,196*** (0,172)	n.s.	4,030*** (0,708)	1,538* (0,326)
Inwilligingspercentage		0,976*** (0,001)		0,971*** (0,001)		0,982*** (0,001)		0,985*** (0,001)		0,979*** (0,002)
Aantal personen	198.721	197.240	198.721	197.240	198.721	197.240	198.721	197.240	198.721	197.240

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * p < 0,05, ** p < 0,01, *** p < 0,001. 'n.s.' betekent 'statistisch niet significant'. Alle modellen omvatten de controlevariabelen: geslacht, leeftijd, totaal aantal verdachtenregistraties per persoon per maand, of de persoon de volledige maand op een locatie verbleef, en het jaar. De volledige tabel is te vinden in tabel B8.4.

Figuur 3.11 Het relatieve risico op verdachtenregistraties tussen verschillende nationaliteiten in vergelijking met de Syrische nationaliteit. Per nationaliteit bestaat de eerste set balken uit coëfficiënten die niet gecorrigeerd zijn voor het inwilligingspercentage, terwijl de tweede set balken wel gecorrigeerd is voor het inwilligingspercentage.

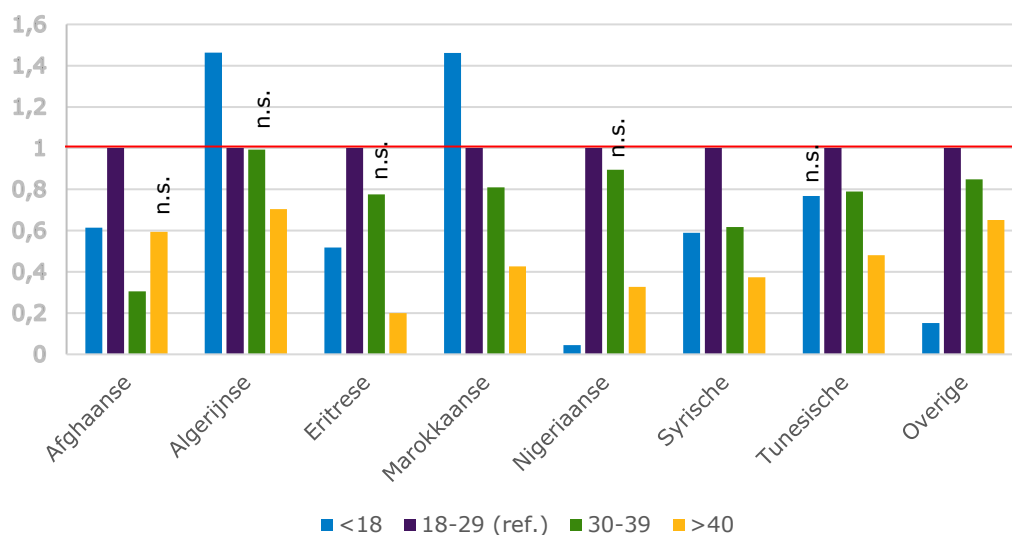
Opmerking: Cox regressieresultaten gebaseerd op tabel 3.5. De resultaten kunnen zowel binnen de nationaliteiten als tussen de nationaliteiten worden vergeleken. De rode horizontale lijn toont de referentiecategorie met de waarde 1 aan (de Syrische nationaliteit). De 'n.s.' markering toont de regressiecoëfficiënten die niet statistisch significant zijn.

Tabel 3.6 Het effect van leeftijdsgroep op het risico van alle typen verdachtenregistraties samen per nationaliteit.

Leeftijdsgroep	Afghaanse	Algerijnse	Eritrese	Marokkaanse	Nigeriaanse	Syrische	Tunesische	Overige
<18	0,614	1,463	0,518	1,462	0,044	0,590	n.s.	0,152
18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
30-39	0,306	n.s.	n.s.	0,810	n.s.	0,618	0,790	0,848
>40	n.s.	0,704	0,200	0,426	0,327	0,374	0,481	0,651
Aantal personen	197.240	197.240	197.240	197.240	197.240	197.240	197.240	197.240

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten. Zie de volledige resultaten in tabel 7.2 in bijlage 8. De markering 'n.s.' duidt op regressiecoëfficiënten die niet statistisch significant zijn.

Figuur 3.12 Het relatieve risico op verdachtenregistraties tussen verschillende leeftijdsgroepen per nationaliteit.

Opmerking: Cox regressieresultaten gebaseerd op tabel 3.6. De resultaten kunnen alleen binnen de nationaliteiten worden vergeleken. De rode horizontale lijn toont de referentiecategorie met de waarde 1 aan (de leeftijdscategorie 18-29 jaar). De 'n.s.' markering toont de regressie coëfficiënten die niet statistisch significant zijn.

4 Discussie en conclusie

Mensen die op een COA-opvanglocatie wonen, hebben vaak te maken met onzekerheid over hun toekomst, zorgen of trauma's vanwege de situatie in hun herkomstland en recentelijk ook suboptimale omstandigheden in de opvang vanwege het grote aantal asielmigranten dat wordt opgevangen in Nederland (e.g. *Kamerstukken II 2023/24*, 19 637, nr. 3174). Een bijkomende factor die de sfeer op opvanglocaties negatief beïnvloedt, is het plaatsvinden van incidenten of crimineel gedrag. Een rondgang onder bewoners door het COA liet bijvoorbeeld zien dat bewoners 'zich onveilig voelen door diefstal, ruzies en drugsgebruik door' medebewoners uit veilige landen (COA, 2020, p. 32). Hoewel eerder onderzoek laat zien dat slechts een kleine minderheid van de COA-bewoners betrokken is bij overlastgevend gedrag (e.g. Latenko et al., 2023; Noyon et al., 2022), kan dit soort incidenten een grote impact hebben op andere bewoners. Bovendien heeft dit zijn weerslag op COA-medewerkers: intern onderzoek wijst uit dat in 2022 driekwart van de medewerkers last had van 'wangedrag door bewoners' (Reijmer, 2023). In het geval van misdrijven of andere vormen van overlast buiten de opvanglocatie worden ook omwonenden van COA-locaties geraakt door dit gedrag.

Om overlast, zoals incidenten op COA-locaties en misdrijven, terug te dringen, is het belangrijk om inzicht te verkrijgen in de risicofactoren voor betrokkenheid bij dit soort gedragingen. Het huidige onderzoek richtte zich op een aantal demografische factoren, (gerelateerde) procedurele factoren en de samenhang hiertussen. In dit afsluitende hoofdstuk worden de onderzoeksvragen beantwoord en in perspectief geplaatst, mogelijke implicaties besproken, en suggesties gedaan voor toekomstig onderzoek.

Zoals hieronder verder uiteengezet wordt, bevestigen de analyses eerder vastgestelde patronen omtrent het belang van leeftijd, geslacht en gezinssituatie voor betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties: jongeren, alleenreizenden en mannen zijn oververtegenwoordigd in de incidenten- en verdachtenregistraties. Ook eerder gevonden patronen met betrekking tot nationaliteit worden bevestigd. De analyses laten zien dat verschillen in inwilligingspercentages tussen nationaliteiten een belangrijke factor zijn in het verklaren van deze verschillen in betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties. De invloed van verblijfsduur op overlastgevend gedrag lijkt in eerste instantie beperkt en de resultaten wijzen zelfs op een afname van het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties in de eerste tien maanden van het verblijf op een COA-locatie. Dit is een ietwat verrassend resultaat dat niet verder verklaard kan worden op basis van de hier gepresenteerde analyses.

4.1 Beantwoording van de onderzoeksvragen

In het onderzoek werden de volgende onderzoeksvragen gesteld, die hieronder achtereenvolgens beantwoord en toegelicht zullen worden:

- 1 Is er een verband tussen achtergrondkenmerken als leeftijd, geslacht en gezinssituatie enerzijds en het plaatsvinden van (bepaalde types) incidenten en misdrijven anderzijds?
- 2 Is er een verband tussen nationaliteit en het plaatsvinden van (bepaalde types) incidenten en misdrijven? Zo ja, kan dit verband verklaard worden door rekening te houden met inwilligingspercentages per nationaliteit?
- 3 Is er een verband tussen de verblijfsduur en de waarschijnlijkheid van en het type incidenten en misdrijven en hoe ziet dit eruit?
- 4 Hoe hangen de hierboven gedefinieerde demografische, sociale en procedurele factoren samen bij de waarschijnlijkheid van en het type incidenten en misdrijven?

4.1.1 Hoger risico voor mannen, jongeren en alleenstaanden om te worden geregistreerd als betrokkene bij incident of als verdachte

Op basis van eerder onderzoek verwachtten wij te vinden dat het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties groter is voor mannen, jongvolwassenen en alleenreizenden. Onze resultaten zijn grotendeels in lijn met deze verwachtingen. De analyses wijzen uit dat mannen een hoger risico hebben om betrokken te zijn bij een incident of te worden geregistreerd als verdachte van een misdrijf. Dit geldt met name voor jonge mannen. Zo is het risico voor minderjarige mannen om als verdachte geregistreerd te worden tien keer zo groot als voor vrouwen terwijl dit risico voor mannen in de leeftijdsgroep van veertig jaar en ouder slechts drie keer zo groot is.

In het algemeen geldt dat jongeren een hoger risico lopen om geregistreerd te worden als betrokkene bij een incident of als verdachte van een misdrijf. Op basis van de literatuur verwachtten wij te vinden dat het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties het hoogst zou zijn onder jongvolwassenen. Onze resultaten laten daarentegen zien dat (wanneer niet wordt gecontroleerd voor nationaliteit) het risico op betrokkenheid bij incidenten het hoogst is onder minderjarigen en dat het risico op verdachtenregistraties even hoog is voor minderjarigen als voor jongvolwassenen. Wel geldt dat de voorspelde risico's steeds lager zijn naarmate de leeftijdsgroep ouder is. Een mogelijke verklaring voor de bevinding dat het de groep minderjarige COA-bewoners is (en niet de jongvolwassenen) waarvoor wij het grootste risico vinden, is dat hier ook alleenstaande minderjarigen tussen zitten, die worden opgevangen op locaties met verhoogd toezicht, waar incidenten gemakkelijker zullen worden opgemerkt en geregistreerd. Dit zou echter geen verklaring zijn voor de bevinding dat ook het risico op verdachtenregistraties hoog is onder minderjarigen: dit verschilt niet significant van dat voor COA-bewoners in de leeftijd van 18 tot 29 jaar. Overigens vinden we wel het hoogste risico voor deze laatstgenoemde leeftijdsgroep als we alleen kijken naar vermogensmisdrijven, het meest voorkomende delicttype onder COA-bewoners (e.g. Latenko et al., 2023).

Zoals verwacht, is het risico om geregistreerd te worden als betrokkene bij een incident of verdachte van een misdrijf hoger onder alleenreizenden dan onder mensen die samen reizen. Zo is het risico om betrokken te zijn bij een misdrijf 70% lager voor mensen die met z'n tweeën reizen dan voor alleenreizenden en zelfs 83% lager voor mensen die met drie of meer personen reizen.

De beleidsimplicaties van deze bevindingen zijn misschien niet direct evident. In ieder geval geven deze resultaten geen aanleiding om te concluderen dat er geen plaats meer zou moeten zijn in de asielopvang voor mannen, jongvolwassenen en alleenreizenden –

des te meer omdat ook voor deze groepen geldt dat de grote meerderheid niet betrokken is bij incidenten of geregistreerd wordt als verdachte van een misdrijf. Wat de bevindingen wel aantonen, is dat bepaalde groepen een groter risico lopen op betrokkenheid bij incidenten of om geregistreerd te worden als verdachte. Dit kan aanleiding zijn om preventieprogramma's in te richten die zich specifiek richten op mannen, jongvolwassenen of alleenreizenden, of rekening te houden met eventuele specifieke behoeftes en kenmerken van deze groepen in het opleggen van maatregelen na een incident. Hierbij kan gedacht worden aan specifieke behoeftes van psychologische aard, bijvoorbeeld in het geval van alleenstaande minderjarigen of alleenreizenden die zich zorgen maken over familieleden in het land van herkomst.

4.1.2 Inwilligingspercentages verklaren een deel van het verband tussen nationaliteit en betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties

Eerder onderzoek naar betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties onder asielmigranten laat zien dat een aantal nationaliteiten herhaaldelijk oververtegenwoordigd is in de registraties. Het huidige onderzoek stelde zich niet zozeer ten doel om deze bevinding te repliceren, als wel om een mogelijke verklaring te toetsen, namelijk dat verschillen in inwilligingspercentages deels ten gronde liggen aan de waargenomen verschillen tussen nationaliteiten in betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties. De bevindingen lijken deze verklaring te bevestigen. Zo ligt de waarschijnlijkheid om geregistreerd te worden als verdachte van een misdrijf 63 keer hoger onder Algerijnse COA-bewoners dan onder Syriërs, en loopt dit verschil terug tot 10 keer als ook rekening gehouden wordt met de inwilligingspercentages. In het geval van Eritrese en Afghaanse COA-bewoners worden de verschillen in het risico op verdachtenregistraties zelfs compleet verklaard door verschillen in inwilligingspercentages. Overigens geldt ook voor groepen met weinig kans op een asielvergunning dat een grote meerderheid niet terugkomt in de incidenten- en verdachtenregistraties. Het belang van inwilligingspercentage is met name evident voor vermogensmisdrijven. Zo ligt de kans om geregistreerd te worden als verdachte van een vermogensmisdrijf 106 keer hoger onder Algerijnse dan onder Syrische COA-bewoners, en loopt dit terug tot 12 keer. Dit resultaat is in lijn met de marginaliseringstheorie van De Boom et al. (2010), die stelt dat migranten met een zwakkere juridische status crimineel gedrag vertonen om de relatieve deprivatie op te lossen die ontstaat vanwege hun zwakke positie. Overigens bieden de hier gepresenteerde analyses geen ondersteuning voor de hypothese dat lagere inwilligingspercentages per nationaliteit gerelateerd zijn aan vermogensmisdrijven. Weliswaar ligt het risico om te worden geregistreerd als verdachte van een vermogensmisdrijf hoger onder Algerijnse, Marokkaanse en Tunesische dan onder Syrische COA-bewoners, maar dit geldt niet voor alle nationaliteiten met een laag inwilligingspercentage. Het inwilligingspercentage voor Nigeriaanse asielzoekers is met 5% aan de lage kant maar het verschil tussen Nigeriaanse en Syrische COA-bewoners in risico op een verdachtenregistratie voor dit delicttype is kleiner dan het verschil tussen Syrische bewoners en de categorie 'overige nationaliteiten'. Hoewel inwilligingspercentages ook voor vermogensmisdrijven een deel van de verschillen tussen nationaliteiten verklaren, wijst dit erop dat er ook andere factoren meespelen in het verklaren van verschillen tussen nationaliteiten.

De bevinding dat verschillen tussen nationaliteiten in betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties ten dele verklaard worden door inwilligingspercentages per

nationaliteit kan op verschillende manieren geïnterpreteerd worden. Een voor de hand liggende verklaring is de mogelijkheid dat toekomstperspectief meespeelt in het vertonen van dit soort overlastgevend gedrag. Mensen die zich realiseren dat zij geen toekomst hebben in Nederland zouden hier dan negatief op reageren, met overlastgevend gedrag tot gevolg. Het is belangrijk om hierbij op te merken dat het causale verband dat deze verklaring impliciet suggereert niet kan worden getoetst met de hier gebruikte methode (zie ook sectie 4.2).

Een tweede mogelijkheid is dat mensen met een weinig kansrijke aanvraag anders zijn, en wellicht om andere redenen naar Nederland komen dan mensen van wie de asielaanvraag meer kans heeft om ingewilligd te worden. Dit kan geïllustreerd worden aan de hand van Afghaanse COA-bewoners. Waar de kans op een asielvergunning voor Afghanen in Nederland in het verleden bijzonder klein was, is hier verandering in gekomen sinds de machtsovername in Afghanistan door de Taliban. Het is aannemelijk dat de (demografische) kenmerken van Afghanen die sinds deze gebeurtenis naar Nederland zijn gekomen, verschillen van die van mensen die hier al voor de machtsovername waren (omdat ook de redenen voor vertrek waarschijnlijk afwijken). Dit kan een verklaring bieden voor geobserveerde verschillen in gedrag. Op welke manier beide groepen precies van elkaar verschillen, kan niet met zekerheid vastgesteld worden op basis van kwantitatief onderzoek.

Het is belangrijk om op te merken dat er ook een belangrijke gemene deler is voor Afghanen die vóór en na de machtsovername door de Taliban naar Nederland zijn gekomen, namelijk de Afghaanse cultuur. Als overlastgevend gedrag uitsluitend gedreven zou worden door culturele factoren, zouden we in de analyses geen effect moeten zien van inwilligingspercentage. Dit is echter wel het geval. We kunnen daarom concluderen dat cultuur geen exclusieve verklaring kan bieden voor het vertonen van overlastgevend gedrag.

Het effect van inwilligingspercentage is groot, maar niet dermate groot dat dit een volledige verklaring kan bieden voor verschillen tussen nationaliteiten. Ook na controle voor deze factor in de modellen blijven er verschillen bestaan. Wel betekent dit dat, zelfs als er problemen (lijken te) zijn met een bepaalde herkomstgroep, die waarschijnlijk te wijten zijn aan de kenmerken van de specifieke groep betrokkenen, en niet (uitsluitend) aan hun etnische of nationale achtergrond. Het is mogelijk dat dit samenhangt met andere factoren die niet te observeren zijn op basis van onze (kwantitatieve) data. Te denken valt aan zaken als schulden, verslavingsproblematiek, psychologische problemen, betrokkenheid bij criminele netwerken of een combinatie hiervan. Dit soort multiproblematiek kan verder onderzocht worden met behulp van kwalitatief onderzoek. Overigens zal ook kwalitatief onderzoek het antwoord op de vraag schuldig blijven of dit soort factoren de doorslaggevende achterliggende reden zijn voor het vertonen van overlastgevend gedrag en welke factoren het zwaarst wegen. Wel is kwalitatief onderzoek uitermate geschikt om nieuwe hypothesen te genereren. Ook kan op basis van kwalitatief onderzoek vastgesteld worden of bijvoorbeeld steeds dezelfde groepen terugkomen bij het onderzoeken van multiproblematiek als bij overlast, waardoor een steeds completer beeld wordt geschapen van de kenmerken van betrokkenen.

4.1.3 *Een langere verblijfsduur is niet gerelateerd aan hogere betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties*

Op basis van de literatuur over verblijf in de asielopvang is het aannemelijk dat een langere verblijfsduur samenhangt met een hoger risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties. Dit zou met name het geval zijn vanwege de langdurige blootstelling aan sobere omstandigheden en ook de Gelegenheidsstructuur voor criminaliteit die een opvanglocatie kan bieden. Onze resultaten laten echter geen duidelijk verband zien tussen verblijfsduur en betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties op de lange termijn. In de eerste tien maanden blijkt er zelfs sprake te zijn van een lichte afname van het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties. Ook als de analyse apart wordt uitgevoerd voor verschillende nationaliteiten, is er geen sprake van een duidelijk verband.

De analyses wijzen uit dat het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties bij aankomst in een COA-locatie laag is en in eerste instantie afneemt, waarna dit enige tijd redelijk constant blijft. Bij een (veel) langere verblijfsduur nemen deze risico's weer toe, maar deze resultaten kunnen niet eenduidig geïnterpreteerd worden vanwege het lage aantal personen dat langdurig op een COA-locatie verblijft. Dit betekent dat de analyses bij een langere verblijfsduur betrekking hebben op een zeer kleine en selectieve groep bewoners, die mogelijk niet-observeerbare kenmerken hebben die ook meespelen in het risico op overlastgevend gedrag. In ieder geval kan geconcludeerd worden dat de relatie tussen verblijfsduur en het risico op betrokkenheid bij incidenten of verdachtenregistraties niet één-op-één (lineair) is of exponentieel toeneemt en in eerste instantie zelfs afneemt. Dit is een opvallend resultaat, zeker gezien uit eerder onderzoek naar voren kwam dat verblijfsduur van belang is voor integratie-uitkomsten en psychologisch welzijn op de lange termijn (e.g. Huijnk et al., 2021).

Het ontbreken van een duidelijk verband tussen verblijfsduur en betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties op de lange termijn kan verschillende redenen hebben. Ten eerste is het mogelijk dat er wel sprake is van een verband maar dat dit verschilt voor verschillende groepen, waardoor de effecten elkaar uitdoven. Als sommige mensen bijvoorbeeld pas overlastgevend gedrag gaan vertonen na langdurige blootstelling aan de omstandigheden op de opvanglocatie terwijl anderen meteen over de schreef gaan, wordt de hypothese dat langdurig verblijf samenhangt met incidenten- en verdachtenregistraties wel ondersteund, maar slechts voor een deel van de groep COA-bewoners. Als dit het geval is, vallen de resultaten voor deze subgroepen tegen elkaar weg in de resultaten voor de totale groep, waardoor er op de lange termijn geen duidelijk verband lijkt te zijn. Een tweede mogelijke verklaring is dat het niet de blootstelling aan de omstandigheden en langdurige onzekerheid per se is die leidt tot overlastgevend gedrag, maar dat gebeurtenissen als een afgewezen asielaanvraag of beroepsprocedure triggers zijn voor dit soort gedrag. De kans dat dit soort triggers plaatsvinden, neemt weliswaar toe naarmate de verblijfsduur toeneemt, maar omdat het exacte procedureverloop voor iedereen anders zal zijn, is op groepsniveau geen effect te zien van een langere verblijfsduur op overlastgevend gedrag. Het is daarom belangrijk om in de relatie tussen verblijfsduur en het risico op betrokkenheid bij incidenten of verdachtenregistraties rekening te houden met gebeurtenissen die plaatsvinden tijdens deze periode. In dit geval verwachten wij inderdaad geen één-op-één relatie te vinden tussen verblijfsduur en risico op betrokkenheid bij overlastgevend gedrag, maar pieken in individuele risico's direct na het plaatsvinden van dergelijke gebeurtenissen. Deze

mogelijkheid kan onderzocht worden in een toekomstig (duidings)onderzoek. Een derde mogelijke verklaring is natuurlijk dat een langere verblijfsduur simpelweg niet samenhangt met meer overlastgevend gedrag.

De analyses wijzen uit dat het risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties afneemt in de eerste maanden van het verblijf op een COA-locatie. Deze observatie wordt mogelijk verklaard door een hoger risico op betrokkenheid bij dit soort overlastgevend gedrag onder groepen die met onbekende bestemming vertrekken (ook wel 'mob gaan'). Eerder onderzoek van de Analyseproeftuin Migratieketen (APM) wees uit dat het percentage mensen dat mob gaat bijzonder hoog ligt onder Algerijnse, Marokkaanse, Libische en Tunesische COA-bewoners (Analyse Proeftuin Migratieketen (APM), 2021). Dit zijn ook de nationaliteiten die relatief vaak terugkomen in de incidenten- en verdachtenregistraties. Als de groep waarvan (op basis van nationaliteit) verwacht kan worden dat zij een hoger risico lopen op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties ook de groep is die kort verblijft in COA-locaties, is het aannemelijk dat de afname in incidenten- en verdachtenregistraties in het begin van de verblijfsperiodes verklaard kan worden doordat deze risicogroep op een later moment niet meer terugkomt in de data.

Een vergelijking van de kenmerken van de totale groep COA-bewoners met de groep die twintig maanden of langer in de opvang verblijft, laat zien dat er kleine verschillen zijn in de achtergrondkenmerken van beide groepen. Op basis hiervan kunnen echter geen uitspraken worden gedaan over de validiteit van de 'mob-hypothese', des te meer omdat mob'ers in veel gevallen al ruim voor de 20 maanden zullen vertrekken. Om deze mogelijke verklaring verder te onderzoeken, zijn gegevens nodig over de redenen dat mensen de asielopvang hebben verlaten. In toekomstige edities van het incidenten- en misdrijvenoverzicht kan hier meer inzicht in worden gegeven.

4.2 Beperkingen van het onderzoek

De hier gerapporteerde resultaten komen voort uit kwantitatieve gegevens die zijn vastgelegd door medewerkers van COA-locaties en politiegegevens. Waar deze data zeker een beeld kunnen geven van deze vormen van overlast en het aandeel van asielmigranten daarin, is de kwaliteit van de resultaten sterk afhankelijk van die van de gebruikte data. Er is een aantal factoren die deze negatief zouden kunnen beïnvloeden. Met betrekking tot de incidentenregistraties gaat het dan met name om de kwaliteit van de geregistreerde gegevens. In eerdere edities van het incidentenoverzicht is al gesuggereerd dat het hoge aantal geregistreerde incidenten op locaties voor alleenstaande minderjarigen en locaties met verscherpt toezicht ten dele te wijten zou kunnen zijn aan de grotere mate van surveillance op dit type locaties. Met andere woorden: COA-medewerkers kunnen alleen de incidenten registreren die zij daadwerkelijk observeren. Het is dus aannemelijk dat er incidenten plaatsvinden die niet geregistreerd worden. Daarnaast spreekt de literatuur over 'registratiemoedigheid' (e.g. De Niet et al., 2005): de kwaliteit van registraties neemt in het algemeen af over de tijd omdat de motivatie van medewerkers om administratieve handelingen uit te voeren ook afneemt. Hoewel er geen indicaties zijn dat dit in het bijzonder zou gelden voor COA-medewerkers, is dit een andere mogelijke factor die afdoet aan de kwaliteit van de registraties.

De kwaliteit van de gebruikte politiegegevens is met name afhankelijk van de aangiftebereidheid van slachtoffers van misdrijven. Een recente peiling liet zien dat 40%

van alle misdrijfslachtoffers in Nederland geen aangifte doet vanwege gebrek aan vertrouwen in de politie (Kester, 2023). Dit betekent dat deze misdrijven ook niet zullen terugkomen in de registraties en er ook geen verdachten zullen worden opgespoord. Omdat de hier gerapporteerde resultaten betrekking hebben op verdachtenregistraties, is het dus mogelijk dat er misdrijven hebben plaatsgevonden waar COA-bewoners bij betrokken waren die niet terugkomen in de registraties. Hierbij dient opgemerkt te worden dat de lage aangiftebereidheid onder Nederlanders betrekking heeft op alle misdrijven en dat er geen reden is om aan te nemen dat dit alleen zou gaan om misdrijven waar COA-bewoners bij betrokken waren. Het is dus onwaarschijnlijk dat de verdachtenregistraties van COA-bewoners ten opzichte van de totale Nederlandse bevolking hierdoor vertekend zijn.

Zoals uitgelegd in de inleiding van dit rapport, biedt het huidige onderzoek geen definitie van overlast. In plaats daarvan richt het zich op twee specifieke gedragingen die als overlastgevend ervaren kunnen worden: betrokkenheid bij incidenten en (verdenking van) crimineel gedrag. Binnen deze beperkte definitie kan slechts een kleine minderheid van de COA-bewoners als overlastgevend aangemerkt worden. Het is echter belangrijk om hierbij op te merken dat wat omwonenden van COA-locaties als overlastgevend ervaren, breder kan zijn dan deze definitie. Zaken als groepsvorming op straat en misdredingen in het openbaar vervoer vallen bijvoorbeeld niet (altijd) binnen de hier onderzochte gedragingen. Zoals staatssecretaris Van der Burg aan de Tweede Kamer schreef na een bezoek aan Ter Apel, kan de politie niet optreden als het geen strafbare feiten betreft, terwijl ook dit soort gedrag volgens omwonenden een grote negatieve impact heeft op hun gevoel van veiligheid (*Kamerstukken II 2023/24*, 19 637, nr. 3183). Het is de vraag of COA-bewoners die zich schuldig maken aan dit soort niet-gerapporteerde overlast anders zijn dan de mensen die naar voren komen in dit rapport. Kwalitatief onderzoek kan meer inzicht in bieden in de achtergrondkenmerken die hierin meespelen en hypothesen genereren voor toekomstig onderzoek op dit vlak.

Een ander onderwerp dat verder uitgediept dient te worden met behulp van kwalitatief onderzoek betreft de achterliggende redenen waarom mensen overlastgevend gedrag vertonen. Dit geldt des te meer omdat met behulp van *event history analysis* (EHA) geen causale verbanden kunnen worden blootgelegd. Met andere woorden, EHA legt een samenhang bloot tussen bepaalde achtergrondfactoren en gedrag, maar dit betekent niet dat deze factoren het gedrag ook veroorzaken. Het huidige onderzoek laat bijvoorbeeld zien dat inwilligingspercentages een deel van het verband tussen nationaliteit en betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties verklaren, maar op basis van deze observatie is het niet mogelijk om uitspraken te doen over waarom dat zo is. Een aannemelijke verklaring is dat dit samenhangt met het gebrek aan perspectief onder mensen met een lage kans op inwilliging van hun asielaanvraag, maar dit kan niet de enige uitleg zijn. Ook onder nationaliteiten met lage inwilligingspercentages is een meerderheid immers niet betrokken bij incidenten of verdacht van een misdrijf. Kwalitatief onderzoek biedt de mogelijkheid om dieper in te gaan op achterliggende motivaties van COA-bewoners die betrokken zijn bij overlastgevend gedrag (overigens zonder hierbij causale verbanden bloot te kunnen leggen).

4.3 Toekomstig onderzoek

Zoals uit de voorgaande paragraaf naar voren komt, is kwalitatief onderzoek van groot belang voor het vergaren van dieper inzicht in de motivaties die ten gronde liggen aan betrokkenheid bij overlastgevend gedrag. Het WODC heeft een eerste onderzoek met dit onderwerp uitbesteed en verwacht dat dit later dit jaar zal worden opgeleverd.

Een aantal andere vragen kan beantwoord worden met behulp van kwantitatieve analyses, zoals toegepast in het onderhavige rapport.

Een interessant onderwerp betreft bijvoorbeeld migranten die de COA-opvang met onbekende bestemming verlaten ('mob gaan'). Zoals hierboven besproken (paragraaf 4.1.3) zijn er vergelijkbare patronen voor wat betreft nationaliteiten die vaak mob gaan en nationaliteiten die oververtegenwoordigd zijn in de incidenten- en verdachtenregistraties. Uit eerder onderzoek van APM blijkt bovendien dat een groot deel van de alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's) al mob gaat voordat zij de beslissing op hun asielaanvraag hebben ontvangen (APM, 2020). In toekomstige edities van het incidenten- en misdrijvenoverzicht zullen data worden toegevoegd over de reden van beëindiging van de opvangovereenkomst met COA, alsook data over asielaanvragen van de IND. Op basis hiervan kan in eerste instantie vastgesteld worden of degenen die mob gaan daadwerkelijk vaker betrokken zijn bij overlastgevend gedrag. Daarnaast is het mogelijk om te kijken naar het moment waarop incidenten en misdrijven plaatsvinden: is dit bijvoorbeeld meteen na aankomst in Nederland, vlak voordat iemand mob gaat, of (in het geval van misdrijven) misschien na vertrek uit de COA-opvang? Het is ook mogelijk dat er patronen zijn waar te nemen in het verband tussen het verloop van de asielprocedure, overlastgevend gedrag en mob gaan, en in het verband tussen door het COA opgelegde maatregelen na een incident en mob gaan. Dergelijke vragen kunnen onderwerp zijn van een toekomstig duidingsonderzoek.

Een tweede vraagstuk dat in de toekomst onderzocht kan worden op basis van kwantitatieve data betreft verschillen tussen locaties. Hierbij valt te denken aan specifieke kenmerken van opvanglocaties (grootte, bevolkingsdichtheid van de vestigingsgemeente, enzovoorts) maar ook kenmerken van de bewonersgroep (percentage mannen, percentage bewoners met specifieke nationaliteiten, enzovoorts). Eerder onderzoek suggereerde dat asielzoekerscentra, net als gevangenissen, ook een 'gelegenheidsstructuur' voor criminaliteit kunnen bieden (Althoff & De Haan, 2006). Als dit het geval is, zouden we een hoger risico op betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties verwachten op locaties waar veel (potentieel) overlastgevende migranten samen worden opgevangen, zoals htl's of pbl's. In dit geval is het ook mogelijk dat er wel een verband gevonden wordt tussen verblijfsduur en het risico op overlastgevend gedrag. Onderzoek naar het belang van de kenmerken van locaties en bewonersgroepen kan vergaande beleidsimplicaties hebben. Waar kenmerken van asielzoekers immers lastig te beïnvloeden zijn, hebben beleidsmakers wel degelijk invloed op de manier waarop het asielopvangsysteem is ingericht. Als uit analyses blijkt dat bepaalde types asielopvang (of kenmerken hiervan) gerelateerd zijn aan hogere of lagere overlastcijfers, kan dit aanleiding zijn om het opvangsysteem zo in te richten dat overlast zo veel mogelijk teruggedrongen wordt. Dit vergroot leefbaarheid zowel op als buiten de opvanglocatie en mogelijk ook het draagvlak voor asielopvang. Beleidswijzingen lenen zich ook voor kwantitatieve analyses van de samenhang tussen het Nederlandse opvangmodel en overlastgevend gedrag. In de nabije toekomst zal de Wet

gemeentelijke taak mogelijk maken asielopvangvoorzieningen (in de volksmond de 'spreidingswet') actief worden en zal het opvangsysteem waarschijnlijk anders ingericht worden. De verwachting is dat asielopvang kleinschaliger wordt ingericht en meer verspreid zal worden door Nederland. Door deze beleidswijziging te benaderen als een natuurlijk experiment, kan onderzocht worden of en hoe kenmerken van het opvangsysteem samenhangen met betrokkenheid bij incidenten en verdachtenregistraties onder COA-bewoners.

Uiteindelijk draait het vraagstuk van overlastgevende COA-bewoners om het begrijpen van het gedrag van een specifieke groep mensen. Het is de vraag hoe realistisch het is om te verwachten dat er helemaal geen overlastgevend gedrag plaatsvindt onder COA-bewoners. Het is immers een alom geaccepteerde aanname binnen de criminologie dat er geen samenlevingen zonder enige vorm van criminaliteit bestaan (e.g. Durkheim 1895/1982). De Nederlandse maatschappij is hier geen uitzondering op (e.g. Moolenaar et al., 2023). Het feit dat criminaliteit een probleem van alle tijden en plaatsen is, wil nadrukkelijk niet zeggen dat overlastgevend gedrag, van wie dan ook, getolereerd moet worden. Meer inzicht in achterliggende factoren kan helpen om criminaliteit te bestrijden en idealiter zelfs te voorkomen. Het onderhavige rapport wil daaraan een bijdrage leveren. Bij het lezen van dit rapport is het belangrijk om oog te blijven houden voor de schaal van het probleem. Er worden jaarlijks tienduizenden asielzoekers opgevangen door het COA, waarvan slechts een klein deel betrokken is bij incidenten en een nog kleiner deel verdacht wordt van het plegen van een misdrijf. Anekdotisch bewijs voor overlast van asielmigranten is er volop – in de inleiding van dit rapport werd al verwezen naar de onophoudelijke aandacht voor dit onderwerp in de media en in het publieke debat – maar op basis van de cijfers lijkt dit geen recht te doen aan de grote aantallen asielmigranten die geen overlast geven. Een van de mogelijke verklaringen voor deze op het oog scheve verhouding tussen berichtgeving en realiteit ligt in de aard van de hier geanalyseerde overlast. Zoals eerder besproken, hebben de hier gerapporteerde cijfers uitsluitend betrekking op incidenten op COA-locaties en verdachtenregistraties, maar blijven andere vormen van (niet-strafbare) overlast buiten beeld. Een andere mogelijke verklaring is dat asielopvang, en daarmee ook de opvang van overlastgevende asielzoekers, niet evenredig is verdeeld over Nederland. Op lokaal niveau zal het in de media geschetste beeld in sommige gevallen zeker kloppen, en omwonenden ervaren hier de gevolgen van. De invoering van de spreidingswet zal moeten uitwijzen of een evenrediger verdeling van asielopvang over het land leidt tot een vermindering van overlastgevend gedrag en een verlaging van druk voor de betrokken gemeenten en omwonenden van opvanglocaties.

Summary

Insights into incidents and crimes among COA residents

A quantitative study of the background characteristics of the individuals involved

The Research and Data Centre (WODC) has been implementing the Incident Overview Project since 2022. This research project aims to map incidents at COA-locations and (suspected) criminal behaviour among COA residents. Under the aegis of this project, WODC publishes a monitor and conducts an explanatory study annually. The present report presents the 2023 explanatory study, which is based on the monitor published earlier that year, and elaborates on a number of findings from that report. More specifically, this study focuses on the background characteristics of individuals involved in incidents and criminal suspects, covering both demographic indicators (age, sex, family situation and nationality) and external factors (duration of residence and residence permit grant rates per nationality). As such, the study tests a number of common assumptions about involvement in nuisance and attempts to contribute to combating nuisance behaviour by granting insight into patterns relating to background characteristics. We should emphasise that the incidents and suspect registrations discussed here involve a minority of COA residents and the majority of asylum migrants do not appear in the nuisance registries.

Definitions and method

While the public debate often relates to nuisance in a general sense, this report focuses on only two specific forms of it. These include incidents at COA locations (i.e. physical, non-verbal and verbal violence, verbal suicide threats, and self-destructive actions), as well as crimes or more particularly suspicions thereof. Although the monitor published earlier also devotes attention to handling of suspect registrations by the police, Public Prosecution Service and Judicial System, this report considers suspect registrations by the police only. The CBS (Statistics Netherlands) crime classification system is used for classification of (suspects of) crimes in this report, which means that misdemeanours (such as traffic fines) are not included.

This study uses the same data as the 2022 incident and crime monitor published earlier. We included all COA residents and investigated, on a monthly basis, whether they were involved in incidents and/or suspected of crimes in the period from 2017 to 2022, and if so, how often the events in question occurred and what their nature was. We applied event history analysis (EHA) and Cox regression models for the analyses. These advanced statistical techniques are eminently suitable for identifying status changes (e.g. from non-suspect to suspect) whilst taking into account predictors that vary over time (e.g. residence permit grant rates per nationality). We used these methods to analyse at what

point in the residence period any events occurred and their association with the specified background characteristics and external factors.

Since the dataset does not contain any information on incidents that may have occurred prior to the reporting period, persons residing at a COA site prior to 1 January 2017 were excluded from the analytic dataset. As such, the analyses cover a subpopulation of COA residents in the period from 2017 to 2022.

Research questions and results

This study focused on the following research questions, which will be answered below:

Is there a correlation between background characteristics such as age, sex and family situation on the one hand and the occurrence of (specific types of) incidents and crimes on the other?

Based on previous research, we expected the risk of involvement in incidents and suspect registration would be higher for men, young adults, and individuals travelling alone. Our results are largely in line with these expectations. Analysis shows that men run a higher risk of being involved in incidents or registered as criminal suspects. This specifically applies to young males. For example, the risk of being registered as a suspect is 10 times higher for male minors than for female minors, whilst this risk is only 3 times higher for males in the age category '40+'.

Generally speaking, young individuals run a higher risk of being registered as involved in an incident or as suspects in a crime. Contrary to our expectations, we have found the highest risk of involvement in incidents and suspect registrations to occur in the group of minors (instead of young adults). However, the predicted risks drop with age for almost all forms of crime suspicions. Suspicions of property crimes are an exception here. This type of offence, mainly shop theft, is the most common type among COA residents. While the risk of suspect registrations for other types of offences is the same for minor and young adult COA residents, this is higher in the latter age categories for property offences.

As expected, the risk of being registered as involved in an incident or as a criminal suspect is higher among those travelling alone compared to individuals who are travelling with others. For instance, the risk of being involved in a crime is 70% lower for individuals travelling with one other person and as much as 83% lower for individuals travelling with two or more other persons compared to unaccompanied individuals.

These results are in line with our expectations based on the literature and patterns established in earlier editions of the incident and crime monitors. It is important to emphasise that the majority of young adults, men, and unaccompanied travellers are not involved in incidents or registered as criminal suspects. The higher risks identified for these groups can be used to formulate targeted policies that comply with specific needs and characteristics of these groups, for instance with regards to unaccompanied minors or unaccompanied travellers with family in their country of origin.

Is there a correlation between nationality and the occurrence of (specific types of) incidents and crimes? If so, can this correlation be explained by residence permit grant rates per nationality?

Variations between nationalities in involvement in incidents and suspect registrations among asylum migrants have been documented frequently in both the literature and earlier editions of the incident and crime monitor. The current study did not aim to replicate this finding as much as to test a possible explanation for it. Specifically, we aimed to test the hypothesis that differences in residence permit grant rates could explain the observed differences between nationalities in terms of involvement in incidents and criminal suspect registrations. The findings support this hypothesis. For instance, the risk of being registered as suspect of a crime is 63 times higher for Algerian COA residents than for Syrian residents, but this difference drops to 10 times when residence permit grant rates are taken into account. With regards to Eritrean and Afghan COA residents, differences between these nationalities and Syrian COA residents in the risk of suspect registrations can be fully explained by differences in residence permit grant rates. We should note that the great majority of groups with a low probability of receiving a residence permit are not listed in incident and suspect registries.

The impact of residence permit grant rates is high but not such that it can fully explain differences between nationalities. Differences remain even after correcting for this factor in the models. It does mean, however, that even if there are (or appear to be) problems with a group of specific origin, these can probably be ascribed to the characteristics of the specific group of individuals and not (exclusively) to their ethnic or national background. It is possible that other factors play into this that cannot be observed on the basis of our current (quantitative) data, such as debt, addiction and/or psychological problems, involvement in criminal networks, or a combination thereof. Multiple problems in this context can be researched further by means of qualitative research.

Is there a correlation between duration of residence and the risk of (specific types of) incidents and crimes, and what does this look like?

Based on the literature on residence in asylum seeker centres, we expected to find that a longer duration of residence correlates with a higher risk of involvement in incidents and suspect registrations. This would be the case in particular due to long-term exposure to austere conditions as well as the potential presence of opportunity structures for criminality at COA locations. However, our results do not show a clear correlation between duration of residence and involvement in incidents and suspect registrations in the long term. In the first ten months, there even appears to be a slight reduction in the risk of involvement in incidents and suspect registrations. This is a notable result, especially since previous research has shown that duration of residence is relevant to integration outcomes and psychological wellbeing in the long term.

Directions for future research

This study shows that there is a correlation between asylum residence permit grant rates per nationality and the risk of involvement in incidents and suspect registrations. *Why* this should be the case cannot be explained on the basis of the analyses presented here,

however. This finding can be interpreted in different ways, for instance the importance of future prospects for COA residents, as well as differences in background characteristics between groups of individuals with varying probabilities of receiving a residence permit in the Netherlands. Arguably, a family that has fled a war zone and an unaccompanied male from a country considered safe will differ in ways beyond merely the probability that their application for asylum will be granted. A better understanding of such differences and how they affect observed behaviour can be achieved through qualitative methods.

The correlation between duration of residence and involvement in incidents and suspect registrations should also be subject to further research. In order to study this relationship, specific attention should be paid to events that may cause nuisance behaviour, such as rejection of an asylum application. Future research may improve our understanding of these issues. A possible explanation for the fact that we did not find a correlation between duration of residence and the risk of nuisance behaviour in the long term is that individuals who are at higher risk of nuisance behaviour remain in COA locations for a shorter period of time. It is highly likely that these people leave COA-locations for unknown destinations ('going mob'). In order to further investigate this possible explanation, we need data on the reasons for people to leave the COA locations. Future editions of the incident and crime monitor and explanatory studies may provide further insights.

Literatuur

- Achbari, W., & Leerkes, A.S. (2017). *Van perceptie naar feit*. WODC.
- Althoff, M., & De Haan, W. (2006). Criminaliteitspatronen en criminele carrières van asielzoekers. *Politie en Wetenschap*, 36b.
- Box-Steffensmeier, J.M., & Jones, B.S. (2004). *Event History Modeling: A Guide for Social Scientists*.
- Brouwer, J., van der Woude, M., & van der Leun, J. (2018). (Cr) immigrant framing in border areas: decision-making processes of Dutch border police officers. *Policing and Society*, 28(4), 448-463.
- CBS (Centraal Bureau voor de Statistiek). (2022a). *Asielverzoeken; nationaliteit, vanaf 1975*. Geraadpleegd 30 maart 2022, via opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/80059ned/table?dl=65539.
- CBS (Centraal Bureau voor de Statistiek). (2022b). *Asielverzoeken en nareizigers; nationaliteit, geslacht en leeftijd*. Geraadpleegd 25 mei 2022, via <https://opendata.cbs.nl/statline/#/CBS/nl/dataset/83102ned/table?dl=68ABD>.
- Cleves, M., Gould, W.W., Gutierrez, R.G. & Marchenko, Y.V. (2010). *An Introduction to Survival Analysis Using Stata* (Third Edition). Stata Press.
- COA (n.d.a). *Begeleiding: voorbereiden op de toekomst*. Geraadpleegd 20 april 2022, via <http://www.coa.nl/nl/begeleiding-voorbereiden-op-de-toekomst>.
- COA (n.d.b). *Integratie en participatie*. Geraadpleegd 20 april 2022, via <http://www.coa.nl/nl/integratie>.
- COA (n.d.c). *Asiel*. Geraadpleegd 30 maart 2022, via <http://www.coa.nl/nl/asiel>.
- COA (n.d.d). *Opvanglocaties tijdens de asielprocedure*. Geraadpleegd 30 maart 2022, via <http://www.coa.nl/nl/opvanglocaties-tijdens-de-asielprocedure>.
- COA (n.d.e). *Huisvesting van statushouders*. Geraadpleegd 30 maart 2022, via <http://www.coa.nl/nl/huisvesting-van-statushouders>.
- COA (n.d.f). *Opvanglocaties voor terugkeer*. Geraadpleegd 30 maart 2022, via <http://www.coa.nl/nl/opvanglocaties-voor-terugkeer>.
- COA (n.d.g). *Dagelijkse activiteiten in en rond het azc*. Geraadpleegd 20 april 2022, via <http://www.coa.nl/nl/dagelijkse-activiteiten>.
- COA (n.d.h). *Werken: vrijwilligerswerk en betaald werk*. Geraadpleegd 20 april 2022, via <http://www.coa.nl/nl/werken>.
- COA (2020b). *Sociale veiligheid van bewoners*. Geraadpleegd 20 april 2022 via <https://open.overheid.nl/repository/ronl-1c45c0fc-3adc-4c26-90e5-f2a1f738c229/1/pdf/Rapport%20Sociale%20veiligheid%20van%20bewoners.pdf>.
- COA (2021). *Maatregelenbeleid*. Geraadpleegd 16 maart 2022 via <https://www.coa.nl/sites/default/files/2022-01/Maatregelenbeleid%20COA.pdf>.
- Cox, D.R. (1972). Regression Models and Life Tables. *Journal of the Royal Statistical Society*, Series B, 34, 187–220.
- Cox, D.R. (1975). Partial Likelihood. *Biometrika*, 62, 269–76.
- De Boom, J., Snel, E., & Engbersen, G. (2008). *Asielmigratie en criminaliteit*. Geraadpleegd op 1 december 2023 via <https://repub.eur.nl/pub/17966/>.
- De Boom, J., Snel, E., & Engbersen, G. (2010). Asielmigratie, verblijfsstatussen en criminaliteit. *Tijdschrift voor Criminologie*, 52(2).
- De Jongste, W.F. (2021). Het Nederlandse strafrechtstelsel. In R.F. Meijer, D.E.G. Moolenaar, R. Choenni, & S.W. van den Braak (Red.), *Criminaliteit en Rechtshandhaving 2020* (pp. 14–21). WODC.

- De Niet, G. J., Hutschemaekers, G. J. M., & Lendemeijer, B. H. H. G. (2005). Is the reducing effect of the Staff Observation Aggression Scale owing to a learning effect? An explorative study. *Journal of Psychiatric and Mental Health Nursing*, 12(6), 687-694.
- Dienst Terugkeer en Vertrek (z.d.). *Sobere opvang spoor 2*. Geraadpleegd 12 maart 2024 via <https://www.dienstterugkeerenvertrek.nl/over-dtv/leidraad-terugkeer-en-vertrek/opvanglocaties/sobere-opvangplekken-sop>
- Durkheim, E. (1982). *The Rules of Sociological Method*. The Free Press. (Oorspronkelijk gepubliceerd 1895)
- Engbersen, G., & De Haag, W. (2006). Asiel en Criminaliteit. In M. Althoff, W. de Haan, & S. Miedema (Eds.), *Criminaliteitspatronen en criminele carrières van asielzoekers*. Politie en Wetenschap, 36b.
- Ghorashi, H., De Boer, M., & Ten Holder, F. (2018). Unexpected agency on the threshold: Asylum seekers narrating from an asylum seeker centre. *Current Sociology*, 66(3), 373-391.
- Golub, J. (2002). Institutional Reform and Decision-making in the European Union. In M. Hosli & A. Van Deemen (Eds.), *Institutional Challenges in the European Union*. Routledge.
- Gurr, T. R. (1971). *Why men rebel*. Princeton University Press. (Oorspronkelijk gepubliceerd 1970)
- Huijnk, W., Dagevos, J., Djundeva, M., Schans, D., Uiters, E.R., Ruijsbroek, A.R., & Mooij, M.D.C. (2021). *Met beleid van start*. SCP.
- IND (n.d. a). *Asiel aanvragen in Nederland*. Geraadpleegd 28 februari 2022 via <https://ind.nl/asiel/Paginas/Asiel-aanvragen-in-Nederland.aspx>.
- IND (n.d. b). *Verlengde asielprocedure (VA)*. Geraadpleegd 28 februari 2022 via <https://ind.nl/Paginas/Verlengde-asielprocedure.aspx>.
- IND (n.d. c). *Asielprocedures*. Geraadpleegd 28 februari 2022 via <https://ind.nl/Paginas/Asielprocedures.aspx>.
- IND (n.d. d). *Herhaalde asielaanvraag (HASA)*. Geraadpleegd 28 februari 2022 via <https://ind.nl/Paginas/Herhaalde-asielaanvraag.aspx>.
- Kox, M., Boone, M., & Staring, R. (2020). The pains of being unauthorized in the Netherlands. *Punishment & Society*, 22(4), 534-552.
- Latenko, A., Vink, M.E., Barsegyan, V., Schans, D., & van den Braak, S.W. (2023). *Incidenten en misdrijven door bewoners van COA- en crisis-noodopvanglocaties 2017-2022*. WODC.
- Leerkes, A., & Kox, M. (2017). Pressured into a preference to leave? A study on the "specific" deterrent effects and perceived legitimacy of immigration detention. *Law & Society Review*, 51(4), 895-929.
- Ministerie van Justitie en Veiligheid. (2022). *De Staat van Migratie*. Geraadpleegd op 12 december 2023 via <https://open.overheid.nl/documenten/ronl-2cf0251dee3fec7c64207480c2720226feb4510f/pdf>.
- Ministerie van Justitie en Veiligheid. (2023). *Migratieketen: Asiel - IND asielbeslissingen*. Dataset. Geraadpleegd op 11 december 2023 via <https://data.overheid.nl/dataset/2d7aa39d-bb87-4a01-b2cf-c11c09f3c8d8>.
- Moolenaar, D.E.G., Choenni, R., & Van den Braak, S.W. (eds.) (2023). *Criminaliteit en Rechtshandhaving 2022*. WODC
- Nijboer, I., & Gastel, M. van (2018). *Evaluatie opvangmodel Alleenstaande Minderjarige Vreemdelingen*. ABDTOPConsult.
- Noyon, S.M., Latenko, A., Vink, M.E., & Van den Braak, S.W. (2022). *Incidenten en misdrijven door COA-bewoners 2017-2021*. WODC.

- Noyon, S.M., Van der Meer, M., Kulu-Glasgow, I., & Schans, D. (2020). *Steun voor de Nederlandse rechtsstaat onder statushouders*. WODC.
- Openbaar Ministerie (2021). *Richtlijn en kader voor strafvordering jeugd en adolescenten, inclusief strafmaten Halt (2021R001)*. Geraadpleegd op 11 december 2023 via <https://www.om.nl/onderwerpen/beleidsregels/richtlijnen-voor-strafvordering-resultaten/richtlijn-en-kader-voor-strafvordering-jeugd>.
- Rainey, M.J. (2019). Time in the shelter: Asylum, destitution, and legal uncertainty. *Borderlands Journal*, 18(2), 138-164.
- Retera, D. (10 december 2023). Drugs, geweld en diefstal: het is voor niemand leuk meer in Ter Apel. *NRC Handelsblad*. Geraadpleegd op 11 december 2023 via <https://www.nrc.nl/nieuws/2023/12/10/drugs-geweld-en-diefstal-het-is-voor-niemand-leuk-meer-in-ter-apel-a4183854>.
- Rijksoverheid (n.d.). *Welke landen staan op de lijst van veilige landen van herkomst (asielzoekers)?* Geraadpleegd 19 april 2022 via <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/asielbeleid/vraag-en-antwoord/lijst-van-veilige-landen-van-herkomst>.
- Staring, R., & Timmerman, R. (2021). The crimmigration trend in the Netherlands: Some critical reflections. *Crimmigration & Recht*, 5(1), 60-73.
- Unnever, J.D. (2019). Ethnicity and crime in the Netherlands. *International Criminal Justice Review*, 29(2), 187-204.
- Van der Leun, J.P. (2010). *Crimmigration*. Apeldoorn-Antwerpen: Maklu-Uitgevers.
- Van der Leun, J. P., & Van der Woude, M. A. (2011). Ethnic profiling in the Netherlands? A reflection on expanding preventive powers, ethnic profiling and a changing social and political context. *Policing and society*, 21(4), 444-455.
- Van der Woude, M.A., van der Leun, J.P., & Nijland, J.A.A. (2014). Crimmigration in the Netherlands. *Law & Social Inquiry*, 39(3), 560-579.
- VWN (VluchtelingenWerk Nederland). (2021). *U wilt asiel aanvragen. Aanmeldfase en rust- en voorbereidingstermijn*. Geraadpleegd 30 maart 2022, via http://www.vluchtelingenwerk.nl/sites/default/files/u32918/aanmeldfase_rv_nederlands_maart_2021.pdf.

Bijlage 1 Samenstelling van de begeleidingscommissie

Voorzitter

Maartje van der Woude

Universiteit Leiden

Leden

Wahideh Achbari

Jurjen Iedema

Eddy Aangeenbrug

Universiteit van Amsterdam

Sociaal en Cultureel Planbureau

Directie Migratiebeleid, ministerie van Justitie en Veiligheid

Bijlage 2 Het Nederlandse asielopvangsysteem⁵

Om asiel aan te vragen, dienen vreemdelingen naar het aanmeldcentrum in Ter Apel te reizen, waar zij in persoon een aanvraag kunnen indienen bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). Vreemdelingen die Nederland per vliegtuig of boot bereiken, kunnen een asielaanvraag indienen bij het aanmeldcentrum op Schiphol. Het aanmeldproces kent verschillende stappen: na de aanvraag volgt een medische intake, een tuberculoseonderzoek en het eerste gesprek met de IND, het zogeheten aanmeldgehoor (IND, n.d.a).

Direct na de asielaanvraag worden asielzoekers door het COA gehuisvest in de centrale ontvangstlocatie (col) in Ter Apel of Budel (COA, n.d.c). In de regel volgt het aanmeldgehoor op de derde dag (IND, n.d.a), waarna mensen verhuizen naar een procesopvanglocatie (pol) (COA, n.d.c). Hier verblijven asielzoekers gedurende de nu volgende 'rust- en voorbereidingstermijn', die een paar weken tot maanden duurt (VWN, 2021), en tijdens de looptijd van de beoordeling van hun asielaanvraag (IND, n.d.a). Afhankelijk van de situatie duurt de beoordeling van de asielaanvraag in principe 6 of 9 dagen (ibid.); bijzonder complexe situaties worden beoordeeld in de verlengde asielprocedure, die 6 maanden in beslag neemt en verlengd kan worden tot maximaal 18 maanden (IND, n.d.b).

Mensen die de verlengde procedure volgen, verhuizen naar een asielzoekerscentrum (azc), evenals mensen van wie de asielprocedure al is afgerond. Dit geldt zowel voor afgewezen asielzoekers als voor degenen van wie de asielaanvraag is ingewilligd. Deze laatste groep, die nu geen asielzoekers meer zijn maar statushouders, verblijft op het azc totdat er woonruimte voor hen is gevonden in een gemeente (COA, n.d.d). Vanwege de gemeentelijke taakstelling (COA, n.d.c) zal dit vaak elders in Nederland zijn.

Afgewezen asielzoekers moeten Nederland in principe binnen vier weken verlaten. Doen zij dit niet, dan kunnen zij overgeplaatst worden naar een vrijheidsbeperkende locatie (vbl), van waaruit zij Nederland kunnen worden uitgezet (COA, n.d.d). Voor afgewezen gezinnen met minderjarige kinderen in afwachting van uitzetting bestaan speciale gezinslocaties (COA, n.d.f).

De Nederlandse overheid hanteert een lijst met zogenoemde veilige landen, waarin volgens de overheid geen sprake is van 'vervolging vanwege bijvoorbeeld ras of geloof; foltering; onmenselijke behandeling' (Rijksoverheid, n.d.). Asielzoekers met een nationaliteit uit een van deze landen of asielzoekers die in een ander Europees land al asiel hebben gekregen, vallen onder de vereenvoudigde procedure, een verkorte procedure voor asielzoekers die weinig kans maken op een Nederlandse asielvergunning (IND, n.d.c). Als de IND meer tijd nodig heeft voor onderzoek en na het gehoor in de vereenvoudigde procedure nog niet kan beslissen over de aanvraag, dan wordt deze verder behandeld in de algemene asielprocedure die hierboven is beschreven.

⁵ Deze beschrijving van het Nederlandse asiel- en opvangbeleid is grotendeels overgenomen uit het eerder verschenen duidingsonderzoek (Noyon et al., 2023).

Voor elk van de hierboven beschreven procedures geldt dat vreemdelingen in beroep kunnen gaan indien hun asielaanvraag wordt afgewezen (IND, n.d.a). In het geval dat hun persoonlijke situatie of die in het herkomstland is veranderd, is er ook de mogelijkheid tot het indienen van een herhaalde asielaanvraag (IND, n.d.d). Ook gedurende de behandeling van deze zaken blijft het COA verantwoordelijk voor de huisvesting. Afhankelijk van de situatie en het verloop van de procedure verblijven vreemdelingen dus enkele weken tot soms jaren op een COA-locatie. Gedurende het asielproces verhuizen asielzoekers verschillende keren tussen locaties. Dit kan vaker voorkomen als locaties bijvoorbeeld tussentijds sluiten, als mensen tijdelijk in een noodopvang verblijven, of als asielzoekers overgeplaatst worden naar een locatie met verscherpt toezicht (zie hieronder) (COA, n.d.g).

Opvang van alleenstaande minderjarige vreemdelingen

Onder de asielzoekers die jaarlijks naar Nederland komen, zijn ook minderjarigen die zonder begeleiding van een ouder of voogd reizen, zogenoemde alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's). In de periode van 2017 tot en met 2021 ging dit om 5% tot 9% van het totale aantal eerste asielaanvragen (CBS, 2022a; 2022b). Ook amv's die asiel aanvragen, volgen grotendeels de hierboven beschreven procedure. Vanwege hun leeftijd ziet de opvang er voor deze groep echter wat anders uit. Bij aankomst in Nederland krijgen alle amv's een voogd toegewezen van voogdijinstelling Stichting Nidos (hierna: Nidos). Kinderen die jonger zijn dan 15 of bijzonder kwetsbare kinderen ouder dan 15 worden door Nidos opgevangen in een gastgezin (idealiter met eenzelfde culturele achtergrond als het kind). Voor andere kinderen van 15 jaar of ouder is het COA verantwoordelijk voor de opvang. Kinderen bij wie het vermoeden bestaat dat zij het slachtoffer zijn van mensenhandel, of hier gevaar voor lopen, worden (ongeacht hun leeftijd) opgevangen in een beschermde opvangfaciliteit van het COA, de zogeheten B8-opvang. Andere amv's van tussen de 15 en 18 jaar oud verhuizen naar een procesopvanglocatie voor amv's (poa), waar zij tijdens de algemene asielprocedure verblijven (Nijboer & Van Gastel, 2018). Ook amv's verhuizen naar een andere locatie na het afronden van de algemene asielprocedure. Sinds 2016 wordt er onderscheid gemaakt naar uitkomst van de procedure: amv's van wie de asielaanvraag is ingewilligd, worden door Nidos opgevangen in kindergroepen of kleinschalige wooneenheden, en worden begeleid met het oog op (verdere) integratie in Nederland. Amv's van wie de asielaanvraag is afgewezen, verhuizen naar een kleinschalige woonvoorziening (kwv) of regio-opvang van COA. Ook amv's van wie de aanvraag beoordeeld wordt in de verlengde asielprocedure, verblijven in de kwv (ibid.). In tegenstelling tot volwassen asielzoekers van wie de aanvraag is afgewezen, hebben afgewezen amv's recht op opvang tot hun 18e verjaardag indien er geen adequate opvang beschikbaar is in het land van herkomst. Het komt dus voor dat afgewezen amv's meerdere jaren op een COA-locatie verblijven. In die tijd krijgen zij begeleiding die hen voorbereidt op een toekomst buiten Nederland en hebben zij ook recht op onderwijs (ibid.).

Overige opvangvormen

De hierboven beschreven procedure en opvangvormen gelden voor het grootste deel van de asielzoekers in Nederland. In uitzonderingssituaties verblijven mensen ook in andere vormen van opvang. Toenemende aantallen asielzoekers en stagnatie van uitplaatsing vanwege een krappe woningmarkt kunnen ertoe leiden dat de bezetting op reguliere COA-locaties oploopt. In zulke gevallen maakt het COA (en in sommige gevallen gemeentes of veiligheidsregio's) afspraken met particuliere partijen over tijdelijke opvanglocaties voor asielzoekers, bijvoorbeeld in vakantieparken of gymzalen. Ook worden statushouders die wachten op huisvesting in de gemeente soms tijdelijk opgevangen in hotels of vakantiewoningen (COA, n.d., h).

Bijlage 3 De Nederlandse strafrechtketen⁶

Als iemand een gedraging doet die volgens de wet niet toegestaan is, dan krijgt diegene mogelijk te maken met het Nederlandse strafrechtstelsel (zie voor een uitgebreidere toelichting De Jongste, 2021). Er is dan sprake van een strafbaar feit waarop in de wet straf is gesteld (strafbedreiging) en dat aanleiding kan geven tot strafvervolging. Strafbare feiten worden ook wel delicten genoemd en zijn beschreven in het Wetboek van Strafrecht. Daarnaast zijn strafbare feiten opgenomen in bijzondere wetten die gaan over bepaalde situaties zoals deelname aan het verkeer of handelen in verdovende middelen. In het strafrecht wordt hierbij onderscheid gemaakt naar twee soorten strafbare feiten: overtredingen en misdrijven. Overtredingen zijn relatief lichte feiten, zoals openbare dronkenschap en rijden zonder rijbewijs. Misdrijven zijn ernstigere feiten, zoals verkrachting, mishandeling, inbraak en diefstal. Er is vastgelegd in de wet of een strafbaar feit een misdrijf of een overtreding is.

De strafrechtketen bestaat uit organisaties die samen belast zijn met de handhaving van het strafrecht in Nederland: van opsporing via vervolging en berechting tot en met de tenuitvoerlegging van straffen en maatregelen. Het strafrechtelijke proces begint als de politie of een opsporingsambtenaar kennisneemt van een vermoedelijk gepleegd strafbaar feit. De politie kan op drie manieren geattendeerd worden op overtredingen en misdrijven: ze constateert ze zelf tijdens de normale dienstuitvoering, burgers doen er melding van (ze constateren iets maar zijn geen slachtoffer) of burgers die slachtoffer zijn, doen aangifte van het strafbare feit.

De geregistreerde criminaliteit in Nederland bestaat uit alle misdrijven die door de politie worden vastgelegd (in een zogenoemd proces-verbaal). Bij een deel van deze misdrijven wordt er een (of meerdere) verdachte(n) gevonden. De analyses in dit duidingsonderzoek hebben betrekking op door de politie geregistreerde verdachten van misdrijven. Een deel van deze personen zal op een later moment vrijgesproken worden.

Niet bij alle ter kennis van de politie gekomen misdrijven kunnen (verdere) opsporingshandelingen worden verricht. Een deel van de zaken wordt in behandeling genomen en een deel niet. Een opsporingsonderzoek wordt idealiter afgerond met een verdachte (of verdachten) waartegen voldoende wettelijk bewijs is verzameld. Daarna start de verdere afhandeling van vervolging en bestraffing in de strafrechtketen. De politie mag, als er eenmaal een verdachte is gevonden, de zaak zelf afdoen met een reprimande (een waarschuwing), een Halt-verwijzing (een interventie voor jongeren), of een strafbeschikking (een boete).

Zaken kunnen ook ter vervolging aangeboden worden aan het Openbaar Ministerie (OM). Het OM kan vervolgens besluiten om een zaak niet verder te vervolgen (dit heet ook wel seponeren) of de zaak zelf af te doen middels een transactie of strafbeschikking (vaak een boete of taakstraf). De zaak kan door het OM ook voorgelegd worden aan de rechter. Dit heet dagvaarden. De Rechtspraak bestaat uit diverse instanties en vrijwel alle zaken

⁶ Deze beschrijving van de Nederlandse strafrechtketen is overgenomen uit het eerder verschenen duidingsonderzoek (Noyon et al., 2023).

beginnen in eerste instantie (in 'eerste aanleg') bij een rechtbank. De rechtbank doet een uitspraak en kan besluiten een sanctie (een straf of maatregel) op te leggen, zoals een geldboete of gevangenisstraf. Een rechter kan oordelen iemand vrij te spreken als het strafbare feit niet wettig en overtuigend is bewezen. Als het bewezenverklarde feit niet strafbaar is, dan volgt er ontslag van rechtsvervolging. Het kan ook zijn dat iemand schuldig verklaard wordt, maar toch geen straf krijgt vanwege de geringe ernst van het feit, de persoonlijkheid van de dader, of specifieke omstandigheden. Als een van de partijen (OM en/of verdachte) het oneens is met de uitspraak van de rechter, kan de zaak via een hoger beroep terecht komen bij het gerechtshof en vervolgens door middel van cassatie bij de Hoge Raad.

Bijlage 4 Methodologische appendix

Beschrijving van de data

Om de onderzoeksvragen te kunnen beantwoorden, is data nodig uit verschillende bronnen. Het COA heeft in maart 2023 gegevens geleverd over door hen opgevangen vreemdelingen en die op crisisnoodopvanglocaties (CNO-locaties) en over geregistreerde incidenten op COA- en CNO-locaties. Daarnaast heeft de IND gegevens geleverd over de nationaliteit van COA- en CNO-bewoners. In de vorige editie kwamen de gegevens over de nationaliteiten van de Analyseproeftuin Migratieketen (APM) met als gevolg dat de cijfers over de nationaliteiten in de huidige editie iets afwijken van wat vorig jaar is gerapporteerd. De data van nationaliteiten waren minder gevuld in de IND-gegevens; onbekende nationaliteiten zijn aangevuld met gegevens van APM van vorig jaar. Voor het beschrijven van criminaliteit onder bewoners van COA- en CNO-locaties is uitgegaan van een databestand geleverd door de Nationale Politie. Informatie over de afhandeling van misdrijven door het Openbaar Ministerie en de rechtbank krijgt het WODC ieder kwartaal geleverd ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek en statistiek.

Doelgroep

De doelgroep bestaat uit mensen die tussen 1 januari 2017 en 31 december 2022 op enig moment op een COA-locatie of in een CNO verbleven. Dit is vastgesteld op basis van door het COA geleverde informatie over de in- en uitstroom van vreemdelingen. Vreemdelingen worden daarin met een uniek identificatienummer, het v-nummer, van elkaar onderscheiden. Als bij een v-nummer een uitstroombdatum ontbreekt, is de datum van het einde van de opvangovereenkomst gebruikt om te bepalen of iemand al vertrokken is.

De volgende opvangtypes worden buiten beschouwing gelaten: gemeentelijk versnellingsarrangement 2, wachtruimte col, alternatieve tijdelijke capaciteit, kleinschalige wooneenheid, kleinschalige centrale opvangeenheden en tuvo (Tynaarlo). Daarbij is het ook belangrijk te vermelden dat personen die wachten op verwerking buiten bij de aanmeldcentra buiten de doelgroep vallen; deze personen zijn namelijk ook nog niet in een registratie verwerkt en hebben waarschijnlijk nog geen identificatienummer in Nederlandse registratiesystemen.

In sommige gevallen waren in het aangeleverde bestand wel persoonskenmerken van vreemdelingen geregistreerd, maar ontbraken de bijbehorende v-nummers. Deze vreemdelingen kunnen niet accuraat van elkaar onderscheiden worden. Deze registraties zijn daarom ook buiten de doelgroep gelaten. Het gaat om een klein aantal gevallen.

Naast missende data bevatte het databestand ook een aantal mogelijke registratiefouten. Zo staan sommige personen meerdere keren bij dezelfde opvangvorm geregistreerd met overlappende in- en uitstroombdatums. In deze gevallen is alleen de eerste instroom- en laatste uitstroombdatum genomen om er één verblijfsperiode van te maken. Ook komt het voor dat personen bij verschillende opvangvormen tegelijkertijd geregistreerd staan; voor

de tellingen is een opvangvorm gekozen op basis van datum instroom en lengte van verblijf.

Koppeling aan incidentenregistratie

Het COA leverde gegevens over incidenten uit het registratiesysteem IBIS. Hierbij werd alleen gekeken naar incidenten waarbij de betrokkene ten tijde van het voorval stond ingeschreven als bewoner van een COA-locatie die onder de opvangvormen van de doelgroep valt. Incidenten gepleegd door personen die zich ten tijde van het incident tussen opvangvormen bevonden, zijn dus niet meegenomen. Als de betrokkene alleen als slachtoffer bij het incident betrokken was en er verder geen andere vreemdelingen binnen de doelgroep bij het incident betrokken waren, dan is het incident niet meegenomen. Bij het tellen van (unieke) betrokkenen bij incidenten zijn slachtoffers niet meegenomen. Ook incidenten waarbij v-nummers zijn geregistreerd die niet in de bezetting terugkomen, zijn uit de data gefilterd. Het kan zijn dat dit registratiefouten betreft of dat dit mogelijksterwijs voormalige COA-bewoners betreft die op bezoek zijn gekomen.

Koppeling aan misdrijvenregistratie

Om te kunnen bepalen welke bewoners van een COA- of CNO-locatie verdachte zijn (geweest) van een misdrijf, zijn de gegevens over de bezetting van het COA gekoppeld aan de politieregistratie van verdachten. Hiertoe heeft het WODC de v-nummers van alle unieke vreemdelingen uit de COA-bezetting per jaar verstrekt aan de politie. Dit is gedaan voor de jaren 2017 tot en met 2022. Op basis van deze v-nummers heeft de politie een selectie uit BVH gemaakt van registraties van verdachten van een misdrijf in het betreffende jaar (op basis van datum kennisname). Per registratie zijn door de politie uit dit systeem gegevens geleverd over de delictcategorie, de afhandeling door de politie, het PV-nummer en het parketnummer van de zaak als deze naar het OM is ingezonden.

De relevante misdrijven zijn afgebakend door alleen te kijken naar misdrijven waarbij de verdachte op het moment van het misdrijf ook daadwerkelijk op een COA-locatie woonde. Om dit te bepalen, is gebruikgemaakt van de gedetailleerde in- en uitstroomdata van het COA. Een misdrijf is meegenomen als de pleegdatum tussen de datum instroom en datum uitstroom plaatsvond, of op of na de datum instroom als er geen datum uitstroom staat geregistreerd.

De dataset voor onderhavig onderzoek is gebaseerd op de dataset die ook is gebruikt voor het eerder verschenen incidenten- en misdrijvenoverzicht (Latenko et al., 2023). De omschrijving daarin komt grotendeels overeen met bovenstaande uitleg.

Methoden

Om de onderzoeksvragen te beantwoorden, gebruiken wij duuranalyse (ook wel event history analysis (EHA) of survival analysis genoemd) om betrokkenheid bij incidenten en misdrijven tijdens verblijf op een COA-locatie op een correcte manier te modelleren (Box-Steffensmeier, Jones, 2004; Cox, 1972, 1975; Cleves, 2010). We beginnen met het event – een gebeurtenis (incident, verdachtenregistratie, enz.). Het tweede belangrijke concept

is de overlevingstijd (survival time) – een tijdsperiode van het begin van de risicoperiode tot de gebeurtenis van het event van belang (incident, misdrijf, enz.). De risicoperiode is een periode waarin iemand 'risico loopt' op een bepaalde gebeurtenis. In dit geval refereert dit aan de periode van verblijf op een COA-locatie. Het volgende concept is de risicoset op een bepaald tijdstip, die alle personen omvat die op dat tijdstip risico lopen. Bijvoorbeeld, om de risicoset in maand drie te berekenen, moeten we alle personen tellen die drie of meer maanden onder risico vallen, dus drie of meer maanden in een COA- of CNO-locatie verblijven.

Gebaseerd op deze concepten, schatten duuranalysemodellen de belangrijkste uitkomsten. De overlevingsfunctie op tijdstip t (*survival function*) – $S(t)$ – is de waarschijnlijkheid dat de overlevingstijd gelijk aan of groter is dan tijdstip t . Een andere betekenis van de overlevingsfunctie op tijdstip t is het aandeel van analyse-eenheden dat 'overleeft' (geen incident of verdachtenregistratie heeft) na tijdstip t . Vervolgens wordt het risicopercentage (*hazard rate*) – $h(t)$ – berekend. Het risicopercentage op tijdstip t geeft het tempo aan waarmee het event optreedt op tijdstip t , gegeven dat de eenheid tot tijdstip t had 'overleefd'. Het laatste belangrijke concept is de risicoratio, die gedefinieerd wordt als de verhouding tussen het risicopercentage in twee groepen.

Om de coëfficiënten van belang te berekenen, passen we het Cox proportionele hazardmodel toe (Box-Steffensmeier, Jones, 2004; Cox, 1972, 1975; Cleves, 2010). De parameters van belang worden geschat door de methode van partiële waarschijnlijkheid, die gebruikmaakt van de schatter van maximale partiële waarschijnlijkheid (Cox, 1972, 1975). De b-coëfficiënten in het Cox proportionele hazardmodel zijn hazardratio's, en hun geëxponentieerde waarden zijn risicoratio's.

Het Cox hazardmodel heeft een aantal methodologische voordelen voor de duuranalyse. Zo heeft het model minder assumpties dan andere modellen en kan het omgaan met gelijktijdige gebeurtenissen. Andere voordelen zijn dat het model effectief kan omgaan met rechtsgecensureerde data en tijd-variërende covariaten toelaat in het model. Een voorbeeld van een tijd-variërende covariaat is het inwilligingspercentage dat per nationaliteit per maand verandert.

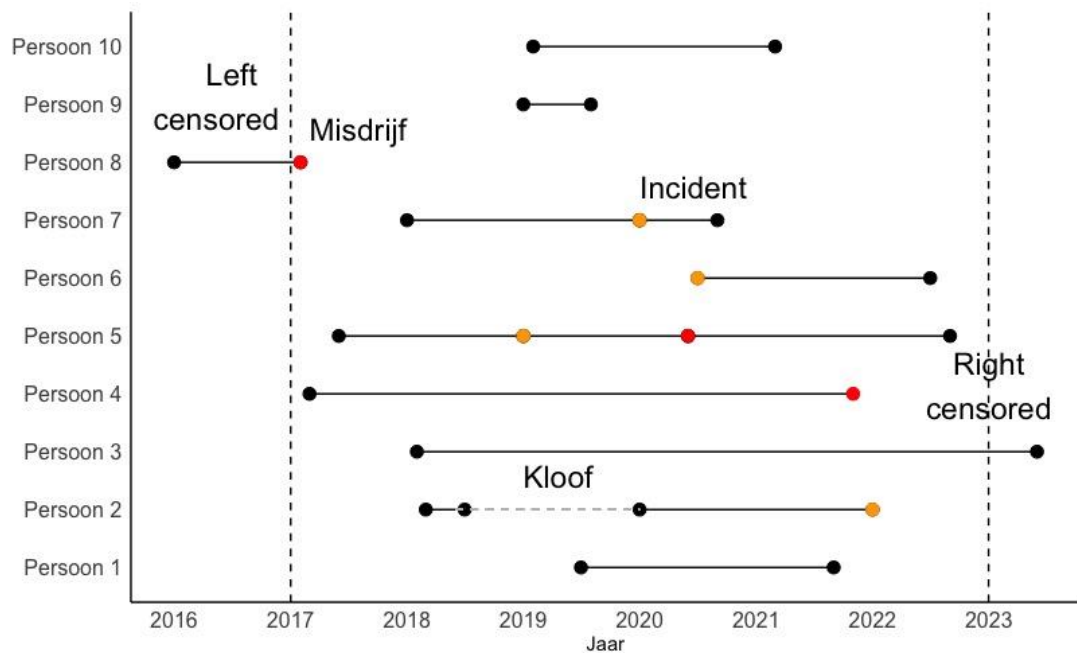
De onderzoeksperiode van dit onderzoek is 2017-2022. Er zijn verschillende 'patronen' voor het verblijf op COA- en CNO-locaties en betrokkenheid bij incidenten en misdrijven gedurende deze periode. Figuur 1 toont een aantal mogelijke voorbeelden. Er zijn mensen die na 1 januari 2017 op een locatie zijn aangekomen en de locatie vóór 31 december 2022 hebben verlaten (personen 9 en 10). Persoon 8 arriveerde in 2016 op een locatie en werd in februari 2017 verdacht van een misdrijf. Dit fenomeen, waarbij de verblijfsperiode aanvangt vóór de observatieperiode, wordt in de statistiek 'linkscensurering' genoemd. Slechts twee maanden van de verblijfsperiode zijn dus opgenomen in onze studieperiode. Persoon 7 veroorzaakte aan het einde van zijn tweede jaar verblijf op een locatie een incident en woonde vervolgens nog enkele maanden op een locatie. Persoon 6 heeft in de eerste maand van zijn verblijf een incident meegemaakt, waarna hij nog enkele maanden op een locatie heeft gewoond. Ook kunnen mensen meerdere incidenten en misdrijven raadplegen, zoals Persoon 5. Persoon 3 heeft heel lang op een locatie gewoond en woont daar anno 2023 nog steeds, maar we hebben geen gegevens of hij na 2022 een incident/misdrijf heeft gehad (rechtscensurering). Er zijn ook mensen, zoals Persoon 2, die

'kloven' (niet-geobserveerde perioden) hebben in hun verblijfsduur. Dit betekent dat iemand de COA-opvang heeft verlaten, om op een later moment weer terug te komen.

Omdat onze analyseperiode 2017-2022 is en we geen gegevens hebben over de incidenten en verdachtenregistraties vóór 2017, wordt de tijd-tot-event voor personen met linkscensurering niet correct geschat. Dit betekent dat we personen met linkscensurering moeten uitsluiten van de analyses. Bijvoorbeeld, voor Persoon 8 in figuur 1 wordt de tijd-tot-event 1 maand, terwijl hij al meerdere maanden in COA- en CNO-locaties verblijft. Daarom hebben we 25.500 personen met linkscensurering van de analyse uitgesloten.

Uiteindelijk omvat onze analytische steekproef 198.721 personen.

Figuur B4.1 Mogelijke patronen van verblijf en betrokkenheid bij incidenten en misdrijven tijdens de onderzoeksperiode

Variabelen

Afhankelijke variabelen

Incidenten: We maken gebruik van de incidenten zoals geregistreerd en aangeleverd door het COA. We analyseren de volgende vijf typen incidenten: verbale suïcidedreiging, agressie en geweld tegen personen, en zelfdestructief gedrag. Agressie en geweld tegen personen omvat: fysieke (slaan, schoppen, trappen), non-verbale (agressieve houding of gebaren) en verbale (schelden, dreigen met woorden) incidenten. In overleg met COA (persoonlijke communicatie, 20 november 2023) behandelen wij incidentenregistraties

voor kinderen onder 12 jaar als foutregistraties. Deze hebben we als '0' (geen incident) gehercodeerd voor 719 personen (0,362% van de doelgroep).

Voor onze EHA-modellen is persoon-periode de analyse-eenheid. Dit betekent dat de modellen meerdere incidenten per persoon kunnen modelleren als de incidenten in verschillende maanden hebben plaatsgevonden. Als iemand meerdere incidenten in één maand heeft, registreert het model dit als één gebeurtenis. Om dit te corrigeren, hebben we twee methoden bedacht. Ten eerste analyseren we niet alleen alle incidenten samen in één model, maar ook alle vijf typen incidenten apart. Ten tweede gebruiken we in alle modellen waarin we incidenten analyseren het totale aantal incidenten per maand per persoon als controlevariabele.

Verdachtenregistraties: We maken gebruik van verdachtenregistraties zoals geregistreerd en aangeleverd door de Nationale Politie. Oorspronkelijk zijn meer dan 20 delicttypes geregistreerd, uitgesplitst naar delictscategorieën⁷. We analyseren de volgende vier geaggregeerde delictscategorieën: vermogensmisdrijven, vernieling (inclusief openbare orde en openbaar gezag), geweld, en overige misdrijven. Deze keuze is gemaakt omdat vermogensmisdrijven, vernieling en geweldsmisdrijven de meest voorkomende delicten zijn onder de onderzoekspopulatie (Latenko et al., 2023).

In overeenstemming met de werkwijze van het Openbaar Ministerie behandelen wij misdrijfregistraties voor kinderen onder 12 jaar als foutregistratie (Openbaar Ministerie, 2021). Deze hebben we als '0' (geen verdachte van misdrijf) gehercodeerd voor 24 personen (0,012% van de doelgroep). We gebruiken een persoon-maand databestand. Omdat er meerdere verdachtenregistraties zowel binnen een maand als over meerdere maanden hebben plaatsgevonden, schatten we de modellen per type delict en controleren voor het totale aantal verdachtenregistraties per persoon per maand.

Onafhankelijke variabelen

Nationaliteit: Er zijn meer dan 170 unieke nationaliteiten geregistreerd onder bewoners in COA- en CNO-locaties in de periode 2017-2022, inclusief de categorieën Onbekend en Staatloos. We hebben een nieuwe variabele gecreëerd met de categorieën: Syrisch, Eritrees, Afghaans, Marokkaans, Algerijns, Nigeriaans, Tunesisch, en Overige. Syriërs en Eritreeërs zijn de grootste groepen COA-bewoners in de observatieperiode (Latenko et al., 2023); Afghaanse COA-bewoners zijn analytisch interessant vanwege de recente politieke verschuivingen in Afghanistan en de gevolgen voor de inwilligingskansen voor Afghaanse asielzoekers; en Marokkaans, Algerijns, Nigeriaans en Tunesisch zijn de nationaliteiten met het hoogste relatieve aandeel incidenten en/of verdachtenregistraties tegen de bezetting per nationaliteit. Alle andere nationaliteiten zijn samengevoegd in de categorie 'Overige nationaliteiten', inclusief de categorieën 'Onbekend' en 'Staatloos'.

Inwilligingspercentage: We hebben het inwilligingspercentage per nationaliteit per maand berekend op basis van informatie van het ministerie van Justitie en Veiligheid (ministerie van Justitie en Veiligheid, 2023). Per maand hebben we het inwilligingspercentage berekend door het aantal inwilligingen per nationaliteit af te zetten tegen het totaal aantal uitspraken voor die nationaliteit. Voor nationaliteiten waarbij gegevens in een of meerdere

⁷ De uitsplitsing is gebaseerd op de Standaardclassificatie Misdrijven (Politie) (2010). <https://www.cbs.nl/nl-nl/onze-diensten/methoden/classificaties/misdrijven/standaardclassificatie-misdrijven--politie---2010>

maanden ontbraken, hebben we het gemiddelde inwilligingspercentage van het relatieve jaar voor die nationaliteit gebruikt.

Leeftijd: De data bevatten variabelen over geboortemaand, geboortemaand, en of de persoon per maand in de locatie aanwezig was. We hebben deze variabelen gebruikt om de leeftijd in jaren per persoon per maand te berekenen. We hebben de volgende leeftijdscategorieën gebruikt: jonger dan 18, 18-29, 30-39, en 40 en ouder.

Geslacht: Geslacht was geregistreerd als man, vrouw en onbekend. We hebben deze variabele omgerekend naar de variabele 'vrouw', die aangeeft of de persoon een vrouw (1) of een man (0) is. We hebben de personen met onbekend geslacht uitgesloten van de analyse. Het gaat om 28 personen.

Aantal mensen in plaatsingseenheid: Om onderscheid te maken tussen alleen- en in groepsverband reizende mensen, gebruiken we de door het COA geregistreerde plaatsingseenheid. Een plaatsingseenheid is 'een groep vreemdelingen waar gezamenlijk onderdak voor wordt gezorgd. Een plaatsingseenheid kan gevormd worden door familieleden, maar dat hoeft niet' (ministerie van Justitie en Veiligheid, 2022, p. 151).

Elke persoon heeft een plaatsingseenheid-identificatienummer. Als er meerdere personen bij een plaatsingseenheid betrokken zijn, krijgen ze allemaal hetzelfde identificatienummer. Het plaatsingseenheid-identificatienummer is per persoon geregistreerd. We hebben het aantal personen per maand per plaatsingseenheid berekend. Als een persoon de eerste drie maanden alleen in een locatie verblijft, waarna zijn familie van drie andere personen via gezinshereniging vanaf de vierde maand komt, dan wordt het aantal personen als '1' geregistreerd in de eerste drie maanden en als '4' voor de plaatsingseenheid vanaf de vierde maand. Er waren 496 personen met een missende plaatsingseenheid-ID. We hebben besloten deze registraties uit de analyse uit te sluiten. We hebben de variabele gecategoriseerd als: 1 persoon, twee personen, en meer dan twee personen.

Verblijfsduur: Omdat we een variabele hebben die aangeeft of een persoon elke maand aanwezig was in een COA- of CNO-locatie, hebben we het aantal aanwezige maanden berekend. De verblijfsduur geeft ook de risicoperiode aan van een incident/verdachtenregistratie. De risicoperiode begint in de eerste maand waarin de persoon aanwezig was in een COA- of CNO-locatie en eindigt in de laatste maand van aanwezigheid. Als een persoon tijdelijk afwezig was, werd zijn data niet gebruikt om de incidentie te berekenen voor de maanden wanneer de persoon afwezig was. Er zijn 9.500 personen met kloven in hun aanwezigheidsgegevens (4,8% van de doelgroep). Neem bijvoorbeeld een persoon die aanwezig was in maand 1, 2 en 35 van het begin van de risicoperiode, wat neerkomt op een totale aanwezigheid van drie maanden. De risicoperiode voor deze persoon start in maand 1. De EHA-modellen zullen correct identificeren dat deze persoon slechts drie maanden aanwezig was, maar zijn gegevens dragen alleen bij aan de analyse voor de maanden 1, 2 en 35 na het begin van het risico, in plaats van een aaneengesloten periode van maanden 1, 2 en 3. Dit is logisch, omdat het niet correct zou zijn om personen die daadwerkelijk drie maanden in een COA- of CNO-locatie hebben doorgebracht, te vergelijken met iemand voor wie 'de derde maand' al de 35ste maand is sinds het begin van het risico.

Volledige maand is een binaire variabele die aangeeft of een persoon de hele maand op een locatie is gebleven (28 dagen of meer) of niet.

Jaar: Het jaar was per persoon per maand geregistreerd. We hebben een nieuwe variabele gecreëerd die alleen het jaar weergeeft.

Bijlage 5 Aanvullende analyse

Aanvullende analyse bij personen die meer dan 20 maand in COA- en CNO-locaties hebben verbleven.

Tabel B5.1 Geslacht

Geslacht	Alle personen samen		Personen met tijd > 20		Links-gecensureerde personen	
	N	%	N	%	N	%
Man	128.011	64,4	14752	66,1	16.289	63,9
Vrouw	70.710	35,6	7563	33,9	9.201	36,1
Missing	0	0	0	0	1	0
Totaal	198.721	100,0	22.315	100,0	25.490	100,0

Tabel B5.2 Leeftijd, max leeftijd in 2022

Groep	N	Gemiddelde	Mediaan	SD	Min	Max
Alle personen samen	198.721	27,2	26	14,7	0	104
Personen met tijd > 20	22.315	30,0	30	14,6	1	97
Links-gecensureerde personen	25.491	31,3	31	14,8	6	101

Tabel B5.3 Nationaliteit

Nationaliteit	Alle personen samen		Personen met tijd > 20		Links-gecensureerde personen	
	N	%	N	%	N	%
Afghaanse	8.791	4,42	744	3,33	2.697	10,58
Algerijnse	6.563	3,30	427	1,91	502	1,97
Eritrese	19.618	9,87	1383	6,20	2.381	9,34
Marokkaanse	5.499	2,77	452	2,03	641	2,51
Nigeriaanse	4.650	2,34	1883	8,44	267	1,05
Syrische	70.812	35,63	3265	14,63	7.140	28,01
Tunesische	1.653	0,83	105	0,47	118	0,46
Overige	81.135	40,83	14056	62,99	11.745	46,08
Totaal	198.721	100,00	22.315	100,00	25.491	100,00

Tabel B5.4 Plaatsingseenheid

Plaatsingseenheid	Alle personen samen		Personen met tijd > 20		Links-gecensureerde personen	
	N	%	N	%	N	%
1	90.828	45,7	11.684	52,4	11.507	45,1
2	19.156	9,6	2.576	11,5	2.777	10,9
3 en meer	88.737	44,7	8.055	36,1	11.207	44,0
Totaal	198.721	100,0	22.315	100,0	25.491	100,0

Bijlage 6 Logistische regressie

Tabel B6.1 Logistische regressie van de kans op (typen) incidenten op verblijfsduur

	Alle incidenten	Fysiek	Non-verbaal	Verbaal	Verbale suïcide-dreiging	Zelfdestruc-tieve actie
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5	Model 6
Verblijfsduur	0,998** (0,001)	0,989*** (0,001)	0,999 (0,002)	1,004*** (0,001)	1,002 (0,001)	0,990*** (0,002)
Persoon-maanden	1.821.402	1.821.402	1.821.402	1.821.402	1.821.402	1.821.402
Personen	198.721	198.721	198.721	198.721	198.721	198.721

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$.

Tabel B6.2 Logistische regressie van de kans op (typen) verdachtenregistraties op verblijfsduur

	Alle verdachten-registraties	Vermogen	Vernieling	Geweld	Overige
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5
Verblijfsduur	0,962*** (0,001)	0,947*** (0,001)	0,981*** (0,002)	0,993*** (0,002)	0,993* (0,004)
Persoon-maanden	1.821.402	1.821.402	1.821.402	1.821.402	1.821.402
Personen	198.721	198.721	198.721	198.721	198.721

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$.

Bijlage 7 Regressietabellen incidenten

Tabel B7.1 De hoofdeffecten van geslacht, leeftijd, en plaatsingseenheid op het risico van (typen) incidenten

	Alle incidenten	Fysiek	Non-verbaal	Verbaal	Verbale suïcide-dreiging	Zelfdestructieve actie
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5	Model 6
Geslacht:						
Man (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw	0,502*** (0,009)	0,390*** (0,011)	0,418*** (0,025)	0,453*** (0,013)	1,011 (0,045)	0,808*** (0,050)
Leeftijd:						
<18 jaar	1,665*** (0,028)	2,706*** (0,061)	2,363*** (0,112)	1,336*** (0,036)	1,067 (0,059)	2,419*** (0,146)
18-29 jaar (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
30-39 jaar	0,896*** (0,013)	0,792*** (0,018)	0,885** (0,040)	0,970 (0,021)	0,909* (0,039)	0,932 (0,054)
>40 jaar	0,682*** (0,012)	0,549*** (0,016)	0,662*** (0,038)	0,728*** (0,020)	0,807*** (0,040)	0,756*** (0,053)
Aantal incidenten	1,463*** (0,002)	1,451*** (0,003)	1,494*** (0,005)	1,482*** (0,003)	1,479*** (0,005)	1,476*** (0,006)
Plaatsings-eenheid:						
1 persoon (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2 personen	0,301*** (0,008)	0,237*** (0,010)	0,191*** (0,019)	0,348*** (0,015)	0,317*** (0,025)	0,164*** (0,020)
3 en meer personen	0,168*** (0,003)	0,140*** (0,004)	0,128*** (0,008)	0,211*** (0,006)	0,143*** (0,009)	0,098*** (0,008)
Volledige maand:						
Nee (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Ja	0,914*** (0,015)	0,906*** (0,022)	0,848*** (0,041)	0,799*** (0,019)	0,912 (0,045)	0,974 (0,062)
Jaar:						
2017 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2018	1,133*** (0,030)	1,033 (0,039)	1,438*** (0,118)	1,354*** (0,060)	1,126 (0,084)	1,148 (0,111)
2019	1,079** (0,028)	0,962 (0,035)	1,200* (0,097)	1,399*** (0,060)	1,056 (0,076)	0,895 (0,086)

	Alle incidenten	Fysiek	Non - verbaal	Verbaal	Verbale suicide-dreiging	Zelfdestruc-tieve actie
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5	Model 6
2020	0,823*** (0,022)	0,796*** (0,030)	0,795** (0,068)	1,051 (0,046)	0,552*** (0,043)	0,484*** (0,051)
2021	0,871*** (0,023)	0,904** (0,033)	0,788** (0,066)	1,087 (0,047)	0,656*** (0,049)	0,663*** (0,066)
2022	0,839*** (0,021)	0,803*** (0,028)	0,891 (0,069)	1,046 (0,043)	0,495*** (0,036)	0,735*** (0,067)
Persoon- maanden	1.821.402	1.821.402	1.821.402	1.821.402	1.821.402	1.821.402
Personen	198.721	198.721	198.721	198.721	198.721	198.721

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$.

Tabel B7.2 Het interactie-effect van geslacht en tijd op het risico van (typen) incidenten

	Alle incidenten	Fysiek	Non-verbaal	Verbaal	Verbale suïcide-dreiging	Zelfdestruc-tieve actie
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5	Model 6
Geslacht:						
Man (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw	0,418*** (0,010)	0,295*** (0,012)	0,372*** (0,030)	0,367*** (0,014)	1,049 (0,063)	0,682*** (0,060)
Leeftijd:						
<18	1,662*** (0,028)	2,696*** (0,060)	2,360*** (0,112)	1,333*** (0,036)	1,067 (0,059)	2,412*** (0,145)
18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
30-39	0,895*** (0,013)	0,791*** (0,018)	0,885** (0,040)	0,969 (0,021)	0,909* (0,039)	0,931 (0,054)
>40	0,680*** (0,012)	0,546*** (0,016)	0,661*** (0,038)	0,727*** (0,020)	0,807*** (0,040)	0,754*** (0,053)
Interactie: geslacht en verblijfsduur						
Man * verblijfs-duur (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw * verblijfsduur	1,015*** (0,001)	1,025*** (0,002)	1,010* (0,004)	1,016*** (0,002)	0,997 (0,003)	1,016** (0,006)
Aantal incidenten	1,463*** (0,002)	1,450*** (0,003)	1,494*** (0,005)	1,482*** (0,003)	1,479*** (0,005)	1,476*** (0,006)
Plaatsingseenheid:						
1 persoon (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2 personen	0,300*** (0,008)	0,236*** (0,010)	0,191*** (0,019)	0,346*** (0,015)	0,318*** (0,025)	0,164*** (0,020)
3 en meer personen	0,170*** (0,003)	0,142*** (0,004)	0,128*** (0,008)	0,212*** (0,006)	0,142*** (0,009)	0,099*** (0,008)
Volledige maand:						
Nee (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Ja	0,913*** (0,015)	0,904*** (0,022)	0,847*** (0,041)	0,798*** (0,019)	0,913 (0,045)	0,972 (0,062)

	Alle incidenten	Fysiek	Non - verbaal	Verbaal	Verbale suïcide-dreiging	Zelfdestruc-tieve actie
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5	Model 6
Jaar:						
2017 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2018	1,130***	1,030	1,436***	1,350***	1,127	1,145
	(0,030)	(0,039)	(0,118)	(0,060)	(0,084)	(0,111)
2019	1,073**	0,956	1,196*	1,391***	1,057	0,889
	(0,028)	(0,035)	(0,097)	(0,060)	(0,076)	(0,085)
2020	0,818***	0,789***	0,792**	1,043	0,553***	0,480***
	(0,022)	(0,030)	(0,067)	(0,046)	(0,043)	(0,050)
2021	0,865***	0,897**	0,785**	1,079	0,657***	0,657***
	(0,022)	(0,032)	(0,065)	(0,047)	(0,049)	(0,065)
2022	0,835***	0,797***	0,888	1,039	0,496***	0,731***
	(0,021)	(0,027)	(0,069)	(0,043)	(0,036)	(0,067)
Persoon-maanden	1.821.402	1.821.402	1.821.402	1.821.402	1.821.402	1.821.402
Personen	198.721	198.721	198.721	198.721	198.721	198.721

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$.

Tabel B7.3 Het interactie-effect van geslacht en leeftijd op het risico van (typen) incidenten

	Alle incidenten	Fysiek	Non-verbaal	Verbaal	Verbale suicide-dreiging	Zelfdestructieve actie
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5	Model 6
Geslacht:						
Man (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw	0,618*** (0,017)	0,493*** (0,023)	0,469*** (0,046)	0,541*** (0,024)	1,222** (0,080)	0,991 (0,097)
Leeftijd:						
<18	1,941*** (0,033)	2,984*** (0,067)	2,575*** (0,124)	1,528*** (0,042)	1,350*** (0,078)	2,675*** (0,168)
18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
30-39	0,849*** (0,013)	0,734*** (0,018)	0,831*** (0,040)	0,940** (0,022)	0,875** (0,043)	0,926 (0,059)
>40	0,657*** (0,013)	0,526*** (0,017)	0,622*** (0,039)	0,705*** (0,021)	0,823*** (0,048)	0,750*** (0,060)
Interactie geslacht en leeftijd:						
Vrouw * <18	0,228*** (0,013)	0,280*** (0,022)	0,308*** (0,054)	0,285*** (0,025)	0,276*** (0,040)	0,478*** (0,075)
Vrouw * 18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw * 30-39	1,322*** (0,054)	1,652*** (0,112)	1,574** (0,222)	1,179* (0,076)	1,093 (0,110)	0,984 (0,152)
Vrouw * >40	1,086 (0,051)	1,145 (0,097)	1,337 (0,218)	1,086 (0,080)	0,849 (0,096)	0,932 (0,160)
Aantal incidenten	1,462*** (0,002)	1,451*** (0,003)	1,493*** (0,005)	1,482*** (0,003)	1,477*** (0,005)	1,476*** (0,006)
Plaatsingseenheid:						
1 persoon (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2 personen	0,297*** (0,008)	0,237*** (0,010)	0,193*** (0,019)	0,342*** (0,014)	0,317*** (0,024)	0,168*** (0,021)
3 en meer personen	0,178*** (0,003)	0,149*** (0,004)	0,137*** (0,008)	0,219*** (0,006)	0,154*** (0,010)	0,106*** (0,009)
Volledige maand:						
Nee (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Ja	0,909*** (0,015)	0,901*** (0,021)	0,843*** (0,040)	0,796*** (0,019)	0,899* (0,044)	0,966 (0,062)

	Alle incidenten	Fysiek	Non-verbaal	Verbaal	Verbale suïcide-dreiging	Zelfdestruc-tieve actie
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5	Model 6
Jaar:						
2017 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2018	1,135***	1,034	1,440***	1,357***	1,128	1,148
	(0,030)	(0,039)	(0,118)	(0,061)	(0,084)	(0,111)
2019	1,079**	0,962	1,198*	1,400***	1,052	0,893
	(0,028)	(0,035)	(0,097)	(0,060)	(0,076)	(0,085)
2020	0,833***	0,802***	0,801**	1,061	0,563***	0,488***
	(0,022)	(0,030)	(0,068)	(0,047)	(0,044)	(0,051)
2021	0,878***	0,910**	0,792**	1,095*	0,662***	0,665***
	(0,023)	(0,033)	(0,066)	(0,047)	(0,050)	(0,066)
2022	0,842***	0,805***	0,894	1,049	0,496***	0,736***
	(0,021)	(0,028)	(0,070)	(0,044)	(0,036)	(0,067)
Persoon-maanden	1.821.402	1.821.402	1.821.402	1.821.402	1.821.402	1.821.402
Personen	198.721	198.721	198.721	198.721	198.721	198.721

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$.

Tabel B7.4 De hoofdeffecten van nationaliteit en de mediatie effecten van het inwilligingspercentage op het risico van (typen) incidenten

	Alle incidenten		Fysiek		Non-verbaal		Verbaal		Verbale suïcidedreiging		Zelfdestructieve actie	
	Model 1.1	Model 1.2	Model 2.1	Model 2.2	Model 3.1	Model 3.2	Model 4.1	Model 4.2	Model 5.1	Model 5.2	Model 6.1	Model 6.2
Nationaliteit:												
Afghaanse	0,997 (0,035)	0,819*** (0,029)	0,729*** (0,040)	0,608*** (0,034)	1,444*** (0,141)	1,148 (0,115)	0,952 (0,056)	0,771*** (0,046)	2,533*** (0,229)	1,925*** (0,178)	1,225 (0,136)	1,097 (0,123)
Algerijnse	5,051*** (0,125)	2,129*** (0,066)	5,241*** (0,180)	2,209*** (0,101)	6,097*** (0,455)	2,389*** (0,228)	5,930*** (0,222)	2,376*** (0,113)	3,061*** (0,291)	1,254* (0,136)	2,782*** (0,292)	1,728*** (0,218)
Eritrese	1,167*** (0,031)	0,887*** (0,024)	1,224*** (0,043)	0,927* (0,034)	1,362*** (0,110)	1,002 (0,084)	0,905* (0,044)	0,674*** (0,033)	1,350*** (0,121)	1,021 (0,093)	0,494*** (0,063)	0,425*** (0,055)
Marokkaanse	8,557*** (0,184)	3,654*** (0,104)	8,812*** (0,258)	3,760*** (0,157)	11,506*** (0,720)	4,557*** (0,391)	10,443*** (0,339)	4,239*** (0,184)	6,872*** (0,520)	2,831*** (0,259)	6,315*** (0,506)	3,945*** (0,415)
Nigeriaanse	2,477*** (0,060)	1,113*** (0,033)	2,041*** (0,076)	0,920 (0,043)	2,281*** (0,186)	0,957 (0,095)	3,100*** (0,112)	1,333*** (0,060)	3,673*** (0,276)	1,551*** (0,140)	0,880 (0,113)	0,560*** (0,080)
Syrische (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Tunesische	6,870*** (0,256)	2,880*** (0,121)	6,480*** (0,346)	2,727*** (0,167)	9,515*** (0,992)	3,702*** (0,445)	8,826*** (0,471)	3,516*** (0,214)	4,683*** (0,674)	1,875*** (0,288)	5,110*** (0,748)	3,141*** (0,510)
Overige	1,246*** (0,019)	0,788*** (0,015)	0,992 (0,023)	0,629*** (0,018)	1,360*** (0,069)	0,810*** (0,051)	1,417*** (0,035)	0,870*** (0,027)	2,061*** (0,109)	1,220** (0,077)	1,033 (0,058)	0,800** (0,054)
Geslacht:												
Man (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw	0,347*** (0,006)	0,345*** (0,006)	0,263*** (0,007)	0,262*** (0,007)	0,272*** (0,016)	0,267*** (0,016)	0,338*** (0,009)	0,337*** (0,009)	0,631*** (0,027)	0,631*** (0,027)	0,474*** (0,028)	0,464*** (0,028)

	Alle incidenten		Fysiek		Non-verbaal		Verbaal		Verbale suïcidedreiging		Zelfdestructieve actie	
	Model 1.1	Model 1.2	Model 2.1	Model 2.2	Model 3.1	Model 3.2	Model 4.1	Model 4.2	Model 5.1	Model 5.2	Model 6.1	Model 6.2
Leeftijd:												
<18	0,775*** (0,012)	0,796*** (0,012)	1,196*** (0,024)	1,221*** (0,025)	1,013 (0,044)	1,039 (0,046)	0,723*** (0,017)	0,742*** (0,018)	0,455*** (0,023)	0,474*** (0,024)	0,894* (0,050)	0,910 (0,051)
18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
30-39	0,875*** (0,013)	0,898*** (0,013)	0,790*** (0,018)	0,805*** (0,018)	0,875** (0,040)	0,895* (0,041)	0,950* (0,020)	0,977 (0,021)	0,847*** (0,037)	0,887** (0,039)	0,869* (0,051)	0,889* (0,052)
>40	0,700*** (0,013)	0,728*** (0,013)	0,574*** (0,018)	0,596*** (0,018)	0,696*** (0,041)	0,724*** (0,043)	0,785*** (0,021)	0,824*** (0,023)	0,779*** (0,040)	0,816*** (0,042)	0,696*** (0,050)	0,693*** (0,051)
Aantal Incidenten	1,434*** (0,002)	1,433*** (0,002)	1,424*** (0,002)	1,424*** (0,002)	1,459*** (0,005)	1,457*** (0,005)	1,448*** (0,003)	1,447*** (0,003)	1,472*** (0,005)	1,469*** (0,005)	1,461*** (0,006)	1,458*** (0,006)
Volledige maand:												
Nee (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Ja	1,167*** (0,019)	1,202*** (0,020)	1,192*** (0,029)	1,229*** (0,030)	1,121* (0,055)	1,158** (0,057)	1,053* (0,026)	1,081** (0,027)	0,998 (0,050)	1,039 (0,053)	1,176* (0,076)	1,216** (0,079)
Jaar:												
2017 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2018	1,123*** (0,030)	1,059* (0,029)	1,025 (0,039)	0,959 (0,036)	1,390*** (0,114)	1,295** (0,107)	1,313*** (0,059)	1,250*** (0,056)	1,106 (0,082)	1,048 (0,079)	1,199 (0,116)	1,163 (0,113)
2019	1,033 (0,027)	1,022 (0,027)	0,926* (0,034)	0,910* (0,033)	1,114 (0,090)	1,096 (0,089)	1,270*** (0,054)	1,262*** (0,054)	0,985 (0,071)	0,990 (0,072)	0,907 (0,087)	0,900 (0,087)
2020	0,832*** (0,022)	0,886*** (0,024)	0,803*** (0,030)	0,842*** (0,032)	0,787** (0,067)	0,835* (0,071)	1,028 (0,045)	1,105* (0,049)	0,556*** (0,044)	0,614*** (0,049)	0,509*** (0,054)	0,537*** (0,057)
2021	0,957 (0,025)	1,157*** (0,031)	0,991 (0,036)	1,164*** (0,043)	0,855 (0,071)	1,033 (0,087)	1,160*** (0,050)	1,412*** (0,062)	0,710*** (0,053)	0,925 (0,071)	0,725** (0,072)	0,812* (0,082)
2022	1,041 (0,026)	1,324*** (0,034)	1,030 (0,036)	1,268*** (0,045)	1,135 (0,089)	1,450*** (0,116)	1,265*** (0,053)	1,625*** (0,069)	0,591*** (0,044)	0,813** (0,062)	0,896 (0,082)	1,044 (0,099)

	Alle incidenten		Fysiek		Non-verbaal		Verbaal		Verbale suïcidedreiging		Zelfdestructieve actie	
	Model 1.1	Model 1.2	Model 2.1	Model 2.2	Model 3.1	Model 3.2	Model 4.1	Model 4.2	Model 5.1	Model 5.2	Model 6.1	Model 6.2
Inwilligingspercentage		0,988***		0,988***		0,987***		0,988***		0,987***		0,993***
		(0,000)		(0,000)		(0,001)		(0,000)		(0,001)		(0,001)
Persoon-maanden	1.821.40 2	1.800.45 5	1.821.40 2	1.800.45 5	1.821.40 2	1.800.45 5	1.821.40 2	1.800.45 5	1.821.40 2	1.800.45 5	1.821.40 2	1.800.45 5
Personen	198.721	197.240	198.721	197.240	198.721	197.240	198.721	197.240	198.721	197.240	198.721	197.240

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$.

Tabel B7.5 De interactie-effecten van nationaliteit en tijd op het risico van (typen) incidenten

	Alle incidenten	Fysiek	Non - verbaal	Verbaal	Verbale suicide-dreiging	Zelfdestructieve actie
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5	Model 6
Nationaliteit:						
Afghaanse	0,860** (0,043)	0,632*** (0,048)	1,134 (0,159)	0,728*** (0,061)	2,745*** (0,347)	1,125 (0,185)
Algerijnse	2,168*** (0,079)	2,181*** (0,115)	2,627*** (0,295)	2,500*** (0,140)	1,273 (0,162)	1,528** (0,230)
Eritrese	1,072 (0,040)	1,064 (0,053)	1,076 (0,122)	0,781*** (0,053)	1,853*** (0,232)	0,501*** (0,093)
Marokkaanse	4,442*** (0,152)	4,471*** (0,219)	5,721*** (0,587)	5,240*** (0,274)	3,495*** (0,386)	4,901*** (0,641)
Nigeriaanse	1,341*** (0,055)	0,977 (0,062)	1,327* (0,179)	1,679*** (0,104)	2,536*** (0,302)	0,612* (0,131)
Syrische (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Tunesische	3,259*** (0,165)	3,046*** (0,224)	4,204*** (0,610)	4,254*** (0,315)	2,445*** (0,454)	3,141*** (0,638)
Overige	0,890*** (0,022)	0,694*** (0,026)	0,955 (0,078)	1,022 (0,041)	1,448*** (0,118)	0,814* (0,077)
Inwilligingspercentage	0,988*** (0,000)	0,988*** (0,000)	0,987*** (0,001)	0,988*** (0,000)	0,987*** (0,001)	0,993*** (0,001)
Geslacht:						
Man (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw	0,347*** (0,006)	0,263*** (0,007)	0,269*** (0,016)	0,340*** (0,009)	0,633*** (0,027)	0,467*** (0,028)
Leeftijd:						
<18	0,799*** (0,012)	1,227*** (0,025)	1,056 (0,046)	0,749*** (0,018)	0,467*** (0,024)	0,910 (0,051)
18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
30-39	0,897*** (0,013)	0,803*** (0,018)	0,899* (0,041)	0,978 (0,021)	0,879** (0,038)	0,887* (0,052)
>40	0,727*** (0,013)	0,597*** (0,018)	0,729*** (0,044)	0,827*** (0,023)	0,804*** (0,042)	0,693*** (0,051)

	Alle incidenten	Fysiek	Non - verbaal	Verbaal	Verbale suicide dreiging	Zelfdestruc-tieve actie
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5	Model 6
Interactie nationaliteit en verblijfsduur						
Afghaanse * verblijfsduur	0,991** (0,003)	0,993 (0,005)	0,995 (0,008)	0,999 (0,005)	0,961*** (0,009)	0,996 (0,013)
Algerijnse * verblijfsduur	0,999 (0,003)	1,003 (0,004)	0,989 (0,008)	0,995 (0,004)	1,003 (0,008)	1,021 (0,012)
Eritrese * verblijfsduur	0,977*** (0,003)	0,982*** (0,004)	0,989 (0,008)	0,982*** (0,005)	0,927*** (0,012)	0,980 (0,017)
Marokkaanse * verblijfsduur	0,973*** (0,003)	0,974*** (0,004)	0,971*** (0,007)	0,973*** (0,004)	0,973*** (0,008)	0,968** (0,011)
Nigeriaanse * verblijfsduur	0,981*** (0,002)	0,990** (0,004)	0,971*** (0,007)	0,977*** (0,003)	0,956*** (0,007)	0,992 (0,012)
Syrische * verblijfsduur (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Tunesische * verblijfsduur	0,983*** (0,004)	0,984** (0,006)	0,984 (0,010)	0,975*** (0,006)	0,965* (0,016)	1,000 (0,017)
Overige * verblijfsduur	0,985*** (0,002)	0,987*** (0,003)	0,981*** (0,006)	0,981*** (0,003)	0,977*** (0,005)	0,997 (0,008)
Aantal Incidenten	1,435*** (0,002)	1,425*** (0,002)	1,458*** (0,005)	1,448*** (0,003)	1,472*** (0,005)	1,460*** (0,006)
Volledige maand:						
Nee (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Ja	1,203*** (0,020)	1,230*** (0,030)	1,155** (0,057)	1,082** (0,027)	1,047 (0,053)	1,205** (0,078)

	Alle incidenten	Fysiek	Non - verbaal	Verbaal	Verbale suïcide-dreiging	Zelfdestruc-tieve actie
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5	Model 6
Jaar:						
2017 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2018	1,052 (0,028)	0,955 (0,036)	1,285** (0,106)	1,242*** (0,056)	1,032 (0,078)	1,161 (0,113)
2019	1,013 (0,026)	0,907** (0,033)	1,074 (0,087)	1,245*** (0,054)	0,963 (0,070)	0,891 (0,086)
2020	0,890*** (0,024)	0,850*** (0,032)	0,831* (0,071)	1,106* (0,049)	0,607*** (0,048)	0,546*** (0,058)
2021	1,159*** (0,031)	1,168*** (0,043)	1,030 (0,087)	1,415*** (0,062)	0,913 (0,071)	0,812* (0,082)
2022	1,330*** (0,034)	1,273*** (0,045)	1,460*** (0,117)	1,637*** (0,070)	0,807** (0,062)	1,046 (0,099)
Persoon- maanden	1.800.455	1.800.455	1.800.455	1.800.455	1.800.455	1.800.455
Personen	197.240	197.240	197.240	197.240	197.240	197.240

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$.

Tabel B7.6 De interactie-effecten van nationaliteit en geslacht op het risico van (typen) incidenten

	Alle incidenten	Fysiek	Non-verbaal	Verbaal	Verbale suicide-dreiging	Zelfdestruc-tieve actie
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5	Model 6
Nationaliteit:						
Afghaanse	0,855*** (0,033)	0,622*** (0,037)	1,268* (0,133)	0,849** (0,054)	2,078*** (0,217)	1,146 (0,141)
Algerijnse	2,077*** (0,066)	2,136*** (0,098)	2,409*** (0,234)	2,388*** (0,115)	1,225 (0,136)	1,628*** (0,208)
Eritrese	0,952 (0,028)	0,973 (0,038)	1,106 (0,098)	0,755*** (0,040)	1,041 (0,112)	0,313*** (0,052)
Marokkaanse	3,599*** (0,104)	3,667*** (0,155)	4,720*** (0,412)	4,314*** (0,191)	2,656*** (0,255)	3,609*** (0,390)
Nigeriaanse	0,974 (0,031)	0,752*** (0,038)	0,877 (0,092)	1,228*** (0,059)	1,415*** (0,140)	0,500*** (0,079)
Syrische (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Tunesische	2,813*** (0,120)	2,658*** (0,165)	3,791*** (0,463)	3,534*** (0,220)	1,820*** (0,291)	2,725*** (0,468)
Overige	0,765*** (0,016)	0,606*** (0,018)	0,821** (0,054)	0,873*** (0,028)	1,214** (0,083)	0,758*** (0,055)
Inwilligings-percentage	0,988*** (0,000)	0,988*** (0,000)	0,987*** (0,001)	0,988*** (0,000)	0,987*** (0,001)	0,993*** (0,001)
Geslacht:						
Man (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw	0,290*** (0,012)	0,196*** (0,012)	0,309*** (0,039)	0,348*** (0,021)	0,585*** (0,067)	0,328*** (0,042)
Leeftijd:						
<18	0,794*** (0,012)	1,217*** (0,025)	1,034 (0,045)	0,740*** (0,018)	0,474*** (0,024)	0,913 (0,051)
18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
30-39	0,902*** (0,013)	0,809*** (0,019)	0,899* (0,041)	0,981 (0,021)	0,888** (0,039)	0,886* (0,052)
>40	0,731*** (0,014)	0,599*** (0,018)	0,728*** (0,043)	0,829*** (0,023)	0,819*** (0,042)	0,693*** (0,051)

	Alle incidenten	Fysiek	Non - verbaal	Verbaal	Verbale suicide-dreiging	Zelfdestruc-tieve actie
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5	Model 6
Interactie nationaliteit en geslacht:						
Afghaanse * vrouw	0,820*	0,919	0,432*	0,527***	0,766	0,905
	(0,083)	(0,160)	(0,147)	(0,097)	(0,165)	(0,269)
Algerijnse * vrouw	1,388	1,800*	2,196	0,961	1,117	1,141
	(0,279)	(0,534)	(1,029)	(0,311)	(0,806)	(1,155)
Eritrese * vrouw	0,712***	0,763*	0,486**	0,507***	0,975	2,944***
	(0,055)	(0,089)	(0,123)	(0,073)	(0,192)	(0,798)
Marokkaanse * vrouw	0,946	1,059	0,292**	0,612**	2,170***	2,579***
	(0,099)	(0,171)	(0,136)	(0,104)	(0,491)	(0,702)
Nigeriaanse * vrouw	2,207***	3,520***	1,693*	1,617***	1,504*	1,973*
	(0,135)	(0,333)	(0,354)	(0,149)	(0,254)	(0,603)
Syrische * vrouw (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Tunesische * vrouw	1,205	1,116	0,677	0,943	1,304	3,876**
	(0,211)	(0,348)	(0,405)	(0,241)	(0,694)	(1,653)
Overige * vrouw	1,250***	1,430***	0,886	0,968	1,037	1,446*
	(0,058)	(0,107)	(0,133)	(0,069)	(0,132)	(0,223)
Aantal incidenten	1,433***	1,424***	1,457***	1,446***	1,470***	1,460***
	(0,002)	(0,002)	(0,005)	(0,003)	(0,005)	(0,006)
Volledige maand:						
Nee (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Ja	1,200***	1,227***	1,161**	1,082**	1,034	1,204**
	(0,020)	(0,030)	(0,057)	(0,027)	(0,052)	(0,078)

	Alle incidenten	Fysiek	Non - verbaal	Verbaal	Verbale suicide-dreiging	Zelfdestruc-tieve actie
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5	Model 6
Jaar:						
2017 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2018	1,058*	0,958	1,300**	1,253***	1,050	1,155
	(0,028)	(0,036)	(0,107)	(0,056)	(0,079)	(0,113)
2019	1,020	0,907**	1,100	1,265***	0,994	0,891
	(0,027)	(0,033)	(0,089)	(0,054)	(0,072)	(0,086)
2020	0,884***	0,838***	0,840*	1,108*	0,613***	0,529***
	(0,024)	(0,032)	(0,072)	(0,049)	(0,049)	(0,056)
2021	1,152***	1,156***	1,038	1,415***	0,927	0,802*
	(0,030)	(0,042)	(0,088)	(0,062)	(0,072)	(0,081)
2022	1,316***	1,257***	1,456***	1,628***	0,812**	1,029
	(0,033)	(0,044)	(0,116)	(0,069)	(0,062)	(0,098)
Persoon- maanden	1.800.455	1.800.455	1.800.455	1.800.455	1.800.455	1.800.455
Personen	197.240	197.240	197.240	197.240	197.240	197.240

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$.

Tabel B7.7 De interactie-effecten van nationaliteit en leeftijd op het risico van (typen) incidenten

	Alle incidenten	Fysiek	Non-verbaal	Verbaal	Verbale suïcidedreiging	Zelfdestructieve actie
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5	Model 6
Nationaliteit:						
Afghaanse	0,619*** (0,040)	0,332*** (0,033)	0,842 (0,151)	0,701** (0,076)	2,538*** (0,429)	0,941 (0,187)
Algerijnse	1,593*** (0,127)	1,446** (0,163)	1,789* (0,423)	2,119*** (0,252)	0,834 (0,235)	1,231 (0,420)
Eritrese	0,901* (0,044)	0,781*** (0,050)	0,994 (0,149)	0,697*** (0,063)	1,484* (0,248)	0,366*** (0,085)
Marokkaanse	5,196*** (0,289)	4,990*** (0,376)	7,385*** (1,164)	7,191*** (0,603)	4,067*** (0,807)	4,533*** (0,945)
Nigeriaanse	0,494*** (0,030)	0,331*** (0,030)	0,408*** (0,083)	0,709*** (0,064)	1,126 (0,209)	0,297*** (0,093)
Syrische (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Tunesische	2,590*** (0,295)	2,297*** (0,377)	4,116*** (1,268)	3,694*** (0,599)	1,633 (0,733)	2,458* (1,103)
Overige	0,477*** (0,017)	0,337*** (0,017)	0,441*** (0,050)	0,583*** (0,033)	1,010 (0,121)	0,498*** (0,062)
Inwilligingspercentage	0,988*** (0,000)	0,988*** (0,000)	0,987*** (0,001)	0,987*** (0,000)	0,987*** (0,001)	0,993*** (0,001)
Geslacht:						
Man (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw	0,337*** (0,006)	0,262*** (0,007)	0,266*** (0,016)	0,330*** (0,009)	0,600*** (0,026)	0,456*** (0,028)
Leeftijd	0,995*** (0,001)	0,979*** (0,001)	0,989*** (0,003)	1,001 (0,001)	1,012*** (0,003)	0,992** (0,003)
Interactie nationaliteit en leeftijd						
Afghaanse * leeftijd	1,011*** (0,002)	1,027*** (0,003)	1,013* (0,006)	1,003 (0,004)	0,988* (0,005)	1,006 (0,007)
Algerijnse * leeftijd	1,012*** (0,003)	1,015*** (0,004)	1,010 (0,008)	1,006 (0,004)	1,021* (0,010)	1,014 (0,012)
Eritrese * leeftijd	0,997 (0,002)	1,008** (0,003)	0,999 (0,006)	0,996 (0,003)	0,981** (0,006)	1,005 (0,009)
Marokkaanse * leeftijd	0,985*** (0,002)	0,986*** (0,003)	0,977*** (0,006)	0,977*** (0,003)	0,985* (0,007)	0,993 (0,008)

	Alle incidenten	Fysiek	Non-verbaal	Verbaal	Verbale suïcidedreiging	Zelfdestructieve actie
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5	Model 6
Nigeriaanse * leeftijd	1,032*** (0,002)	1,041*** (0,003)	1,033*** (0,007)	1,025*** (0,003)	1,015** (0,006)	1,026* (0,011)
Syrische * leeftijd (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Tunesische * leeftijd	1,005 (0,004)	1,006 (0,006)	0,995 (0,011)	0,999 (0,005)	1,007 (0,015)	1,010 (0,016)
Overige * leeftijd	1,018*** (0,001)	1,024*** (0,002)	1,022*** (0,004)	1,014*** (0,002)	1,007* (0,003)	1,017*** (0,004)
Aantal incidenten	1,436*** (0,002)	1,426*** (0,003)	1,459*** (0,005)	1,448*** (0,003)	1,470*** (0,006)	1,461*** (0,006)
Volledige maand:						
Nee (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Ja	1,174*** (0,020)	1,219*** (0,030)	1,135** (0,056)	1,051* (0,026)	0,976 (0,049)	1,189** (0,077)
Jaar:						
2017 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2018	1,053 (0,028)	0,957 (0,036)	1,279** (0,105)	1,238*** (0,056)	1,042 (0,079)	1,162 (0,113)
2019	1,014 (0,026)	0,904** (0,033)	1,069 (0,087)	1,241*** (0,054)	0,976 (0,071)	0,893 (0,087)
2020	0,900*** (0,024)	0,843*** (0,032)	0,829* (0,071)	1,116* (0,049)	0,648*** (0,051)	0,546*** (0,058)
2021	1,175*** (0,031)	1,174*** (0,043)	1,031 (0,087)	1,424*** (0,062)	0,952 (0,073)	0,824 (0,083)
2022	1,345*** (0,034)	1,283*** (0,045)	1,453*** (0,116)	1,638*** (0,070)	0,827* (0,063)	1,063 (0,101)
Persoon-maanden	1.800.455	1.800.455	1.800.455	1.800.455	1.800.455	1.800.455
Personen	197.240	197.240	197.240	197.240	197.240	197.240

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$.

Tabel B7.8 De interactie-effecten van nationaliteit en leeftijdscategorieën op het risico van (typen) incidenten

	Alle incidenten	Fysiek	Non-verbaal	Verbaal	Verbale suïcide-dreiging	Zelfdestruc-tieve actie
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5	Model 6
Nationaliteit:						
Afghaanse	1,175** (0,067)	0,926 (0,088)	1,360 (0,229)	1,051 (0,100)	2,801*** (0,384)	1,633** (0,292)
Algerijnse	2,030*** (0,084)	2,370*** (0,143)	1,902*** (0,244)	2,205*** (0,141)	0,707* (0,111)	1,221 (0,210)
Eritrese	1,087 (0,051)	1,235** (0,084)	1,029 (0,156)	0,888 (0,073)	1,615*** (0,217)	0,508** (0,117)
Marokkaanse	4,166*** (0,159)	4,827*** (0,270)	4,216*** (0,494)	4,509*** (0,267)	2,867*** (0,361)	4,531*** (0,638)
Nigeriaanse	1,758*** (0,068)	1,645*** (0,098)	1,382* (0,176)	2,059*** (0,122)	1,990*** (0,240)	0,789 (0,147)
Syrische (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Tunesische	3,394*** (0,188)	3,544*** (0,285)	3,377*** (0,564)	4,022*** (0,327)	1,762** (0,377)	3,497*** (0,757)
Overige	1,127*** (0,033)	1,012 (0,046)	1,116 (0,106)	1,192*** (0,057)	1,553*** (0,150)	1,140 (0,119)
Inwilligings-percentage	0,988*** (0,000)	0,989*** (0,000)	0,987*** (0,001)	0,988*** (0,000)	0,987*** (0,001)	0,993*** (0,001)
Geslacht:						
Man (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw	0,354*** (0,006)	0,268*** (0,008)	0,280*** (0,016)	0,348*** (0,009)	0,657*** (0,028)	0,476*** (0,029)
Leeftijd:						
<18	1,482*** (0,046)	2,349*** (0,100)	1,484*** (0,149)	1,255*** (0,066)	0,732* (0,091)	1,555*** (0,165)
18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
30-39	0,953 (0,036)	0,817*** (0,048)	0,927 (0,113)	1,099 (0,064)	1,106 (0,138)	0,789 (0,109)
>40	0,813*** (0,032)	0,646*** (0,041)	0,640** (0,087)	0,961 (0,058)	0,883 (0,116)	0,803 (0,109)
Interactie nationaliteit en leeftijdscategorie						
Afghaanse * <18	0,429*** (0,035)	0,362*** (0,046)	0,586* (0,135)	0,540*** (0,075)	0,658 (0,141)	0,480** (0,119)
Afghaanse * 18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Afghaanse * 30-39	0,728** (0,081)	0,836 (0,157)	1,105 (0,326)	0,757 (0,133)	0,340*** (0,107)	0,406* (0,186)

	Alle incidenten	Fysiek	Non-verbaal	Verbaal	Verbale suïcide-dreiging	Zelfdestruc-tieve actie
Afghaanse * >40	0,747*	1,415*	1,088	0,544**	0,373**	0,673
	(0,085)	(0,242)	(0,357)	(0,110)	(0,115)	(0,247)
Algerijnse * <18	2,451***	1,545***	3,173***	3,048***	12,073***	4,939***
	(0,160)	(0,136)	(0,572)	(0,295)	(2,793)	(1,178)
Algerijnse * 18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Algerijnse * 30-39	1,433***	1,464***	1,704**	1,226*	2,681***	2,102**
	(0,085)	(0,128)	(0,305)	(0,110)	(0,585)	(0,554)
Algerijnse * >40	1,711***	1,674***	1,596	1,591***	4,530***	4,065***
	(0,153)	(0,229)	(0,496)	(0,205)	(1,339)	(1,330)
Eritrese * <18	0,691***	0,580***	0,939	0,624***	0,629*	0,677
	(0,041)	(0,047)	(0,174)	(0,068)	(0,125)	(0,193)
Eritrese * 18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Eritrese * 30-39	0,667***	0,808	0,819	0,829	0,189***	0,689
	(0,070)	(0,123)	(0,263)	(0,134)	(0,078)	(0,386)
Eritrese * >40	0,324***	0,444***	0,332*	0,283***	0,068***	0,662
	(0,040)	(0,078)	(0,149)	(0,061)	(0,041)	(0,318)
Marokkaanse * <18	0,960	0,726***	1,383*	1,241**	1,179	0,750
	(0,047)	(0,047)	(0,191)	(0,093)	(0,215)	(0,133)
Marokkaanse * 18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Marokkaanse * 30-39	0,668***	0,688***	0,700	0,604***	0,543**	0,708
	(0,041)	(0,063)	(0,130)	(0,056)	(0,118)	(0,172)
Marokkaanse * >40	0,911	0,897	1,041	0,820	1,254	1,270
	(0,083)	(0,127)	(0,298)	(0,109)	(0,353)	(0,397)
Nigeriaanse * <18	0,027***	0,063***	0,061***	0,045***	0,169***	0,110***
	(0,005)	(0,011)	(0,029)	(0,011)	(0,059)	(0,066)
Nigeriaanse * 18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Nigeriaanse * 30-39	0,849**	0,885	0,921	0,758**	0,802	1,319
	(0,049)	(0,082)	(0,176)	(0,064)	(0,142)	(0,379)
Nigeriaanse * >40	0,628***	0,702*	0,645	0,504***	0,901	0,384
	(0,062)	(0,115)	(0,239)	(0,074)	(0,235)	(0,283)
Tunesische * <18	0,647***	0,617**	1,676*	0,754	0,926	0,591
	(0,081)	(0,096)	(0,439)	(0,134)	(0,509)	(0,273)
Tunesische * 18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Tunesische * 30-39	1,069	1,030	1,112	0,958	1,320	1,299
	(0,095)	(0,139)	(0,295)	(0,121)	(0,426)	(0,459)

	Alle incidenten	Fysiek	Non-verbaal	Verbaal	Verbale suïcide-dreiging	Zelfdestruc-tieve actie
Tunesische * >40	0,952 (0,144)	0,994 (0,235)	1,434 (0,608)	0,941 (0,191)	1,283 (0,707)	1,301 (0,716)
Overige * <18	0,245*** (0,010)	0,249*** (0,014)	0,268*** (0,036)	0,275*** (0,019)	0,333*** (0,051)	0,255*** (0,038)
Overige * 18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Overige * 30-39	0,916* (0,039)	0,969 (0,066)	0,838 (0,117)	0,874* (0,058)	0,759* (0,105)	1,169 (0,186)
Overige * >40	0,888* (0,041)	0,896 (0,069)	1,154 (0,182)	0,839* (0,060)	0,947 (0,138)	0,699* (0,120)
Aantal incidenten	1,437*** (0,002)	1,426*** (0,003)	1,462*** (0,005)	1,450*** (0,003)	1,481*** (0,006)	1,467*** (0,007)
Volledige maand:						
Nee (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Ja	1,174*** (0,020)	1,217*** (0,029)	1,098 (0,053)	1,040 (0,025)	0,985 (0,049)	1,183** (0,077)
Jaar:						
2017 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2018	1,069* (0,029)	0,976 (0,037)	1,285** (0,106)	1,247*** (0,056)	1,056 (0,080)	1,181 (0,115)
2019	1,012 (0,026)	0,915* (0,034)	1,048 (0,086)	1,221*** (0,053)	0,962 (0,070)	0,895 (0,088)
2020	0,912*** (0,025)	0,875*** (0,033)	0,838* (0,071)	1,119* (0,050)	0,644*** (0,051)	0,567*** (0,060)
2021	1,179*** (0,031)	1,203*** (0,044)	1,019 (0,086)	1,415*** (0,062)	0,934 (0,072)	0,838 (0,085)
2022	1,357*** (0,035)	1,313*** (0,046)	1,452*** (0,116)	1,644*** (0,070)	0,824* (0,063)	1,086 (0,103)
Persoon-maanden	1.800.455	1.800.455	1.800.455	1.800.455	1.800.455	1.800.455
Personen	197.240	197.240	197.240	197.240	197.240	197.240

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$.

Bijlage 8 Regressietabellen verdachtenregistraties

Tabel B8.1 De hoofdeffecten van geslacht, leeftijd, en plaatsingseenheid op het risico van (typen) verdachtenregistraties

	Alle verdachten-registraties	Vermogen	Vernieling	Geweld	Overige
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5
Geslacht:					
Man (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw	0,180*** (0,008)	0,203*** (0,010)	0,088*** (0,016)	0,107*** (0,015)	0,032*** (0,016)
Leeftijd:					
<18	0,965 (0,028)	0,850*** (0,028)	2,399*** (0,155)	1,318*** (0,095)	1,901*** (0,231)
18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
30-39	0,779*** (0,016)	0,765*** (0,018)	0,737*** (0,045)	0,868** (0,047)	0,887 (0,087)
>40	0,394*** (0,013)	0,361*** (0,013)	0,320*** (0,034)	0,563*** (0,043)	0,617*** (0,084)
Aantal verdachten-registraties	1,745*** (0,003)	1,739*** (0,004)	1,787*** (0,009)	1,763*** (0,009)	1,762*** (0,015)
Plaatsingseenheid:					
1 persoon (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2 personen	0,203*** (0,012)	0,227*** (0,014)	0,047*** (0,013)	0,155*** (0,026)	0,061*** (0,028)
3 en meer personen	0,086*** (0,004)	0,089*** (0,004)	0,033*** (0,005)	0,096*** (0,010)	0,036*** (0,010)
Volledige maand:					
Nee (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Ja	0,493*** (0,010)	0,510*** (0,012)	0,477*** (0,026)	0,453*** (0,023)	0,439*** (0,041)

	Alle verdachten-registraties	Vermogen	Vernieling	Geweld	Overige
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5
Jaar:					
2017 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2018	1,209*** (0,041)	1,325*** (0,052)	0,950 (0,084)	0,845* (0,071)	0,895 (0,151)
2019	1,201*** (0,040)	1,389*** (0,053)	0,761** (0,067)	0,667*** (0,055)	0,804 (0,132)
2020	0,850*** (0,030)	0,987 (0,040)	0,451*** (0,043)	0,445*** (0,039)	0,767 (0,126)
2021	0,781*** (0,027)	0,902** (0,036)	0,493*** (0,046)	0,469*** (0,040)	0,617** (0,102)
2022	0,575*** (0,019)	0,671*** (0,026)	0,293*** (0,027)	0,348*** (0,029)	0,471*** (0,075)
Persoon-maanden	1.821.402	1.821.402	1.821.402	1.821.402	1.821.402
Personen	198.721	198.721	198.721	198.721	198.721

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$.

Tabel B8.2 Het interactie-effect van geslacht en tijd op het risico van (typen) verdachtenregistraties

	Alle verdachten-registraties	Vermogen	Vernieling	Geweld	Overige
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5
Geslacht:					
Man (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw	0,159*** (0,009)	0,173*** (0,010)	0,096*** (0,024)	0,086*** (0,017)	0,051*** (0,035)
Leeftijd:					
<18	0,964 (0,028)	0,850*** (0,028)	2,399*** (0,155)	1,318*** (0,095)	1,901*** (0,231)
18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
30-39	0,778*** (0,016)	0,765*** (0,018)	0,737*** (0,045)	0,868** (0,047)	0,887 (0,087)
>40	0,393*** (0,013)	0,361*** (0,013)	0,320*** (0,034)	0,563*** (0,043)	0,617*** (0,084)
Interactie geslacht en verblijfsduur					
Man * verblijfsduur (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw * verblijfsduur	1,013*** (0,004)	1,019*** (0,004)	0,991 (0,018)	1,018 (0,010)	0,948 (0,064)
Aantal verdachten-registraties	1,745*** (0,003)	1,738*** (0,004)	1,787*** (0,009)	1,762*** (0,009)	1,762*** (0,015)
Plaatsingseenheid:					
1 persoon (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2 personen	0,203*** (0,012)	0,226*** (0,014)	0,047*** (0,013)	0,155*** (0,026)	0,061*** (0,028)
3 en meer personen	0,086*** (0,004)	0,089*** (0,004)	0,033*** (0,005)	0,096*** (0,010)	0,036*** (0,010)
Volledige maand:					
Nee (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Ja	0,493*** (0,010)	0,510*** (0,012)	0,477*** (0,026)	0,453*** (0,023)	0,439*** (0,041)

	Alle verdachten-registraties	Vermogen	Vernieling	Geweld	Overige
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5
Jaar:					
2017 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2018	1,208*** (0,041)	1,324*** (0,052)	0,950 (0,084)	0,844* (0,071)	0,895 (0,151)
2019	1,200*** (0,040)	1,387*** (0,052)	0,761** (0,067)	0,666*** (0,055)	0,805 (0,132)
2020	0,849*** (0,030)	0,985 (0,040)	0,451*** (0,043)	0,444*** (0,039)	0,768 (0,126)
2021	0,780*** (0,027)	0,900** (0,036)	0,493*** (0,046)	0,468*** (0,040)	0,617** (0,103)
2022	0,574*** (0,019)	0,670*** (0,026)	0,293*** (0,027)	0,347*** (0,029)	0,472*** (0,075)
Persoon-maanden	1.821.402	1.821.402	1.821.402	1.821.402	1.821.402
Personen	198.721	198.721	198.721	198.721	198.721

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$.

Tabel B8.3 Het interactie-effect van geslacht en leeftijd op het risico van (typen) verdachtenregistraties

	Alle verdachten-registraties	Vermogen	Vernieling	Geweld	Overige
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5
Geslacht:					
Man (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw	0,165*** (0,011)	0,177*** (0,013)	0,129*** (0,031)	0,111*** (0,025)	0,063*** (0,037)
Leeftijd:					
<18	0,985 (0,029)	0,864*** (0,029)	2,450*** (0,158)	1,347*** (0,097)	1,921*** (0,233)
18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
30-39	0,773*** (0,016)	0,760*** (0,018)	0,736*** (0,046)	0,857** (0,047)	0,897 (0,088)
>40	0,374*** (0,013)	0,335*** (0,013)	0,325*** (0,035)	0,564*** (0,043)	0,617*** (0,084)
Interactie geslacht en leeftijd:					
Vrouw * <18	0,610*** (0,087)	0,758 (0,112)	0,079* (0,082)	0,379 (0,192)	0,000 (0,000)
Vrouw * 18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw * 30-39	1,222 (0,132)	1,206 (0,143)	0,980 (0,405)	1,519 (0,493)	0,000 (0,000)
Vrouw * >40	1,974*** (0,234)	2,355*** (0,298)	0,464 (0,350)	0,937 (0,399)	0,719 (0,836)
Aantal verdachten-registraties	1,745*** (0,003)	1,738*** (0,004)	1,788*** (0,009)	1,763*** (0,009)	1,763*** (0,015)
Plaatsingseenheid:					
1 persoon (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2 personen	0,204*** (0,012)	0,228*** (0,014)	0,048*** (0,013)	0,156*** (0,026)	0,062*** (0,028)
3 en meer personen	0,088*** (0,004)	0,090*** (0,005)	0,034*** (0,005)	0,098*** (0,010)	0,037*** (0,010)
Volledige maand:					
Nee (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Ja	0,493*** (0,010)	0,511*** (0,012)	0,476*** (0,026)	0,453*** (0,023)	0,439*** (0,041)

	Alle verdachten-registraties	Vermogen	Vernieling	Geweld	Overige
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5
Jaar:					
2017 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2018	1,209*** (0,041)	1,325*** (0,052)	0,949 (0,084)	0,845* (0,071)	0,895 (0,151)
2019	1,202*** (0,040)	1,390*** (0,053)	0,760** (0,067)	0,667*** (0,055)	0,804 (0,132)
2020	0,851*** (0,030)	0,988 (0,040)	0,451*** (0,043)	0,445*** (0,039)	0,767 (0,126)
2021	0,781*** (0,027)	0,903* (0,036)	0,493*** (0,046)	0,469*** (0,040)	0,617** (0,102)
2022	0,575*** (0,019)	0,671*** (0,026)	0,293*** (0,027)	0,348*** (0,029)	0,471*** (0,075)
Persoon-maanden	1.821.402	1.821.402	1.821.402	1.821.402	1.821.402
Personen	198.721	198.721	198.721	198.721	198.721

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$.

Tabel B8.4 De hoofdeffecten van nationaliteit en de mediatie effecten van het inwilligingspercentage op het risico van (typen) verdachtenregistraties

	Alle verdachtenregistraties		Vermogen		Vernieling		Geweld		Overige	
	Model 1.1	Model 1.2	Model 2.1	Model 2.2	Model 3.1	Model 3.2	Model 4.1	Model 4.2	Model 5.1	Model 5.2
Nationaliteit:										
Afghaanse	1,436*** (0,140)	0,745** (0,075)	0,931 (0,147)	0,393*** (0,063)	2,258*** (0,438)	1,423 (0,284)	2,076*** (0,311)	1,463* (0,225)	1,992 (0,710)	1,199 (0,437)
Algerijnse	62,683*** (2,697)	10,092*** (0,594)	106,307*** (5,951)	11,674*** (0,896)	23,291*** (2,615)	6,268*** (0,926)	11,526*** (1,054)	3,805*** (0,468)	25,459*** (4,889)	5,235*** (1,315)
Eritrese	1,513*** (0,114)	0,781** (0,060)	1,057 (0,123)	0,457*** (0,054)	2,021*** (0,314)	1,301 (0,208)	1,807*** (0,224)	1,263 (0,161)	1,426 (0,461)	0,834 (0,275)
Marokkaanse	57,020*** (2,495)	9,526*** (0,561)	90,042*** (5,112)	10,249*** (0,788)	31,843*** (3,498)	8,907*** (1,282)	15,026*** (1,358)	5,145*** (0,618)	38,853*** (7,295)	8,417*** (2,056)
Nigeriaanse	2,663*** (0,190)	0,478*** (0,039)	1,657*** (0,192)	0,205*** (0,026)	3,569*** (0,549)	1,042 (0,186)	3,561*** (0,404)	1,249 (0,171)	2,643*** (0,768)	0,612 (0,200)
Syrische (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Tunesische	57,065*** (2,935)	9,306*** (0,605)	91,321*** (5,816)	10,141*** (0,835)	31,288*** (4,315)	8,633*** (1,440)	15,491*** (1,898)	5,198*** (0,762)	37,108*** (8,582)	7,850*** (2,199)
Overige	4,361*** (0,183)	1,366*** (0,071)	5,870*** (0,325)	1,365*** (0,096)	3,403*** (0,350)	1,530*** (0,190)	2,196*** (0,172)	1,115 (0,108)	4,030*** (0,708)	1,538* (0,326)
Geslacht:										
Man (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw	0,158*** (0,007)	0,159*** (0,007)	0,206*** (0,010)	0,210*** (0,010)	0,051*** (0,009)	0,049*** (0,009)	0,069*** (0,010)	0,066*** (0,010)	0,019*** (0,010)	0,015*** (0,009)

	Alle verdachtenregistraties		Vermogen		Vernieling		Geweld		Overige	
	Model 1.1	Model 1.2	Model 2.1	Model 2.2	Model 3.1	Model 3.2	Model 4.1	Model 4.2	Model 5.1	Model 5.2
Leeftijd:										
<18	0,606*** (0,017)	0,632*** (0,017)	0,619*** (0,020)	0,644*** (0,020)	0,925 (0,059)	0,970 (0,062)	0,575*** (0,039)	0,607*** (0,041)	0,754* (0,090)	0,792 (0,095)
18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
30-39	0,846*** (0,017)	0,887*** (0,018)	0,841*** (0,019)	0,881*** (0,020)	0,790*** (0,049)	0,831** (0,051)	0,918 (0,049)	0,960 (0,052)	0,954 (0,094)	1,034 (0,101)
>40	0,567*** (0,019)	0,630*** (0,021)	0,573*** (0,022)	0,641*** (0,024)	0,383*** (0,041)	0,417*** (0,045)	0,631*** (0,049)	0,689*** (0,054)	0,737* (0,103)	0,856 (0,120)
Aantal verdachtenregistraties	1,573*** (0,003)	1,565*** (0,003)	1,557*** (0,004)	1,549*** (0,004)	1,642*** (0,009)	1,635*** (0,009)	1,644*** (0,009)	1,636*** (0,009)	1,621*** (0,014)	1,615*** (0,014)
Volledige maand:										
Nee (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Ja	0,978 (0,020)	1,015 (0,021)	1,092*** (0,026)	1,129*** (0,026)	0,757*** (0,043)	0,783*** (0,044)	0,648*** (0,034)	0,686*** (0,036)	0,713*** (0,068)	0,736** (0,071)

	Alle verdachtenregistraties		Vermogen		Vernieling		Geweld		Overige	
	Model 1.1	Model 1.2	Model 2.1	Model 2.2	Model 3.1	Model 3.2	Model 4.1	Model 4.2	Model 5.1	Model 5.2
Jaar:										
2017 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2018	1,062	1,032	1,149***	1,126**	0,837*	0,795**	0,766**	0,740***	0,791	0,775
	(0,036)	(0,035)	(0,045)	(0,044)	(0,074)	(0,071)	(0,064)	(0,063)	(0,134)	(0,132)
2019	1,065	1,064	1,228***	1,226***	0,657***	0,654***	0,593***	0,602***	0,711*	0,721*
	(0,035)	(0,035)	(0,046)	(0,046)	(0,058)	(0,058)	(0,049)	(0,051)	(0,117)	(0,119)
2020	0,850***	0,915*	0,982	1,054	0,430***	0,464***	0,437***	0,475***	0,741	0,819
	(0,030)	(0,032)	(0,039)	(0,042)	(0,041)	(0,044)	(0,039)	(0,042)	(0,122)	(0,135)
2021	0,865***	1,071	0,994	1,223***	0,525***	0,640***	0,500***	0,618***	0,686*	0,871
	(0,030)	(0,037)	(0,039)	(0,049)	(0,049)	(0,060)	(0,043)	(0,054)	(0,114)	(0,147)
2022	0,774***	1,026	0,921*	1,218***	0,380***	0,491***	0,420***	0,542***	0,623**	0,854
	(0,026)	(0,035)	(0,036)	(0,048)	(0,035)	(0,046)	(0,035)	(0,047)	(0,101)	(0,141)
Inwilligingspercentage		0,976***		0,971***		0,982***		0,985***		0,979***
		(0,001)		(0,001)		(0,001)		(0,001)		(0,002)
Persoon-maanden	1.821.402	1.800.455	1.821.402	1.800.455	1.821.402	1.800.455	1.821.402	1.800.455	1.821.402	1.800.455
Personen	198.721	197.240	198.721	197.240	198.721	197.240	198.721	197.240	198.721	197.240

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$.

Tabel B8.5 De interactie-effecten van nationaliteit en tijd op het risico van (typen) verdachtenregistraties

	Alle verdachtenregistraties	Vermogen	Vernieling	Geweld	Overige
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5
Nationaliteit:					
Afghaanse	0,816 (0,112)	0,435*** (0,097)	1,241 (0,354)	1,717* (0,366)	1,857 (0,964)
Algerijnse	13,330*** (0,928)	16,240*** (1,466)	6,510*** (1,207)	4,058*** (0,594)	8,177*** (2,526)
Eritrese	0,895 (0,091)	0,510*** (0,080)	1,287 (0,287)	1,425* (0,247)	0,845 (0,403)
Marokkaanse	12,429*** (0,870)	14,166*** (1,286)	8,241*** (1,496)	5,718*** (0,824)	12,134*** (3,666)
Nigeriaanse	0,520*** (0,059)	0,214*** (0,039)	1,235 (0,310)	1,335 (0,256)	1,206 (0,568)
Syrische (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Tunesische	13,411*** (1,040)	15,488*** (1,510)	8,701*** (1,817)	6,411*** (1,133)	13,556*** (4,689)
Overige	2,151*** (0,139)	2,411*** (0,207)	1,571** (0,264)	1,425** (0,178)	3,045*** (0,843)
Inwilligingspercentage	0,976*** (0,001)	0,971*** (0,001)	0,983*** (0,001)	0,985*** (0,001)	0,979*** (0,002)
Geslacht:					
Man (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw	0,160*** (0,007)	0,210*** (0,010)	0,049*** (0,009)	0,067*** (0,010)	0,015*** (0,009)
Leeftijd					
<18	0,632*** (0,017)	0,638*** (0,020)	0,966 (0,062)	0,608*** (0,041)	0,797 (0,096)
18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
30-39	0,885*** (0,018)	0,875*** (0,020)	0,834** (0,051)	0,957 (0,052)	1,035 (0,102)
>40	0,629*** (0,021)	0,636*** (0,024)	0,416*** (0,045)	0,689*** (0,054)	0,854 (0,119)
Interactie nationaliteit en verblijfsduur:					
Afghaanse * verblijfsduur	0,979** (0,008)	0,977 (0,013)	1,012 (0,020)	0,981 (0,013)	0,955 (0,028)
Algerijnse * verblijfsduur	0,966*** (0,004)	0,961*** (0,005)	0,993 (0,016)	0,993 (0,009)	0,956** (0,016)
Eritrese * verblijfsduur	0,977*** (0,006)	0,978* (0,009)	1,001 (0,019)	0,985 (0,012)	0,985 (0,022)

	Alle verdachten-registraties	Vermogen	Vernieling	Geweld	Overige
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5
Marokkaanse * verblijfsduur	0,967*** (0,004)	0,961*** (0,005)	1,012 (0,016)	0,987 (0,010)	0,965* (0,015)
Nigeriaanse * verblijfsduur	0,974*** (0,006)	0,972** (0,009)	0,989 (0,017)	0,986 (0,010)	0,939** (0,022)
Syrische * verblijfsduur (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Tunesische * verblijfsduur	0,951*** (0,006)	0,944*** (0,007)	0,999 (0,018)	0,972* (0,014)	0,943** (0,021)
Overige * verblijfsduur	0,946*** (0,004)	0,932*** (0,005)	0,998 (0,015)	0,974** (0,008)	0,936*** (0,014)
Aantal verdachten-registraties	1,567*** (0,003)	1,551*** (0,004)	1,637*** (0,009)	1,638*** (0,009)	1,619*** (0,015)
Volledige maand:					
Nee (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Ja	1,026 (0,021)	1,146*** (0,027)	0,784*** (0,044)	0,693*** (0,037)	0,751** (0,072)
Jaar:					
2017 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2018	1,032 (0,035)	1,127** (0,044)	0,794** (0,070)	0,740*** (0,063)	0,775 (0,132)
2019	1,069* (0,036)	1,234*** (0,047)	0,649*** (0,057)	0,607*** (0,051)	0,719* (0,119)
2020	0,927* (0,032)	1,072 (0,043)	0,465*** (0,044)	0,480*** (0,043)	0,832 (0,137)
2021	1,084* (0,038)	1,244*** (0,050)	0,638*** (0,060)	0,626*** (0,055)	0,887 (0,150)
2022	1,029 (0,036)	1,221*** (0,048)	0,489*** (0,046)	0,544*** (0,047)	0,862 (0,143)
Persoon-maanden	1.800.455	1.800.455	1.800.455	1.800.455	1.800.455
Personen	197.240	197.240	197.240	197.240	197.240

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$.

Tabel B8.6 De interactie-effecten van nationaliteit en geslacht op het risico van (typen) verdachtenregistraties

	Alle verdachtenregistraties	Vermogen	Vernieling	Geweld	Overige
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5
Nationaliteit:					
Afghaanse	0,748** (0,078)	0,348*** (0,063)	1,487* (0,298)	1,505** (0,234)	1,203 (0,439)
Algerijnse	10,034*** (0,600)	11,675*** (0,918)	6,345*** (0,944)	3,822*** (0,473)	5,202*** (1,307)
Eritrese	0,812** (0,065)	0,463*** (0,059)	1,328 (0,215)	1,280 (0,166)	0,838 (0,276)
Marokkaanse	9,527*** (0,570)	10,336*** (0,814)	8,986*** (1,304)	5,176*** (0,626)	8,371*** (2,045)
Nigeriaanse	0,464*** (0,039)	0,200*** (0,026)	1,019 (0,185)	1,193 (0,167)	0,578 (0,192)
Syrische (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Tunesische	9,305*** (0,614)	10,219*** (0,860)	8,777*** (1,473)	5,249*** (0,773)	7,808*** (2,188)
Overige	1,343*** (0,072)	1,344*** (0,097)	1,553*** (0,195)	1,120 (0,110)	1,527* (0,323)
Inwilligingspercentage	0,976*** (0,001)	0,971*** (0,001)	0,982*** (0,001)	0,985*** (0,001)	0,979*** (0,002)
Geslacht:					
Man (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw	0,147*** (0,023)	0,210*** (0,038)	0,070*** (0,035)	0,070*** (0,027)	0,000*** (0,000)
Leeftijd:					
<18	0,632*** (0,017)	0,645*** (0,020)	0,969 (0,062)	0,607*** (0,041)	0,792 (0,095)
18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
30-39	0,888*** (0,018)	0,882*** (0,020)	0,832** (0,051)	0,962 (0,052)	1,035 (0,102)
>40	0,631*** (0,021)	0,641*** (0,024)	0,418*** (0,045)	0,691*** (0,054)	0,857 (0,120)
Interactie nationaliteit en geslacht:					
Afghaanse * vrouw	0,959 (0,339)	1,989 (0,800)	N.A. N.A.	0,379 (0,409)	N.A. N.A.
Algerijnse* vrouw	0,966 (0,300)	0,750 (0,243)	N.A. N.A.	N.A. N.A.	N.A. N.A.
Eritrese * vrouw	0,679 (0,194)	0,908 (0,318)	0,546 (0,480)	0,737 (0,471)	N.A. N.A.
Marokkaanse * vrouw	0,586* (0,146)	0,446** (0,123)	1,179 (0,910)	0,448 (0,481)	N.A. N.A.

	Alle verdachtenregistraties	Vermogen	Vernieling	Geweld	Overige
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5
Nigeriaanse * vrouw	1,429 (0,375)	1,257 (0,479)	1,763 (1,276)	2,535 (1,283)	N.A.
Syrische * vrouw (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Tunesische * vrouw	0,663 (0,235)	0,561 (0,206)	N.A. N.A.	N.A. N.A.	N.A.
Overige * vrouw	1,210 (0,201)	1,123 (0,214)	0,613 (0,351)	0,874 (0,380)	N.A.
Aantal verdachtenregistraties	1,565*** (0,003)	1,549*** (0,004)	1,635*** (0,009)	1,635*** (0,009)	1,615*** (0,014)
Volledige maand:					
Nee (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Ja	1,017 (0,021)	1,133*** (0,026)	0,783*** (0,044)	0,686*** (0,036)	0,736** (0,071)
Jaar:					
2017 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2018	1,031 (0,035)	1,124** (0,044)	0,796* (0,071)	0,740*** (0,063)	0,775 (0,132)
2019	1,063 (0,035)	1,225*** (0,046)	0,655*** (0,058)	0,603*** (0,051)	0,721* (0,119)
2020	0,914** (0,032)	1,052 (0,042)	0,464*** (0,044)	0,476*** (0,042)	0,818 (0,135)
2021	1,070 (0,037)	1,221*** (0,049)	0,641*** (0,060)	0,618*** (0,054)	0,871 (0,147)
2022	1,025 (0,035)	1,217*** (0,048)	0,491*** (0,047)	0,542*** (0,047)	0,853 (0,141)
Persoon-maanden	1.800.455	1.800.455	1.800.455	1.800.455	1.800.455
Personen	197.240	197.240	197.240	197.240	197.240

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * p < 0,05, ** p < 0,01, *** p < 0,001. N.A. duidt op coëfficiënten en standaardfouten die niet konden worden geschat vanwege het lage aantal personen in de substeekproef.

Tabel B8.7 De interactie-effecten van nationaliteit en leeftijd op het risico van (typen) verdachtenregistraties

	Alle verdachtenregistraties	Vermogen	Vernieling	Geweld	Overige
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5
Nationaliteit:					
Afghaanse	0,616** (0,111)	0,353*** (0,100)	1,105 (0,391)	1,239 (0,355)	0,290 (0,219)
Algerijnse	20,032*** (2,150)	20,589*** (2,732)	15,472*** (4,598)	8,608*** (2,333)	17,110*** (9,050)
Eritrese	0,634** (0,088)	0,284*** (0,060)	1,032 (0,295)	1,343 (0,317)	0,883 (0,539)
Marokkaanse	14,667*** (1,511)	13,333*** (1,732)	17,096*** (4,290)	10,140*** (2,353)	16,398*** (7,468)
Nigeriaanse	0,221*** (0,040)	0,094*** (0,028)	0,399* (0,149)	0,701 (0,205)	0,171* (0,139)
Syrische (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Tunesische	12,335*** (1,708)	12,773*** (2,084)	7,254*** (2,778)	4,955*** (1,825)	3,435 (2,199)
Overige	0,763** (0,071)	0,656*** (0,079)	0,819 (0,176)	0,898 (0,161)	0,924 (0,369)
Inwilligingspercentage	0,975*** (0,001)	0,970*** (0,001)	0,981*** (0,001)	0,984*** (0,001)	0,978*** (0,002)
Geslacht:					
Man (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw	0,148*** (0,007)	0,194*** (0,009)	0,047*** (0,009)	0,063*** (0,009)	0,014*** (0,008)
Leeftijd	0,995 (0,003)	0,991* (0,004)	0,981** (0,007)	1,005 (0,005)	0,999 (0,011)
Interactie nationaliteit en leeftijd:					
Afghaanse * leeftijd	1,006 (0,006)	1,001 (0,011)	1,010 (0,013)	1,006 (0,009)	1,046* (0,020)
Algerijnse * leeftijd	0,977*** (0,003)	0,981*** (0,004)	0,967** (0,010)	0,973** (0,009)	0,955* (0,017)
Eritrese * leeftijd	1,005 (0,005)	1,016* (0,008)	1,010 (0,011)	0,995 (0,008)	0,994 (0,023)
Marokkaanse * leeftijd	0,983*** (0,003)	0,989** (0,004)	0,971** (0,009)	0,974** (0,008)	0,971 (0,015)
Nigeriaanse * leeftijd	1,031*** (0,006)	1,032** (0,010)	1,039** (0,013)	1,024* (0,009)	1,047 (0,026)
Syrische * leeftijd (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Tunesische * leeftijd	0,991 (0,005)	0,993 (0,005)	1,008 (0,014)	1,004 (0,012)	1,030 (0,021)

	Alle verdachten-registraties	Vermogen	Vernieling	Geweld	Overige
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5
Overige * leeftijd	1,021*** (0,003)	1,026*** (0,004)	1,024** (0,007)	1,008 (0,005)	1,017 (0,012)
Aantal incidenten	1,570*** (0,003)	1,554*** (0,004)	1,640*** (0,009)	1,639*** (0,009)	1,617*** (0,014)
Volledige maand:					
Nee (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Ja	1,001 (0,021)	1,117*** (0,026)	0,773*** (0,044)	0,674*** (0,036)	0,728*** (0,070)
Jaar:					
2017 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2018	1,011 (0,035)	1,102* (0,043)	0,780** (0,069)	0,729*** (0,062)	0,761 (0,130)
2019	1,035 (0,035)	1,190*** (0,045)	0,633*** (0,056)	0,593*** (0,050)	0,696* (0,115)
2020	0,899** (0,032)	1,033 (0,041)	0,454*** (0,043)	0,477*** (0,042)	0,800 (0,132)
2021	1,066 (0,037)	1,214*** (0,048)	0,638*** (0,060)	0,624*** (0,055)	0,866 (0,146)
2022	1,044 (0,036)	1,237*** (0,049)	0,508*** (0,048)	0,556*** (0,048)	0,873 (0,144)
Persoon-maanden	1.800.455	1.800.455	1.800.455	1.800.455	1.800.455
Personen	197.240	197.240	197.240	197.240	197.240

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$.

Tabel B8.8 De interactie-effecten van nationaliteit en leeftijdscategorieën op het risico van (typen) verdachtenregistraties

	Alle verdachtenregistraties	Vermogen	Vernieling	Geweld	Overige
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5
Nationaliteit:					
Afghaanse	0,722* (0,104)	0,315*** (0,075)	1,662 (0,468)	1,671* (0,360)	0,600 (0,457)
Algerijnse	7,988*** (0,589)	8,368*** (0,784)	4,445*** (0,845)	2,769*** (0,431)	4,246*** (1,443)
Eritrese	0,804 (0,092)	0,491*** (0,082)	1,615* (0,378)	1,127 (0,224)	0,885 (0,465)
Marokkaanse	7,284*** (0,541)	7,107*** (0,670)	5,706*** (1,076)	3,646*** (0,561)	6,735*** (2,250)
Nigeriaanse	0,487*** (0,049)	0,176*** (0,028)	1,172 (0,265)	1,445* (0,248)	0,611 (0,279)
Syrische (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Tunesische	8,211*** (0,665)	8,289*** (0,830)	6,641*** (1,424)	3,773*** (0,727)	5,442*** (2,127)
Overige	1,373*** (0,096)	1,190 (0,107)	1,883*** (0,322)	1,339* (0,178)	2,023* (0,625)
Inwilligingspercentage	0,976*** (0,001)	0,971*** (0,001)	0,983*** (0,001)	0,986*** (0,001)	0,980*** (0,002)
Geslacht:					
Man (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Vrouw	0,167*** (0,007)	0,220*** (0,011)	0,054*** (0,010)	0,070*** (0,010)	0,016*** (0,009)
Leeftijd:					
<18	0,590*** (0,057)	0,513*** (0,066)	0,930 (0,197)	0,550** (0,101)	0,684 (0,304)
18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
30-39	0,618*** (0,067)	0,494*** (0,074)	0,488* (0,144)	0,725 (0,137)	1,557 (0,588)
>40	0,374*** (0,048)	0,265*** (0,050)	0,242*** (0,093)	0,613* (0,120)	0,216* (0,163)
Interactie nationaliteit en leeftijd:					
Afghaanse * <18	1,039 (0,232)	1,618 (0,559)	0,715 (0,302)	0,717 (0,272)	0,692 (0,901)
Afghaanse * 18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Afghaanse * 30-39	0,495 (0,205)	0,548 (0,415)	0,900 (0,622)	0,347 (0,220)	0,835 (1,070)
Afghaanse * >40	1,588 (0,491)	1,626 (0,942)	0,550 (0,603)	1,421 (0,573)	34,467** (38,356)
Algerijnse * <18	2,478*** (0,281)	2,664*** (0,382)	3,815*** (0,993)	4,365*** (1,128)	4,323** (2,266)

	Alle verdachten-registraties	Vermogen	Vernieling	Geweld	Overige
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5
Algerijnse * 18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Algerijnse * 30-39	1,606*** (0,183)	1,901*** (0,295)	2,239* (0,726)	2,225*** (0,497)	0,769 (0,336)
Algerijnse * >40	1,881*** (0,282)	2,573*** (0,529)	3,345* (1,597)	1,282 (0,457)	6,038* (5,156)
Eritrese * <18	0,878 (0,149)	0,644 (0,174)	0,646 (0,214)	1,389 (0,401)	1,130 (0,849)
Eritrese * 18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Eritrese * 30-39	1,255 (0,310)	1,558 (0,573)	1,170 (0,662)	1,453 (0,570)	0,943 (0,866)
Eritrese * >40	0,535 (0,183)	1,051 (0,471)	0,000 (0,000)	0,404 (0,227)	0,000 (,)
Marokkaanse * <18	2,477*** (0,262)	2,593*** (0,355)	3,171*** (0,748)	3,616*** (0,790)	3,288* (1,572)
Marokkaanse * 18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Marokkaanse * 30-39	1,310* (0,156)	1,656** (0,264)	1,857 (0,618)	1,489 (0,354)	0,452 (0,209)
Marokkaanse * >40	1,138 (0,197)	1,472 (0,338)	1,988 (1,044)	1,562 (0,519)	3,474 (3,077)
Nigeriaanse * <18	0,074*** (0,044)	0,181* (0,132)	0,066** (0,069)	0,058** (0,060)	0,000 (,)
Nigeriaanse * 18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Nigeriaanse * 30-39	1,448* (0,243)	2,166** (0,573)	1,913 (0,742)	1,117 (0,300)	0,888 (0,559)
Nigeriaanse * >40	0,874 (0,318)	0,448 (0,460)	0,000 (,)	0,836 (0,367)	6,666 (7,251)
Tunesische * <18	1,302 (0,226)	1,236 (0,257)	1,803 (0,723)	3,203** (1,296)	1,670 (1,449)
Tunesische * 18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Tunesische * 30-39	1,278 (0,170)	1,427* (0,246)	2,019 (0,763)	2,190** (0,630)	1,398 (0,711)
Tunesische * >40	1,286 (0,269)	1,480 (0,397)	4,695** (2,512)	1,884 (0,842)	8,845* (8,277)
Overige * <18	0,258*** (0,031)	0,301*** (0,046)	0,210*** (0,055)	0,251*** (0,063)	0,170** (0,095)
Overige * 18-29 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Overige * 30-39	1,372** (0,156)	1,805*** (0,281)	1,352 (0,419)	0,982 (0,203)	0,504 (0,204)

	Alle verdachten-registraties	Vermogen	Vernieling	Geweld	Overige
	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5
Overige * >40	1,738*** (0,236)	2,646*** (0,518)	1,378 (0,561)	0,915 (0,204)	3,024 (2,351)
Aantal verdachten-registraties	1,570*** (0,003)	1,553*** (0,004)	1,653*** (0,010)	1,655*** (0,009)	1,626*** (0,015)
Volledige maand:					
Nee (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
Ja	0,999 (0,021)	1,116*** (0,026)	0,754*** (0,042)	0,666*** (0,035)	0,710*** (0,068)
Jaar:					
2017 (ref.)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
2018	1,017 (0,035)	1,108** (0,044)	0,794** (0,070)	0,734*** (0,062)	0,765 (0,131)
2019	1,040 (0,035)	1,199*** (0,046)	0,639*** (0,056)	0,593*** (0,050)	0,697* (0,116)
2020	0,895** (0,031)	1,030 (0,041)	0,468*** (0,044)	0,474*** (0,042)	0,800 (0,132)
2021	1,042 (0,037)	1,189*** (0,047)	0,625*** (0,059)	0,606*** (0,053)	0,838 (0,142)
2022	1,015 (0,035)	1,204*** (0,047)	0,495*** (0,047)	0,541*** (0,047)	0,848 (0,140)
Persoon-maanden	1.800.455	1.800.455	1.800.455	1.800.455	1.800.455
Personen	197.240	197.240	197.240	197.240	197.240

Opmerking: Geëxponentieerde coëfficiënten; Standaardfouten tussen haakjes. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$.

Het Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum (WODC), Kennisinstituut voor de rechtsstaat, is een onafhankelijk kennisinstituut dat valt onder het ministerie van Justitie en Veiligheid. Het WODC draagt bij aan behoud en verbetering van de rechtsstaat via het (laten) uitvoeren van kwalitatief hoog wetenschappelijk onderzoek. En door het aanbieden van gevraagde en ongevraagde kennis, verbeterpunten en (waar mogelijk) denkrichtingen.

Meer informatie:

www.wodc.nl